

www.planetedocff.pl

facebook.com/PlaneteDocWroclaw

Ми з вами!

11 PLANETE + DOC FILM FESTIVAL

9-18 maja 2014

Wrocław

Dolnośląskie Centrum Filmowe

PROGRAM PROJEKCJI I WYDARZEŃ

KINA I OBIEKTY FESTIWALOWE:

DOLNOŚLĄSKIE CENTRUM FILMOWE

ul. Piłsudskiego 64a
Rezerwacja biletów: (+71) 793 79 00
tel. (+71) 796 34 87
mail: dcf@dcf.wroclaw.pl
dcf.wroclaw.pl

KLUB FESTIWALOWY: BUŁKA Z MASŁEM

ul. Włodkowica 8A
50-072 Wrocław
tel. (+48) 503 476 241
(+48) 537 552 556

JĘZYKI

Filmy zagraniczne wyświetlane są z polskimi napisami.
Większość filmów pokazywana jest również z angielskimi napisami.

Pokazy filmów Jacka Bławuta wyświetlane są wyłącznie w języku polskim.
Filmy dla dzieci z sekcji *OK! DOK!* i Akademii PLANETE+ DOC wyświetlane są w języku polskim (lektor).

INFORMACJA

STRONA INTERNETOWA FESTIWALU

WWW.PLANETEDOCFF.PL

– APLIKACJA MÓJ KALENDARZ

Polecamy i zachęcamy do korzystania ze strony planetedocff.pl.
Znajdziecie tam najświeższe informacje o festiwalu oraz aplikację MÓJ KALENDARZ. Dzięki niej możecie rekomendować, tworzyć swój program projekcji na dany dzień, filtrować projekcje według miejsca i czasu projekcji, sekcji filmowej czy konkursu.

CENTRALNE BIURO INFORMACJI (CBI)

CBI znajduje się w Dolnośląskim Centrum Filmowym.
Czynne jest codziennie na godzinę przed pierwszym seansem do rozpoczęcia ostatniego seansu.

BILETY

Sprzedaż biletów rusza w Dolnośląskim Centrum Filmowym 1 maja 2014 roku.

CENY BILETÓW:

Bilety na seanse do godz. 14:55 – **12 zł**

Bilety na seanse od godz. 15:00 – **15 zł**

Bilety rodzinne na filmy z sekcji *OK! DOK!*: **10 zł od osoby**.

Bilety na seanse 3D – **18 zł**

Bilety dla szkół na filmy z sekcji Akademia PLANETE+ DOC:
10 zł od osoby.

**Przy zakupie minimum 10 biletów
cena jednego biletu wynosi 10 zł.**

50 pierwszych osób, które kupią 10 lub więcej biletów
otrzyma katalog gratis!

Rezerwacji można dokonywać telefonicznie w Dolnośląskim Centrum Filmowym pod numerem **(+71) 793 79 00** oraz online.
Rezerwacja i informacje na stronie dcf.wroclaw.pl

Informujemy, że **nie ma możliwości zwrotu zakupionych biletów**.
Miejsca w sali nie są numerowane.

Debaty i spotkania:

Wstęp wolny w ramach wolnych miejsc.

Pierwszeństwo mają posiadacze biletów na seans filmowy
połączony z debatą lub spotkaniem.

PLANETE+ DOC MASTERS

Wstęp wolny z biletom na seans poprzedzający spotkanie.

Dla pozostałych osób wstęp na spotkanie kosztuje **5 zł**.

KONCERTY I IMPREZY MUZYCZNE:

Klub Festiwalowy: Bułka z Masłem, ul. Włodkowica 8A

Afterparty: Oldskulowi renegaci - wstęp: **10 zł**

Na pozostałe imprezy wstęp wolny.

KATALOG I GADŻETY FESTIWALOWE

Nasze gadżety można nabyć w trakcie festiwalu w Centralnym Biurze Informacji (CBI). Ilość ograniczona!

Koszulka – **20 zł**

Torba – **20 zł**

Katalog – **10 zł**

Program projekcji z rekomendacjami – **bezpłatny**

KONKURS NA RECENZJĘ

Podziel się z nami swoimi wrażeniami i napisz recenzję
jednego z filmów festiwalowych.

Atrakcyjne nagrody czekają na autorów **10 najlepszych recenzji**
filmów prezentowanych podczas festiwalu. Wystarczy **zarejestro-**

wać się w serwisie www.planetedocff.pl i w dniach **9-18 maja**
umieścić swoją recenzję w formularzu dostępnym po zalogowaniu się.
Fundatorami nagród są kanał dokumentalny PLANETE+ i platforma
cyfrowa nc+.

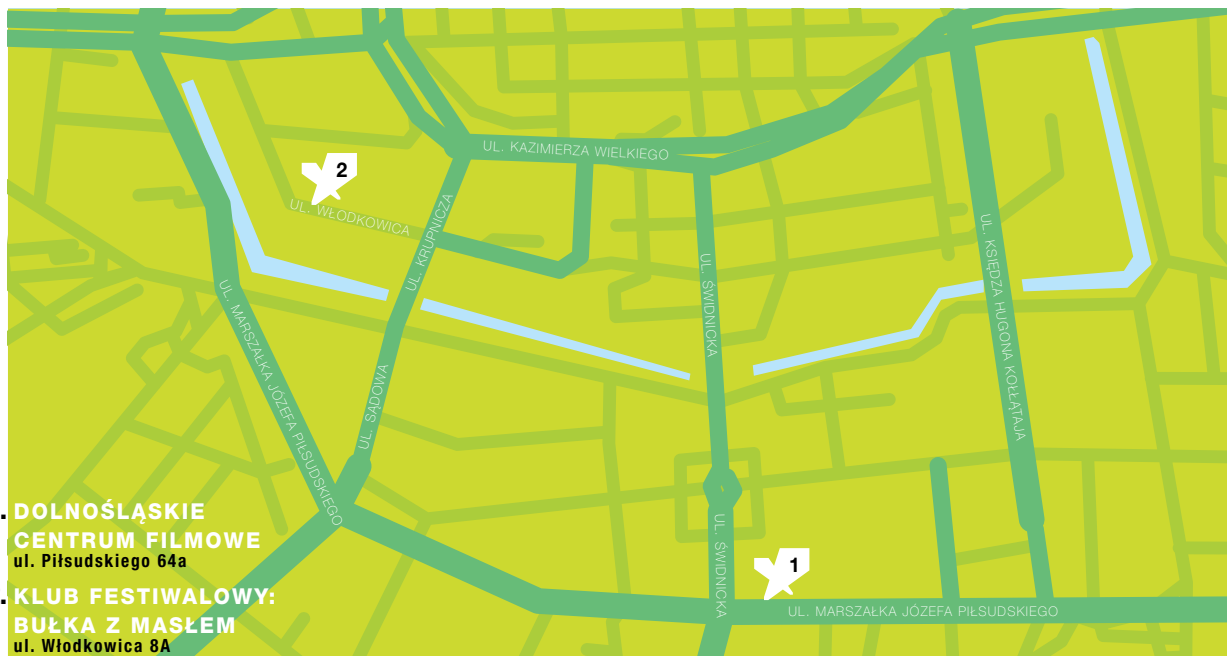
GDZIE NAS ZNAJDZIESZ

www.planetedocff.pl
www.facebook.com/PlaneteDocWroclaw
www.youtube.com/planeteplusdocff
www.akademia.planetedocff.pl

www.againstgravity.pl
www.youtube.pl/againstgravity.pl
www.againstgravity.pl/2/sklep-dvd
dcf.wroclaw.pl

MAPKA OBIEKTÓW FESTIWALOWYCH

- 1. **DOLNOŚLĄSKIE
CENTRUM FILMOWE**
ul. Piłsudskiego 64a
- 2. **KLUB FESTIWALOWY:
BUŁKA Z MASŁEM**
ul. Włodkowska 8A

PLANETE + HD

Patron tytularny
festiwalu

MOCNE HISTORIE Z PRAWDZIWEGO ŚWIATA

Potęga soulu

Polecam.
ARTUR LIEBHART
DYREKTOR FESTIWALU

KONKURS O NAGRODĘ MILLENNIUM I NAGRODĘ MARSZAŁKA WÓJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

Konkurs o Nagrodę Millennium to wizytówka naszego festiwalu. Przedstawiamy w nim wybitne pełnometrażowe filmy dokumentalne wyprodukowane na przestrzeni ostatnich dwunastu miesięcy. Poprzez selekcję w konkursie tym ukazujemy różnorodność stylów i zaskakującą tematykę filmów dokumentalnych. Innymi słowy, obrazy biorące udział w konkursie Millennium to esencja żywotności gatunku filmu dokumentalnego. Nasz festiwal był pierwszym w Polsce, który wprowadził konkurs dla pełnometrażowego filmu dokumentalnego, w pewien sposób antycypując rozwój tego gatunku. Było to w roku 2004. Jako jeden z nielicznych festiwali o randze międzynarodowej nie silimy się na pokazywanie premier światowych w sekcjach konkursowych. Zależy nam na tym, aby przybliżyć naszej publiczności najlepsze i najciekawsze filmy. W tym roku jury w Warszawie i we Wrocławiu oceni 17 filmów. Przewidziana pula nagród to 11 000 euro.

Przegląd filmów rozpoczynamy od obrazu ERWINA WAGENHOFERA *Alfabet* 🍀. Poprzednie jego filmy – *Nakarmimy świat* i *Zaróbmy jeszcze więcej* – wyrobiły renomę reżyserowi. *Alfabet* to domknięcie trylogii o największych wyzwaniach ludzkości. Tym razem Wagenhofer wziął na warsztat problematykę edukacji w wymiarze globalnym. W charakterystycznym stylu łączącym merytoryczność i filmowość opowieści reżyser zabiera widza w podróż dookoła świata w poszukiwaniu recepty na uratowanie kreatywności człowieka.

MICHEL GONDRIY kojarzy się głównie z filmem fabularnym. Na tegorocznym festiwalu przybliżymy dokumentalną twórczość reżysera *Zakochnego bez pamięci*. W konkursie przedstawimy jego wykorzystujący elementy animacji film *Czy Noam Chomsky jest wysoki czy szczęśliwy?* 🍀 Okazję tę wykorzystamy do przeprowadzenia rozmowy z tytułowym bohaterem za pomocą Skype'a we wtorek, 13 maja.

Historia, którą zobaczymy w filmie *Zielony książę* 🍀 NADAVA SCHIRMANA przypomina fabułę, jeśli założyc, że ktokolwiek miałby odwagę zrealizować taki pomysł na scenariusz. Obraz przedstawia prawdziwą historię syna założyciela Hamasu, który stał się izraelskim szpiegiem. Jest to jednak nie tylko

film polityczny. Zakończenie tej historii przenosi go w wymiar tragedii antycznej.

Wydarzenia dziejące się na kontynencie afrykańskim są kanwą aż trzech filmów konkursowych. Każdy z nich w zupełnie innym stylu ukazuje ten kształtem przypominający serce kontynent. **Uciekinier z Nowego Jorku**, **Jesteśmy waszymi przyjaciółmi** i **Rozważania o przemocy** dostarczają widzowi zupełnie odmiennych emocji i refleksji. Łączy je jednak poczucie wyjątkowości Afryki i zagrożenie utraty tej niepowtarzalności na skutek „zglobalizowania” kontynentu.

Miłośnicy talentu czeskich i słowackich reżyserów będą mieli nie lada gratkę oglądając **Aksamitnych terrorystów**. Trzech twórców pochyla się nad trzema bohaterami, którzy chcieli pokazać światu, iż obywatele Czechosłowacji wbrew obiegowym opiniom nie godzą się na system komunistyczny. Ciepłe spojrzenie na niegdysiejszych opozycjonistów z wyraźną nutą groteski i gorzkiej refleksji to atuty tego filmu. Jednym z reżyserów jest dobrze znany publiczności festiwalu PLANETE+ DOC PETER KERKES.

Polskim reprezentantem w konkursie jest film ELIZY KUBARSKIEJ **Badjao. Duchy z morza**. 🌟 Tytułowi Badjao to morskcy nomadzi, którzy lepiej czują się w wodzie niż na lądzie. Gdy obserwujemy ich w filmie, wydają się być brakującym ogniwem między człowiekiem lądowym a istotami morskimi. Piękny i mądry film o giniącej, nikomu nie potrzebnej społeczności, która znajduje w sobie na tyle siły, by nie poddać się nijakoci nowocześniejszego świata nadchodzącego nad akweny.

Sól tej ziemi 🌟 przenosi nas na pustynię w Indiach, gdzie w prymitywny – co nie znaczy: nieprzemysłowy – sposób, wydobywa się najczystsza sól. Obserwacyjny film, o wysokim poziomie sztuki operatorskiej, z niezwykle urokiem. **Sól tej ziemi** może z pewnością stać się zachętą do zauroczenia się filmem dokumentalnym.

Równie skromny, choć niezwykle poruszający emocjonalnie film startujący w konkursie to nowy obraz RITHY'EGO PANHA **Brakujące zdjęcie** 🌟. Oscarowa nominacja w kategorii film nieanglojęzyczny, a nie film dokumentalny, zwróciła szerszą uwagę na tę produkcję oraz na wcześniejszą twórczość reży-

sera z Kambodży. Tytułowe brakujące zdjęcie to okres życia reżysera, w którym przebywał w obozie koncentracyjnym Czerwonych Khmerów. Twórca filmu odtwarza tę historię poprzez inscenizację za pomocą lalek. Wrażenie jest porażające, gdyż obraz uświadamia nam, iż w istocie obywatele kraju Czerwonych Khmerów nie znaczyli więcej niż lalki właśnie.

Niniejszym podjąłem próbę przybliżenia Państwu kilku produkcji biorących udział w konkursie o nagrodę Millennium – zachęcam do zapoznania się z nimi. Zapewniam, iż wszystkie filmy konkursowe warte są Państwa uwagi. Dlatego też cieszę się, że obrazy te rywalizują o dwie nagrody oraz będą dostępne także dla publiczności wrocławskiej. 🌟

BARTOSZ ŻURAWIECKI

MAGICZNA GODZINA

Magiczną godziną jest w fotografii określany ten szczególny moment dnia, gdy słońce wschodzi bądź zachodzi, a na kliszy utrwalic można wtedy niezwyklej urody efekty świetlne. Magiczna godzina kojarzy się więc z pięknem, wzniosłością, z potęgą światła i natury. Magicznej godzinie towarzyszy dreszcz metafizyczny, przecucie innego wymiaru, w którym wszystko będzie wspanialsze, donioślejsze i nadludzkie.

Ale filmy wybrane w tym roku do konkursu MAGICZNEJ GODZINY z egzaltacją nie mają nic wspólnego. Dyskredytują wiarę w cuda, czy też raczej pokazują, że magia nie zawsze bywa dobra i piękna. Często jest pokraczna, mała, przyziemna, myli się ją z manipulacją i matactwem. Nie ma w tych filmach wschodów i zachodów słońca. Są „szare miraż”, pochmurne nieba i zgaszone twarze. Jest półmrok przechodzący w pełną grozy ciemność.

Najbardziej „magiczny” – w potocznym tego słowa znaczeniu – z tych filmów to norweskie *Bliźniaczki* MONY FRIIS BERTHEUSSEN, prosta historia tytułowych sióstr, które jako niemowlęta trafiły do chińskiego sierocińca. Rozdzielono je i sprzedano do adopcji. Nigdy by się pewnie o swoim istnieniu nie dowiedziały, gdyby nie przypadkowe spotkanie nowych matek – norweskiej i amerykańskiej. Choć wychowywane w innych krajach, w innym otoczeniu, w innych językach, wydają się nasze bliźniaczki być połączone tajemną więzią, której nie da się wytłumaczyć pojęciami wziętymi z socjologii czy psychologii. Podczas wspólnych wakacji na tle majestatycznych krajobrazów Norwegii (nadających tej historii ową magiczną oprawę) nie rozstają się ani na moment. Czy to tylko dziecięca ekscytacja „inną, a taką samą” osobą, czy też jest w tym coś więcej? Czy bliska relacja kilkuletnich obecnie dziewczynek przetrwa kolejne rozstania i powroty?

Jeśli szukać gdzieś prawdziwej magii, która chroni przed złym światem, to właśnie w więzi z drugim człowiekiem. Duch wspólnoty i przyjaźni jest tym, co pozwala trwać w jako takiej zgodzie społeczności małej bułgarskiej wioski złożonej z chrześcijan, muzułmanów i Romów (film *Soul*

Food Stories (TONISLAVA HRISTOVA). Choć, z drugiej strony, pociąga on za sobą dyskryminację kobiet, tradycyjnie odsyłanych do kuchni oraz niechęć wobec wszelkich „nowinek” obyczajowych. Być może potrzeba w tym światku kogoś takiego jak transgenderowa Beatrice z włoskiego filmu **Off Road** (ELISY AMORUSO). To silna kobieta, która mimo transformacji płciowej nie zrezygnowała ze swych „męskich” upodobań do samochodów. Nadal wykonuje zawód mechanika, nadal bierze udział w rajdach. Ale pewnie nie pokonałaby w tak dobrej formie wszystkich zakrętów w swoim życiu, gdyby nie wieloletni związek z rumuńską imigrantką, Marianną. Co ciekawe, wygląda na to, że kobiety nie mają problemu z akceptacją ze strony najbliższego otoczenia. Czasy się zmieniają, niekoniecznie za sprawą magii.

Wpływ na to miała także „magiczne okienko” telewizora. W dokumencie **Turecka telenowela zmienia świat** (NINY MARI PASCALIDOU) oglądamy bohaterki z różnych krajów Wschodu, których życie zrewolucjonizowały właśnie opery mydlane. To one nauczyły je, że kobieta nie musi w milczeniu znosić upokorzeń i przemocy, ale może walczyć o swoje prawa. Duch bojowy przenika też Alą, mieszkającą w Stanach dziewczynę, która wspiera syryjską rewolucję (film **#chicagoGirl. Facebookowa rewolucja** JOEGO PISCATELLI). Najpierw robi to poprzez media społecznościowe, potem również na miejscu w Syrii, dokąd udaje się z pomocą medyczną, choć grozi jej tam śmiertelne niebezpieczeństwo.

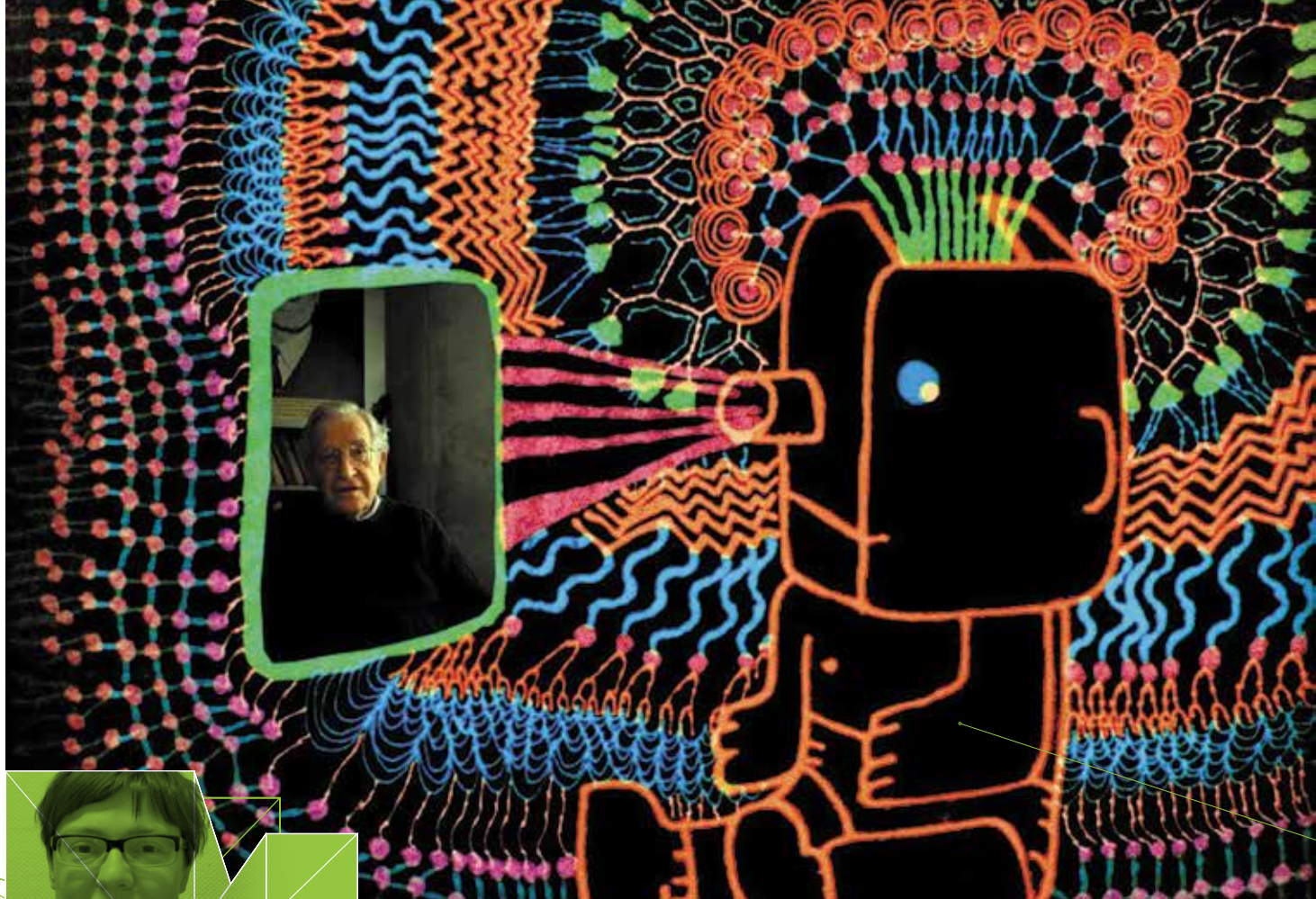
I tu kończą się opowieści o tym, że świat może być cudownym miejscem. W Syrii nie widać końca wojny, dyktatura nie upadła „magicznie”, mimo wiary, że uda się ją obalić równie szybko jak np. tę w Tunezji. Bunt nie zawsze jest w stanie odmienić bieg dziejów, o czym przekonują się także członkowie zespołu Cool Kids of Death. Początki ich kariery pokazał PIOTR SZCZEPAŃSKI w filmie **Generacja C.K.O.D** z roku 2004. Dziesięć lat później znowu skierował na nich kamerę. Z dokumentu **C.K.O.D. 2 – Plan ewakuacji** wynika, że coraz mniej w muzykach chęci do rebelii. Bo też coraz gorzej się owa „rebelia” sprzedaje. Fani

przestają kupować płyty, przychodzić na koncerty, a tu trzeba jakoś utrzymać siebie i rodzinę.

Jeszcze gorsze perspektywy widać w dokumencie ANNY JADOWSKIEJ. Spośród **Trzech kobiet** najciekawsza wydaje się ta najstarsza. Siedzi w wymagającym generalnego remontu mieszkaniu w zrujnowanej kamienicy i sprzecza się ze swym synem-alkoholikiem, próbującym wyłudzić od niej papierosa. Ale nie daje się złamać przeciwnościom losu, bo przecież niejedno już w życiu przeszła. Co się stało z naszą demokracją, która miała nam magicznie przeobrazić rzeczywistość? Ironicznie, a i gorzką odpowiedzią na to pytanie są **Przywódcy** PAWŁA FERDKA – relacja z kampanii wyborczej w szkole podstawowej. Największy poklask budzą nie ci rzeczywiście najlepsi, ale ci, którzy najlepiej potrafili się lansować. Ktorzy mają najwięcej tupetu i najmniej skrupułów.

By świat zmienił się w raj, potrzeba zapewne magii, jaką daje... nauka. **Marzenia o DNA** BREGTJE VAN DER HAAK wchodzi z kamerą do chińskich laboratoriów, gdzie prowadzone są badania nad genami i ludzką inteligencją. Jak daleko powinna sięgać ingerencja człowieka w naturę? Czy grzebiąc w genach i dążąc do stworzenia „lepszego człowieka” nie szukujemy gruntu pod nowe obozy zagłady?

Złowieszczym memento jest dokument **Eugenika w praktyce** PAVLA ŠTINGLA. W konwencji filmu oświatowego opowiada o zbrodniczych, pseudonaukowych teoriach wspartych działaniami, jakich dopuszczali się w XX wieku systemy dzielące jednostki na wartościowe i bezwartościowe. To właśnie przykład „czarnej magii”, której sprawcą nie była żadna siła nadprzyrodzona, lecz człowiek szukający dla drugiego człowieka straszny los. Jasno wynika z prezentowanych w tym roku dokumentów, że tylko ludzie mogą zmienić świat – na lepsze lub na gorsze. Nie ma co liczyć na cuda i czary. Wielkim atutem pokazywanych w konkursie MAGICZNEJ GODZINY filmów jest też to, że są krótkie. Żaden nie trwa dłużej niż 75 minut. Po ich obejrzeniu zostanie jeszcze mnóstwo czasu, by wziąć się do roboty. ✎

DOROTA CHROBAK

MICHEL GONDRY

Pluszowy miś poluje na myśliwego, pod maską wielkiej ciężarówki czają się dwa rzędy zepsutych zębów, a w gabinecie stomatologicznym zamiast dentysty przyjmuje włochaty goryl. Każdy, kto wychował się na starych dobrych (nie to, co teraz) stacjach muzycznych: MTV, VH1, Vivie (a zwłaszcza Vivie Zwi), zna te dziwaczne, fascynujące i niepokojące obrazy z teledysków „Human Behaviour”, czy „Army of Me” Björk. Nie zawsze jednak wie, kto jest ich twórcą, co poniekąd wydaje się przekleństwem reżyserów wideoklipów i filmów reklamowych – widownia doskonale kojarzy dzieła, ale nie wie, kto za nimi stoi. A to Michel Gondry stoi za większością najbardziej innowacyjnych, zapadających w pamięć i najhojniej nagradzanych teledysków oraz spotów reklamowych lat 90.

Co ciekawe, na ślad swojego powołania Gondry trafił nieco przez przypadek. Wychował się w rodzinie związanej raczej z muzyką niż sztukami plastycznymi: jego dziadek Constant Martin w 1947 roku wynalazł Clavoline – jeden z pierwszych syntezatorów, matka reżysera była pianistką, a sam Gondry podczas studiów więcej czasu poświęcał na granie w pop-rockowym bandzie Oui-Oui, niż na chodzenie na zajęcia. Formacja do najbogatszych nie należała, więc żeby zaoszczędzić na wydatkach, Gondry nie tylko „obsługiwał” bębny, ale również został oddelegowany do reżyserowania klipów zespołu. To wtedy znalazł się w swoim żywiole. Istnieje jednak prawdopodobieństwo, że jeszcze długo pozostałby niszowym twórcą, znanym jedynie w rodzimej Francji, gdyby nie szczęśliwy zbieg okoliczności. Jeden z pokręconych teledysków Gondry’ego przypadkiem obejrzała Björk i do tego stopnia zachwyciła się pomysłami kompletnie nieznanego wówczas artysty, że zleciła mu wyreżyserowanie swojego pierwszego solowego wideoklipu „Human Behaviour”. Gondry wszystko zrobił na opak – zamiast sfilmować gwiazdę w otoczeniu zespołu, wymyślił papierowy las, w którym żyje pluszowy miś, a po niebie przesuwają się obłoczki z waty. Konsekwencją był deszcz zamówień na kolejne teledyski i filmy reklamowe (m.in. słynny spot „Drugstore” dla Levi’s 501 Jeans), trwająca do dziś współpraca z Björk (ostatni klip dla artystki Gondry wyreżyserował w 2011 roku), a w dalszej

perspektywie dzielony z Charliem Kaufmanem i Pierrem Bismuthem Oscar za scenariusz do kultowego **Zakochanego bez pamięci**.

To, co wydaje się kluczową cechą teledysków, krótkometrażówek i filmów fabularnych Michela Gondry'ego, to nieposkromiona, wszechwładna kreatywność wizualna, która dosłownie nicuje, rozrywa zastaną rzeczywistość albo organizuje ją wedle własnych, sobie tylko znanych reguł. W świecie Gondry'ego obowiązującą zasadą jest odwrócenie, rewers – ściany stoją się podłogą albo sufitem („Protection” Massive Attack), na wakacje jeździ się do biura, do walizki zamiast zdjęć żony i dzieci pakuje się fotografie tapet („Deadweight” Becka), zaś branie prysznicza polega na posypyaniu sobie głowy cukrem („Sugar Water” Cibo Matto). Jakby tego było mało, w rzeczywistość ekranową wszystkimi szczelinami wciska się animacja i efekty specjalne. I to – a jakże – wszelkich rodzajów i maści, począwszy od rysowanych ręcznie sekwencji, poprzez poklatkową animację obiektów, na efektach komputerowych skończywszy (warto wspomnieć, że to właśnie Gondry jest wynalazcą techniki „bullet time”, rozslawionej dzięki filmowi **Matrix**). Rezultatem tych zabiegów, oprócz niezaprzeczalnych walorów wizualnych, jest unikalna atmosfera, której jednak daleko do bycia przyjemną i lekkostrawną. Świat Gondry'ego to świat na granicy horroru i sennej mary, w którym brakuje stałych punktów odniesienia i zaczepienia, bo wszystko w każdej chwili może ulec zmianie. A jeśli nawet w tym przenicowanym świecie pojawiają się narzucone przez reżysera spójne i konsekwentne reguły, i tak dają one efekt niepokoju i niepewności. Bo jak nie poczuć zimnego dreszczu na plecach, gdy nieoczekiwanie okazuje się, że cały świat za oknem pędzącego pociągu układa się ściśle w rytm utworu („Star Guitar” Chemical Brothers)?

W przeciwieństwie do twórczości fabularnej, Michel Gondry dokumentalista pozostaje raczej wierny tradycyjnym regułom gatunku. **Block Party** (2005) to klasycznie zrealizowany dokument muzyczny, będący zapisem kapitałnego koncertu zorganizowanego na ulicach Brooklynu przez aktora i komika Dave'a Chappelle'a, w którym udział wzięły m.in. takie gwiazdy, jak Erykah Badu, Jill Scott, Kanye West, Mos Def oraz zespoły The Roots i The Fugees. Z kolei **Cień w sercu** (2009) to intymny portret ciotki reżysera, kobiety mającej za sobą długie, spełnione i pracowite życie, na którym jednak cieniem kładzie się trudna, pełna gorzkości i wzajemnych pretensji relacja z synem, będąca dla starszej pani tytułowym cieniem w sercu. Stosunkowo najbardziej „eksperymentalnie” prezentuje się najnowszy dokument Gondry'ego **Czy Noam Chomsky jest wysoki czy szczęśliwy?** (2013), będący czymś w rodzaju animowanego raportu z rozmów przeprowadzonych przez reżysera z filozofem i lingwistą Noamem Chomskim. Wybór animacji jako głównego narzędzia realizacyjnego nie jest tu jednak fanaberią – Gondry, jak sam przyznaje, fatalnie mówi po angielsku i często rozumie coś innego, niż dana osoba ma na myśli. Rozmowa w tym, obcym dla niego języku, z wybitnym lingwistą i na temat języka właśnie, wręcz prosiła się o jakąś specjalną formułę, oddającą towarzyszące jej spiętrzone komplikacje. Animacja jako metafora zapośredniczenia i bariery dzielącej najpierw obu rozmówców, a następnie reżysera i widza okazała się tu dość naturalnym wyborem.

Retrospektywa twórczości Michela Gondry'ego w ramach 11. edycji PLANETE+ DOC FILM FESTIVAL to bodaj pierwsza w Polsce szansa na kompleksowe zapoznanie się z twórczością artysty (z wyłączeniem pełnometrażowych fabułek). W ramach przeglądu zaprezentowane zostaną trzy pełnometrażowe dokumenty reżysera: **Block Party**, **Cień w sercu** i **Czy Noam Chomsky jest wysoki czy szczęśliwy?** oraz bogaty zestaw teledysków i filmów średnio- i krótkometrażowych. Wisienką na torcie przeglądu będzie zaś poprowadzony przez Filipa Kalinowskiego masterclass Michela Gondry'ego na temat tworzenia teledysków. ✨

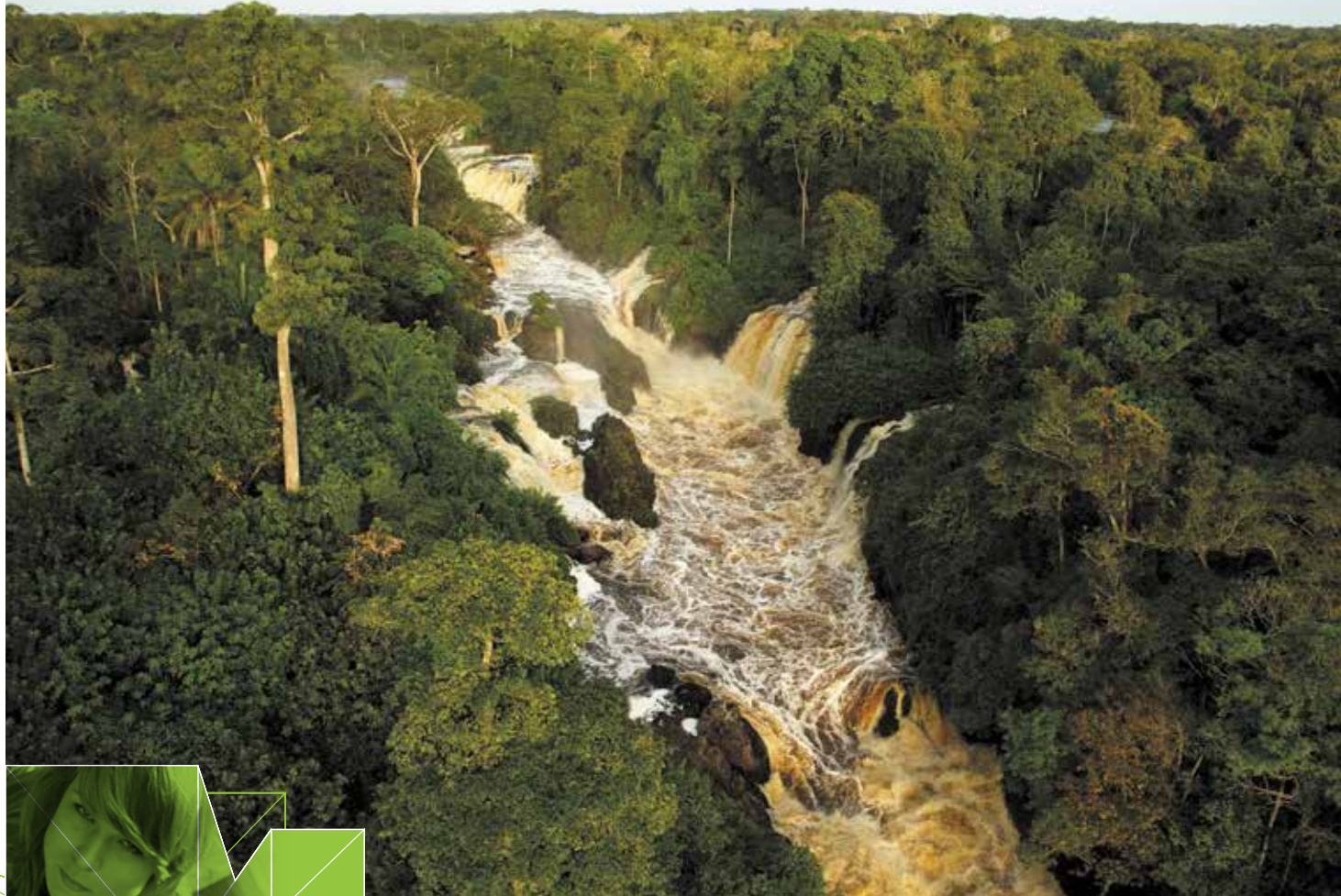
**AKADEMIA
PLANETE +
DOC**

FILMY DOKUMENTALNE ODKRYWAJĄ NOWE OBLCZE EDUKACJI.

**PROGRAM
DLA SZKÓŁ
PODSTAWOWYCH,
GIMNAZJALNYCH,
PONADGIMNAZJALNYCH
I WYŻSZYCH.**

Szczegóły:

www.akademia.planetedocff.pl

ANNA TATARSKA

EKO-DYLEMATY W CYWILIZACJI MASZYN, TECHNOLOGII I LUDZKIEJ BUTY

Produkcje startujące w konkursie o nagrodę Green Cross Warsaw Award dla najlepszego filmu o tematyce ekologicznej są dziełami artystów z różnych zakątków świata, o rozmaitych twórczych zapleczeniach. Chcą wiedzieć, jaka jest cena życia w wygodnym, cywilizacyjnym kokonie. Ile musimy mieć, by żyć? Z czego naprawdę zbudowane jest nasze otoczenie? Więcej niż dzielących ten dokumentalny zestaw różnic, jest łączących go podobieństw.

„Sądzimy, że są nieruchome, a to wielcy podróżnicy, którzy potrafią przebyć ocean. Wydaje nam się, że milczą, a one są w stanie uwodzić chmury. W swoim pragnieniu światła dziennego umieją przemienić się w nieustraszonych wojowników, będących w stanie powalić nawet najpotężniejszego przeciwnika”. Tak o drzewach, którym poświęcił całe swoje życie, opowiada botanik i ekolog Francis Hallé. Oko kamery skierował ku tej niezwyklej postaci nagrodzony Oscarem za *Marsz pingwinów* LUC JACQUET. *Był sobie las* to przepięknie sfilmowane spojrzenie w głąb tajemniczej tropikalnej dżungli; bijącego nie do końca rozpoznanym rytmem serca wszechświata. Reżyser snuje opowieść w charakterystyczny dla siebie sposób. Wybiera temat, który choć konkretny, łatwo służy za metaforę i opowiada o nim, łącząc efektowne filmowe zabiegi z intymną, wnikliwą narracją, niewpadającą w pułapkę uogólnienia. Ta spektakularna leśna odyseja nie zapomina także o zagrożeniu, jakie dla zielonych płuc świata stwarza napędzana chęcią zysku za wszelką cenę cywilizacja.

O mariażu natury i cywilizacji opowiada fińsko-chińska koprodukcja *Chińskie ecopolis*. ANNA-KARIN GRÖNROOS skupia się na próbach zbudowania pierwszej w historii samowystarczalnej ekologicznej osady. Reżyserka towarzyszy profesorowi Eero Paloheimo, który jest o krok od zrealizowania swego dzieła życia. Wrażliwa na różnice zdań europejska demokracja zbyt powoli radzi sobie z błyskawicznie nasilającym się problemem globalnego ocieplenia. Zrażony biurokracją i powolnymi procedurami profesor pracuje więc nad rozwojem pomysłu eko-wioski...

w Chinach. W tym samym kraju marzenie o samowystarczalnym osiedlu usiłuje zrealizować inny wizjoner, biznesmen Zhang Yue. Sky Tower miałby być domem dla dziesięciu tysięcy ludzi i generować samodzielnie wszystkie potrzebne do życia surowce i media. Jednak także w Chinach obaj marzyciele – uznany naukowiec i ambitny biznesmen-ekoentuzjasta – zetkną się z rozmaitymi przeszkodami, od braku odpowiednich znajomości, po kulturowe różnice. Po seansie w głowie pozostaje pytanie – dlaczego tak ciężko wdrożyć w życie rozwiązania, które pod każdym względem są pewną przyszłością dla naszej planety?

Zhang Yue chce zbudować najwyższy budynek na świecie. Ale to myślącemu całkiem inaczej „ruchowi małych domów” poświęconych jest niezliczenie wiele stron www, blogów i kont na Facebooku. Zasłużył nawet na opis w Wikipedii. To trend nakłaniający do odrzucenia cywilizacyjnych naddatków i skromnego życia, dostosowanego do naszych realnych potrzeb – w kompaktowej, funkcjonalnej przestrzeni. W *Mikrotopii* JESPER WACHTEMEISTER przygląda się temu i kilku innym alternatywnym pomysłom na mieszkanie inaczej. Jego bohaterowie postanowili zredefiniować reklamowany w broszurach „standard”. Przesuwając priorytety ze sfery „mieć” do krainy „być”, usunęli jednocześnie przedrostek „nie” ze słowa „nieruchomość”. W świecie domostw alternatywnych liczy się mobilność, recyding, upcyding, adaptacja, efektywność, samowystarczalność. Czy to na zbudowanej z pustych butelek mieszkalnej wyspie w Meksyku, salonie zaadaptowanym z ciężarowej naczepy, czy w przypominających huby zawieszonych na drzewach mieszkalnych namiotach, życiowa przestrzeń pozwala spojrzeć na otaczający nas świat z całkiem nową energią.

Czy istnieje energia w stu procentach czysta? *Zenergetyzowani* HUBERTA CANAVALA ma odpowiedź na to pytanie i nie jest ona zbyt optymistyczna. Od piasków bitumicznych w kanadyjskiej Albercie, przez normandzki zakład utylizacji i wzbogacania odpadów jądrowych po elektrownię wodną w Ghanie i słoneczną w Burkina Faso – każde z odwiedzanych przez niego miejsc jest kolejnym dowodem na to, że przeważnie koszt uzyskania niezbędnej do funkcjonowania energii jest zbyt wysoki. Konsekwencje mogą być różne – od zdrowotnych (rak), przez środowiskowe (zanieczyszczone wody gruntowe), po społeczne (wykluczenie energetyczne biednych). Alternatywa istnieje: dowodem na to jest austriacki rolnik w 100% ekologicznie uzyskujący z hodowanego słonecznika tyle energii, że jej naddatki lądują w sieci komunalnej, czy austriackie miasteczko napędzające swój rozwój dzięki mini-elektrowni wodnej. Canaval zastanawia się, czy na drodze do wdrożenia bardziej przyjaznych naturze rozwiązań stoi tylko bezmyślność, czy może też chciwość?

Bo przecież nawet najsilniej utrwalone nawyki można zmienić. To możliwe, choć trudne i niewygodne. Taką próbę podjęła w 1972 roku grupa naukowców znanych jako Klub Rzymski, wydając studium zatytułowane *Granice Wzrostu*. Łączący perspektywę humanistyczną z naukową raport prognozował, że za kilkadziesiąt lat nieuniknione będzie załamanie wzrostu gospodarczego spowodowane zbyt intensywną eksploatacją środowiska naturalnego połączoną z nadmiernym przyrostem naturalnym. Czterdzieści lat temu teorie naukowców wyśmiewano – najchętniej czynili to republikanie (Reagan, Bush) jednoznacznie utożsamiający rozwój ludzkości z nielimitowaną ekspansją, a człowieka traktujący jako zdobywcę i pana Ziemi. Po ponad czterdziestu latach wiadomo, że Klub Rzymski miał rację, ale post-reaganowska logika wciąż działa: ledwie tej zimy prezenterzy konserwatywnej stacji Fox News używali argumentu o zimie stulecia, by ośmieszyć zjawisko globalnego ocieplenia... *Ostatni dzwonek* ENRICO CERASUOLO nie tylko tłumaczy absurd ich wyводу, ale i stawia podstawowe pytanie: W jakim świecie chcemy żyć?

Na pewno nie w takim, który z premedytacją skrywa przed nami mroczne sekrety. Podróż do najbezpieczniejszego miejsca na ziemi reżyser EDGAR HAGEN odbywa z wyjątkowym przewodnikiem. Głównym bohaterem *Szukając idealnego schronu* jest Charles McCombie, niezależny doradca do spraw odpadów nuklearnych i dyrektor stowarzyszenia Arius (Association for Regional and International Underground Storage). Tym razem opiniuje miejsce, które ma stać się cmentarzyskiem radioaktywnych śmieci dla rozwijających się z prędkością światła chińskich elektrowni atomowych. Bo, jak zauważa nadzorca projektu: „Budując dom nie wolno zapomnieć o toalecie, nieprawdaż?” Przy okazji reżyser zabiera widza na podróż po innych elektrowniach – brytyjskiej Sellafield, czy wojskowej bazie, gdzie wyprodukowano zrzuconą na Nagasaki bombę – dziś już zapomnianych lub o zmienionym profilu. W atomowych

peregrinacjach Hagen i wypowiedziach jego rozmówców cały czas powraca pytanie o przyszłość. Czy znajdzie ona alternatywę dla tego, co jeden z bohaterów nazywa „oczywistym już dziś faustowskim targiem, jakiego nauka dobiła z naturą”?

Przeszłość także kryje wielkie niewiadome. Na przestrzeni ostatnich 45 lat statystyki zdrowotne w USA przeszły przerażającą przemianę. O 38% wzrósł odsetek dzieci chorujących na raka mózgu, o 80% – liczba astmatyków. 74% dzieci więcej cierpi na białaczkę, o 53% więcej ma ADHD. Na świat przychodzi o 100% więcej noworodków z wadami rozwojowymi. *Testowane na ludziach* wyprodukował znany z zaangażowania w sprawy społeczne aktor Sean Penn, który pełni też funkcję narratora. Reżyserski duet – DON HARDY i DANA NACHMAN – zagląda pod wieczka, do puszek i butelek, kładzie pod szkło laboratoryjne rozmaite wykorzystywane przez Amerykanów na co dzień tworzywa. W laboratorium przedmioty codziennego użytku przemieniają się w niebezpieczne monstra złożone ze szkodliwych związków chemicznych. Butelki do karmienia dzieci, obicia kanap czy szampony niepostrzeżenie „wstrzykują” w krwiobieg Amerykanów toksyny, upośledzając ich płodność, zwiększając podatność na raka, narażając ich przyszłe potomstwo na choroby – lub na nieistnienie... Europa może lekko odetchnąć z ulgą: tym razem to amerykański sen boleśnie zawodzi marzycieli – w przeciwieństwie do większości państw Starego Kontynentu, USA nie dysponuje ustawą nakazującą przedsiębiorcom używania jedynie atestowanych, przebadanych komponentów. Chemikalia są „niewinne”, dopóki ktoś nie udowodni, że są szkodliwe. Na takim stanie rzeczy zależy wielkim korporacjom, dla których szybkość, taniość i łatwość produkcji jest ważniejsza niż zdrowie obywateli.

Bez względu na kierunek, w jakim podążają te dokumentalne opowieści, wszyscy ich twórcy podejmują tę samą życiową decyzję. Odrzucają komfort niewiedzy na rzecz odkrywania ważnych, niekiedy – absolutnie podstawowych – prawd.

ŁUKASZ MACIEJEWSKI

ŻAL MI TYLKO TYCH CHWIL KINO JACKA BŁAWUTA

W najważniejszych filmach Jacka Bławuta nie widać kamery. Wizjerem jest czułe oko widza przefiltrowane przez wnikliwe spojrzenie reżysera. Artysty.

W sztuce dokumentu nieodzowna jest wrażliwość autora, kondensująca emocje portretowanych ludzi z odwagą dokumentalisty. Może być ona predylekcją do penetrowania ciemnych korytarzy ludzkiej psychiki, ale też wizją człowieka upadającego i podnoszącego się z dna. Jacek Bławut poszerza tę drugą kategorię o charakterystyczny stempel własny. Rozumie cierpienie, stanowiące kwintesencję kondycji naszych czasów. Po wojnach, zrywach i dyktaturach XX wieku obudziliśmy się znużeni, zakompleksieni, w podłym nastroju. Dla wnuków musilowskich „ludzi bez właściwości” stała się obecność cierpienia. Bohaterowie filmów Bławuta przyciągają depresję, wpadają w nałogi, żyją na krawędzi. Choć w pierwszej chwili myślimy o nich jak najgorzej, z czasem ich biografia zaczyna układać się na nowo. Mają szansę na pokutę. Ten właśnie moment fotografuje reżyser. Alkoholik staje się cudownym gawędziarzem, kryminalista spełnia się w pracy społecznej, a ciężko chory bokser po latach zapomnienia znowu odnosi triumf.

Nadrzędnym celem artystycznym Jacka Bławuta jest odnajdywanie w każdym bohaterze jasnych tonacji. Można odnieść wrażenie, że Bławut pławi się w rozmaitych aberracjach, a wystarczy obejrzeć jeden jego film, by zrozumieć, jak bardzo nasze domysły rozminęły się z rzeczywistością ekranową. Bławut – psycholog – nikogo nie oskarża, za to mocno przywiązuje się do bohaterów. Filmowy portret to droga wymagająca cierpliwości i obustronnego zaufania, którą reżyser i bohaterowie pokonują wspólnie. Nie mogą oni czuć się oszukani, zmanipulowani, ani ośmieszeni. Mówią do niego: „Jacek”, a kiedy widzą, że jest przy nich, nie dostrzegają kamery, są szczerzy. Czują się bezpiecznie.

Najważniejszą cechą kina Bławuta jest empatia i przyjaźń, którą obdarza każdego bohatera. Zarówno Kazimierza Leskiego – inżyniera, lotnika i żołnierza AK z filmu *Byłem Generałem Werhmachtu* (1988), Radka, bez-

robotnego polonistę z **Kraju urodzenia...** (2002) czy Roberta, bohatera filmu **Born Dead** (2004), kryminalistę, który zaprzyjaźnia się z wychowankami domu pomocy społecznej. Bławut lubi ich wszystkich. Niekreowany dokument musi jednak zaskakiwać. Życie rzadko jest zamkniętym ciągiem przyczynowo-skutkowym, częściej rządzi nim chaos i przypadek. Siłą kina Jacka Bławuta jest wnikliwe portretowanie tych zaskakujących, indywidualnych planów, które kapryśnie układają się we wspólny obraz. To nasze życie. Czysta abstrakcja.

Niewielu pamięta, że jako dziecko Bławut występował w filmach, m.in. w **Echu** Różewicza, czy **Agnieszce 46** Chęcińskiego. Wtedy połknął kinowego bakcyli, ale by zrozumieć siłę filmowego przyciągania dojrzał latami. Dopiero po studium górniczym, włókienniczym i socjalnym trafił do Łódzkiej Szkoły Filmowej; a po kilkunastu filmach, w których pełnił rolę operatora, zaczął robić własne dokumenty. Tak długie terminowanie w zawodzie okazało się dla Bławuta zbawienne. Dla kina urodził się jako twórca dojrzały, z własnym, natychmiast rozpoznawalnym charakterem pisma.

Znakomity był już jego pierwszy film – portret zapaśnika Adama Sądurskiego. **Supercieźki** (1984) to historia niesamowicie silnego mężczyzny, okrutnego fightera, który po skończonych zawodach bawił się z dziećmi i opowiadał dowcipy. Sześć lat później Bławut nakręcił przełomowe arcydzieło: **Nienormalnych**. Jako pierwszy polski twórca z tak wielką wrażliwością ukazał problem życia ludzi upośledzonych. Nie zapomnę emocji, które towarzyszyły mi, gdy po raz pierwszy obejrzałem ten film. W **Nienormalnych** zobaczyłem szczęśliwych ludzi. Normalnych. Na zawsze zapamiętałem bohaterów tego filmu, a „Płomienie miłości” z wykorzystanej w ścieżce dźwiękowej banalnej piosenki Fancy’ego płonęły we mnie jeszcze długo.

Jacek Bławut pokazuje ludzi skrzywdzonych i poniżonych. Jak Michał, młody alkoholik, bohater **Szczura w koronie** (2005). Nie było wcześniej w Polsce filmu, który z taką bezsilną determinacją ukazywałby chorobę alkoholową. Michał jest wspaniały. Ma męską urodę, błysk w oku i poczucie humoru. Otaczają go życzliwi ludzie, na czele z reżyserem „Jackiem”, o którym na odwyku powie, że jest jego najbliższą rodziną. Wszyscy życzą Michałowi dobrze, on sam chce się wyleczyć, a „Jacek” pomaga mu finansowo. Mimo to film, który miał być świadectwem cudu życia, okazuje się dokumentem o triumfie śmierci. O przegranej, która przynosi ulgę. Bławut pokazał nie tylko kolejne stopnie prowadzącego na dno dantejskiego alkoholowego klinczu, ale także równoległe współzależnienie, na które cierpi rodzina i przyjaciele alkoholika.

Sukcesem był też **Wojownik** – portret Marka Piotrowskiego, dziesięciokrotnego mistrza świata w kick-boxingu, zapomnianego dziś sportowca. Był na szczycie i na dnie, teraz walczy o pion. Byli partnerzy Piotrowskiego to dziś odnoszący sukcesy biznesmeni, a ich najsilniejszy sportowy konkurent każdego dnia desperacko walczy z oporem materii życia.

Ewenementem w filmografii reżysera jest oryginalna fabuła z 2008 roku – **Jeszcze nie wieczór**. Reżyser postanawia nie sentymalizować w niej starości aktorskiej. Wkraczając razem z brawurowym Janem Nowickim do Domu Aktora Seniora w Skolimowie, rejestruje stan faktyczny. Patrzy na bohaterów z ciekawością, zdziwieniem, bez oceniania. Pensionariusze Skolimowa spacerują po parku, uprawiają gimnastykę, wiążą fular, pudrują nosy. Grają swoje życie aż do końca. Wieczne kino, nieustanny spektakl. Podpatrzone migawki ze Skolimowa mówią więcej o kondycji aktora niż niejedna analityczna praca. Ukazane twarze kojarzą się ze szlachetnym, czarno-białym kinem i teatrem, z dzieciństwem i młodością: Hasem, Zarzyckim, Bohdziewiczem, Erwinem Axerem, Ludwikiem René czy z Zygmuntem Hübnerem. Zmarszczki i siwizna gwiazd sprzed lat przypominają, że my sami również postarzelśmy się. Tyłu rzeczy już nie pamiętamy, tylu spraw nie załatwiliśmy, a już prawie wieczór...

Jeszcze nie wieczór. Myślę, że Bławut lubi wieczory. Nie mam na myśli jedynie obrazu schyłku dnia, który często dominuje w jego filmach, ale tonację prac. Wieczór nie jest zobowiązujący. Słońce już zaszło. Jacek Bławut na bohaterów swoich filmów wybiera ludzi, którzy wieczorem budzą się do życia. Noc jest dla nich dniem, poranek – przeczcieniem finatu. Portretuje twarze, które nie są modelowe: nie zawsze sympatyczne, niekoniecznie wzorowe. Mają niemniej szansę na zrozumienie. Po Normie Nocy, jak w pięknym zdaniu Jaspersa, przychodzi zawsze Norma Dnia, która pokazuje wszystko w innym, lepszym świetle. Jacek Bławut jest reżyserem, który potrafi pokazać nam to światło. Światło dnia. ✨

Podczas 11. festiwalu PLANETE+ DOC zostanie pokazany pierwszy w historii tak obszerny przegląd twórczości wybitnego polskiego dokumentalisty, który obejmie nie tylko stworzone przez niego filmy dokumentalne, ale także filmy jego uczniów oraz te, w których wystąpił jako aktor lub przy których pracował jako operator zdjęć (m.in. „Dekalog, Dziesięć” Krzysztofa Kieślowskiego, „Życie wewnętrzne” Marka Koterskiego). 17 maja 2014 roku o godz. 18:00 w Dolnośląskim Centrum Filmowym odbędzie się spotkanie z Jackiem Bławutem, zorganizowane w ramach PLANETE+ DOC MASTERS. Tajemnice warsztatu reżyser zdradzi prowadzącemu spotkanie Lechowi Molińskiemu.

MARTYNA BUNDA
„POLITYKA”

ZRÓBMY COŚ Z TYM ALFABETEM

Szkola jest beznadziejna. Gubi talenty, zabija wyobraźnię i oglupia. Gdy zbadano grupę dzieci w wieku od 3 do 5 lat, okazało się, że poziom kreatywności bliski geniuszu osiągnęło 98% z nich. Pięć lat później odsetek skurczył się do ponad 30%. Po kolejnych pięciu latach tylko co dziesiąte z tych dzieci wciąż jeszcze było kreatywne i twórcze. W dorosłości, w wieku 25 lat, cechy te zachowało zaledwie 2%. O tym właśnie jest najnowszy, nagradzany film ERWINA WAGENHOFERA *Alfabet* , film dokumentalny pokazywany w ramach festiwalu PLANETE+ DOC.

Co takiego dzieje się w szkołach? Mniej więcej to samo, co jest tematem kolejnego głośnego filmu tego reżysera. Uprzemysłowienie i procesy globalizacyjne powodują, że indywidualność z kategorii „wartość” wędruje do kategorii „kłopot” – na tej samej zasadzie, na jakiej ludzie z kategorii „twórcy” wędrują do kategorii „trybiki”. W globalnym, koncernianym świecie wartością jest sterowalność i odtwórczość. Myślenie i kreatywność zaburzają przebieg procesów produkcyjnych. Trybiki mają pracować, a nie tworzyć.

Ale i sama szkoła w kształcie, w jakim wymyślono ją w XIX w. jest anty-twórcza. Jak podkreśla to w swoim dokumencie Wagenhofer – stworzona została wszak na potrzeby dorosłych i ich dorosłego świata oraz dla ich wygody. Jest to kompletnie sprzeczne z tym, co naturalne dla gatunku *homo sapiens*: doświadczanie świata poprzez eksperyment, poprzez fascynację detalem bądź zjawiskiem i wynikającą właśnie z tego zwykłą ludzką ciekawość – napęd potrzebny do pogłębienia wiedzy o otaczającej rzeczywistości.

Myśl, że szkoła jest odtwórcza i zaprojektowana w poprzek ludzkim mózgom nie jest nowa we współczesnej filozofii edukacji. O tak zwanej antypedagogice zaczęto mówić w latach 70. XX w. Wedle tej filozofii, żeby edukacja mogła rozwijać potencjał człowieka, to dziecko – a nie dorosły – musi być w tym procesie przewodnikiem. Rola nauczyciela sprowadza się do podsuwania eksponatów, do pomocy w organizowaniu wymyślonych przez dziecko eksperymentów. W takich warunkach – mówiąc językiem z filmu Wagenhofera – coś tak zdumiewająco cudownego, jak ludzki mózg może rozwijać świat. Kreować. Tworzyć. Ulepszać. Co bardziej radykalni

zwolennicy antypedagogiki postulowali wręcz całkowitą likwidację szkół.

My jednak poszliśmy w inną stronę. Nie tylko wprzęgliśmy w zaprojektowaną w XIX wieku edukację wszystkich bez wyjątku, ale masowo przekonaliśmy rodziców (a także i siebie w roli rodziców), że to jest właśnie dobre dla dzieci. Że bez lekcji dwóch języków obcych w wieku trzech lat ich dziecko nie rozwinie potencjału. Odpadnie.

Co więcej, dokument Wagenhofera dobrze pokazuje, że dziś problem jest wyrazistszy niż kiedykolwiek. Bo i warunki, w których żyją kolejne pokolenia są coraz mniej naturalne. Bo po szkole oglupia nasze dzieci jeszcze telewizja. Bo działa na nie ciągle stymulacja reklamami. Bo – zwłaszcza w zachodnim świecie – dzieci, miast z własną bandą szwendać się nad rzeką, siedzą przy komputerach i klikają.

Jak z roku na rok wyparowuje z naszych dzieci kreatywność i żywotność, widać w jednej ze scen dokumentu. Przeglądamy prace plastyczne tworzone przez jedną osobę w ciągu kilku lat. Te pierwsze są bogate kolorystycznie, pełne metafor i eksperymentalne, kolejne zaś coraz bardziej odtwórcze, schematyczne i ubogie. Jest pseudokonceptualizm w miejscu wizji, odtwórca realizacja zadania w miejscu radości i swobody wyrażania siebie. Oglądając to, aż chciałoby się dopowiedzieć, że zabijająca wyobraźnię edukacja to dopiero początek jeszcze szerszego procesu. Bo wraz z wyobraźnią znika cały wewnętrzny napęd. Otwartość na innych, brak uprzedzeń. Wolność. Zostają smutni ludzie w sztywno rozpisanych rolach. Czyli współcześni my.

Co zrobić z trującą szkołą? Idea tegorocznej Akademii Filmu Dokumentalnego PLANETE+ DOC* zakłada, że odtrutką może być dobry dokument. Przykładem może być film *Bracia* 🌟. Pokaże on dzieciom indywidualność małego człowieka, którego los posadził na wózku. W tle obserwujemy piękną braterską miłość – brat uwielbia brata, dobrze się razem bawią. Brat bez wózka wścieka się, gdy ktoś szydzi z niepełnosprawnego – wózek to nieistotny detal. Rodzice oglądający film mają natomiast szansę wyłapać inne, nie tak bezpieczne mechanizmy. Począwszy od tego, że starszemu, pełnosprawnemu bratu przydzielono rolę ponad siły. Coś, co językiem z pogranicza psychologii można by nazwać unieważnieniem własnego indywidualizmu. Kolejną pułapką, która może zdarzyć się nie tylko w domu, w którym ktoś jeździ na wózku inwalidzkim.

Pokazywane w tym roku po raz pierwszy w ramach Akademii PLANETE+ DOC filmy dokumentalne dla dzieci będą mogli zobaczyć najmłodsi widzowie (w wieku 7-13 lat) podczas pokazów w Warszawie i we Wrocławiu. Dokument może stać się pretekstem do czegoś, co w pedagogice nazywa się metodą projektu. Od filmu o designie (*Design ah!* 🌟) można przejść do własnych eksperymentów, kierując się swobodnie od jednego pytania do drugiego. Z czego zrobiony jest talerz? Czym jest makaron? Jak rośnie zboże, z którego robi się mąkę? Czym jest cykl kielkowania, ścinania i obumierania resztek? Można iść dowolnie daleko i w dowolnym kierunku.

Jeśli zaś chodzi o festiwal PLANETE+ DOC: w ten sam nurt, co film *Alfabet* – filozofii opartej raczej na tworzyć niż odtwarzać – wpisują się też inne filmy prezentowane na wydarzeniu, jak np. *Mikrotopia* 🌟 obraz mówiący o ograniczaniu liczby posiadanych i używanych rzeczy do niezbędnego minimum oraz wynikającym z tej filozofii mikrobudownictwie – domach-plombach nie szerszych niż 3 metry, które można wcisnąć w przestrzenie między budynkami. Kolejnym filmem z tego nurtu jest *Pozbądź się szefa*. Ukazuje on kreatywne podejście do zatrudnienia, wyjście poza schemat pracy w biurze od-do, co przekłada się na większy komfort pracy, kreatywność i produktywność pracowników. Innymi słowy: na lepsze życie. Takie bardziej w naturze *homo sapiens*. 🌟

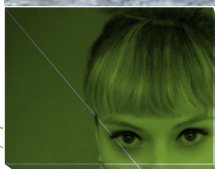

**Akademia PLANETE+ DOC to pierwszy i jedyny w Polsce program edukacji filmowej bazujący wyłącznie na filmach dokumentalnych. Jego celem jest zainteresowanie dokumentem jako gatunkiem sztuki, pomoc w interpretowaniu świata i zjawisk społecznych, rozwijanie świadomości obywatelskiej oraz pobudzenie aktywność i twórczej wrażliwości. Od 2011 roku filmy z cyklu Akademia PLANETE+ DOC stanowią uzupełnienie i wzbogacenie podstawy programowej wielu przedmiotów szkolnych na poziomie gimnazjalnym i ponadgimnazjalnym, a od dwóch lat organizowane są także dwa fakultety dla studentów: Akademia Filmu Dokumentalnego PLANETE+ DOC i Oblicza globalizmu w filmie (we współpracy z kierunkiem Dokumentalistyki WDİNP UW).*

Podczas tegorocznej edycji festiwalu w sekcji Oki Doki po raz pierwszy zostaną pokazane filmy dokumentalne stworzone z myślą o dzieciach ze szkół podstawowych (choć dorośli również znajdą w nich coś dla siebie). Obrazy te prezentują różnorodność świata i pomagają dzieciom ją ośwoić. Są także edukacyjnym narzędziem wsparcia dla pedagogów i rodziców. Filmy będą prezentowane uczniom szkół podstawowych oraz rodzicom z dziećmi, a po każdym bloku odbędzie się spotkanie z edukatorem.

Organizowane będą także specjalne pokazy filmów dokumentalnych dla nauczycieli. Najczęściej towarzyszą im specjalne wykłady i warsztaty, które pomagają wypracować metody pracy z filmem dokumentalnym i wzbogacają wiedzę nauczycieli na tematy poruszane w konkretnych filmach.

W tym roku zostało również powołane młodzieżowe jury, które przyzna Nagrodę Akademii PLANETE+ DOC dla najlepszego filmu z konkursu Magicznej Godziny. Dla członków jury będzie to niewątpliwie niezwykle przygoda filmowa otwierająca oczy na świat i pokazująca, że dorośli liczą się ze zdaniem młodzieży. Werdykt młodych jurorów zostanie przedstawiony podczas gali razem z werdyktami „dorosłego” jury Nagrody Magicznej Godziny.

URSZULA JABŁOŃSKA
„DUŻY FORMAT”

BUNTUJĘ SIĘ, WIĘC JEŚTEM

„Democracy is like love, you need to make it every day” – to motto filmu *Rewolucja non-stop* w reżyserii BRACI RIAHI. Jeden z bohaterów filmu – Igor Vamos, wykładowca Rensselaer Polytechnic Institute w Nowym Jorku, mówi: „Moi studenci często martwią się o to, jaką w przyszłości będą mieli pracę, a przecież to jest najmniejszy z ich problemów. To bardzo głupie, że nie buntują się teraz, kiedy mogą sobie na to pozwolić. W ten sposób mogą poprawić swoją przyszłość”. Igor Vamos wie, co mówi. Znany jest lepiej jako Mike Bonanno, członek grupy The Yes Men, która słynie z tego, że za pomocą absurdalnych happeningów demaskuje nieetyczne działania władz i korporacji. Bonanno najlepiej wie, jak niewiele potrzeba, by zmienić świat na lepsze. A więc – do dzieła! Każdy z nas znajdzie wokół siebie coś, co go oburza, coś, przeciwko czemu chce zaprotestować – czy będzie to system polityczny, władza banków i międzynarodowych korporacji czy nierówności społeczne. Na tegorocznym festiwalu PLANETE+ DOC dowiemy się, jak przygotować rewolucję.

Twórcy filmu *Rewolucja non-stop* mają dla nas zestaw bardzo praktycznych rad. Przekonują, że to wcale nie przemoc, ale pokojowe formy protestu najczęściej doprowadzają do zmiany. Zabiorą nas na rewolucyjną wycieczkę po różnych krajach – odwiedzimy ruch Occupy w Nowym Jorku, prześledzimy rozliczne akcje ukraińskiego Femenu, porozmawiamy z rewolucjonistami w Egipcie i Syrii. Jednak aktywiści tym razem nie będą mówić o swoich politycznych celach, ale podzielą się z nami praktyczną wiedzą na temat tego, w jaki sposób najskuteczniej zorganizować pokojowy protest. Od aktywistów Occupy dowiemy się, jak zareagować, kiedy policjant będzie chciał porozmawiać z nami o pogodzie oraz w jaki sposób demonstrujący tłum może nagle zacząć udawać, że wcale nie demonstruje. Inna Szewczenko z Femenu, która we Francji prowadzi warsztaty dla początkujących aktywistek, poradzi, jak nie dać się odepchnąć ochroniarzom: „Stój twardo na ziemi, odsłoń twarz, nie uśmiechaj się, nie okazuj strachu”. Ahmed Z, architekt z Syrii, nauczy nas, jak rozrzucić ulotki, żeby władze nie zorientowały się, skąd pochodzą. Trzeba umieścić je w baloniku razem

ze spinką do włosów zatopioną w kostce lodu – lód roztopi się i spinka przebieje balon. Profesor Andrew Ross zdradzi nam swój plan, jak sprzeciwić się władzy banków, tworząc ruch społeczny, który będzie stopniowo wykupował długi ludzi, którzy nie są w stanie spłacić swoich zobowiązań. Podczas tej podróży każdy z pewnością znajdzie formę sprzeciwu najbardziej odpowiednią dla siebie.

Od czasu rewolucji w Egipcie dużo mówi się o tym, że podczas organizacji protestów przydaje się Facebook i Twitter. Jak to dokładnie działa? O tym sporo może nam opowiedzieć dziewiętnastoletnia Alaa Basatneh z Chicago, gość festiwalu PLANETE+ DOC i bohaterka filmu **#chicago-Girl. Facebookowa rewolucja** 🌱, która ze swojego laptopa, siedząc w różowym pokoiku obsługiwała rewolucję w Syrii. Ma 12 000 znajomych na Facebooku oraz 2000 followersów na Twitterze i pokaże nam, w jaki sposób organizować demonstracje jako wydarzenia na Facebooku tak, aby przyszło na nie jak najwięcej osób; jak planować trasy ucieczki protestujących przed policją przy pomocy Google Maps i dlaczego to ważne, żeby jedna osoba знаła hasła do kont na Facebooku należących do organizatorów demonstracji. W razie zatrzymania któregoś z nich, może szybko skasować jego konto, bo przecież wiadomo, że przesłuchujący zażądadają hasła i w ten sposób może posypać się cała siatka. Alaa, mimo że od Syrii dzieli ją 6000 kilometrów, lepiej orientuje się w sytuacji niż ludzie będący na miejscu, którzy często mają problemy z komunikacją. Jest administratorką strony The Syrian Days of Rage, na którą wrzuca nagrane przez demonstrantów filmiki, z których informacje czerpią media na całym świecie. Dzięki internetowi rewolucję można wspomóc nawet z daleka, ale – jak pokazuje historia Alai – odległość wcale nie zapewnia bezpieczeństwa.

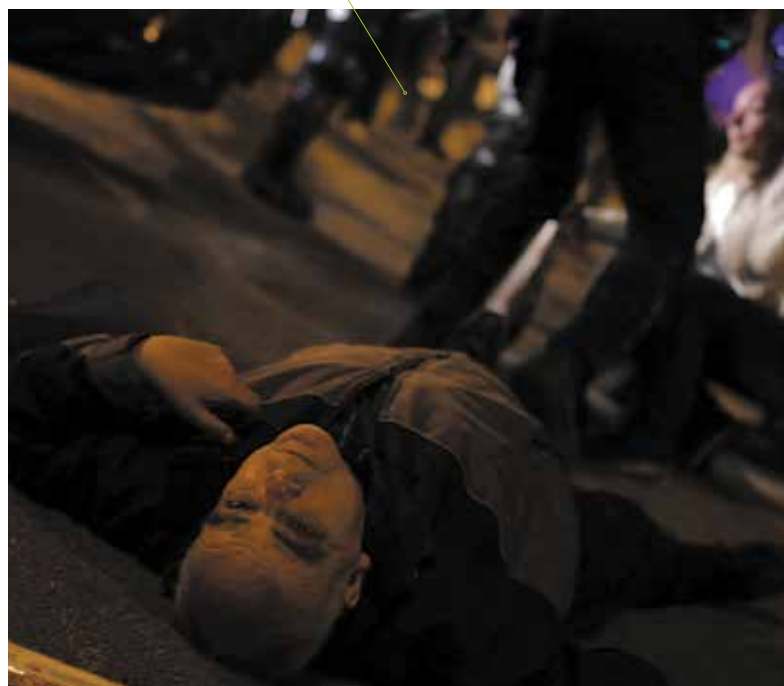
Członkowie Wolnego Teatru z Mińska, bohaterowie filmu **W rolach głównych: białoruscy wicherzyciele** 🌱, pokażą nam, jak buntować się poprzez sztukę. Twórcy filmu przekonują, że 43 procent ludzi na świecie żyje w kraju, w którym nie ma wolności słowa. „Są różne rodzaje sztuki – film, literatura, muzyka. W czasach opresji można odłożyć je na bok. Mogą mówić prawdę, ale usłyszeć można ją później, kiedy okoliczności już na to pozwolą. Teatr nie ma takiej możliwości. Może istnieć tylko w danym momencie. Jeżeli chcesz powiedzieć prawdę, musisz robić to mimo wszystko – tu i teraz” – to dewiza Wolnego Teatru. Jego członkowie nie mogą znaleźć pracy w żadnym państwowym teatrze, nie mogą sprzedawać biletów na swoje spektakle. Pokazują swoje przedstawienia w mieszkaniu, a zaproszenia rozprowadzane są pocztą pantoflową. Zdarzyło się, że cały teatr, łącznie z publicznością i dziennikarzami został aresztowany przez KGB. Jednak w kraju, w którym nie wolno mówić o wielu sprawach – o sfałszowanych wyborach, czy tajemniczych zniknięciach członków opozycji, ktoś musi mieć odwagę, żeby podjąć te tematy, by prawda przetrwała i dotarła do ludzi. Tu do akcji wkracza Wolny Teatr, który przekazuje prawdę mimo wszystko i płaci za to wysoką cenę.

Na koniec jeszcze poszukamy odpowiedzi na pytanie: Jak filmować rewolucję? Po odpowiedź zajrzyjmy do Hiszpanii z 29 marca 2012 roku. To wtedy w Barcelonie odbyły się masowe protesty przeciwko polityce zaciskania pasa. W centrum miasta doszło do zamieszek, policja musiała użyć gumowych nabożów, żeby rozprędzić tłum. Tego samego dnia w operze grano „Don Kichota”. 32 studentów kreatywnego dokumentu pod

opieką rosyjskiego reżysera Wiktora Kossakowskiego wyszło z kamerami na ulice Barcelony, żeby udokumentować protesty. W ten sposób powstał film **Demon-stracja** 🌱 – oniryczny filmowy balet z muzyką z „Don Kichota” w tle, dzięki któremu możemy popatrzeć na demonstrację niejako w oderwaniu od jej postulatów, obserwując jej dynamikę i zastanawiając się nad jej naturą.

Teraz, kiedy wiemy już, jak zaprotestować, czas wprowadzić tę wiedzę w życie. Świat nie zmienia się sam, ale na szczęście, jak powiedział Mahatma Ghandi, jeden z najsłynniejszych pokojowych rewolucjonistów: „Najpierw cię ignorują. Potem śmieją się z ciebie. Później z tobą walczą. Później wygrywasz”. 🌱

SYLWIA KAWALEROWICZ
REDAKTOR NACZELNA MAGAZYNU „AKTIVIST”

MIASTO JEST NASZE

Ludzie zmieniają miasta, a miasta zmieniają ludzi. Walka o wolność, artystyczne demonstracje, karnawał konsumpcjonizmu, subkulturowe manifestacje albo po prostu nieskrępowana zabawa – na ulicach miast dzieje się historia. Ta prywatna i ta zbiorowa, ta mała, codzienna i ta wielka. Miejskie mury, witryny i gzymsy stają się jej obserwatorami, ale i na swój sposób aktywnymi uczestnikami.

Podczas Arabskiej Wiosny mury Kairu przemówiły. Stały się sztan-darami, na których artyści starali się wykrzyknąć swój sprzeciw wobec przemocy. Dzięki ścianom, które pokornie przyjęły smugi farby rozpylanej sprejem, głos aktywistów stał się o wiele donioślejszy. MARCO WILMS, reżyser filmu *Sztuka i rewolucja* 🌱, spędził dwa lata dokumentując życie egipskich artystów – posługujących się szablonami i sprejami streetartowców oraz niezależnych muzyków. Towarzyszy im podczas nocnych wypadów na miasto, koncertów w małych klubach, występów na placu Tahrir, dokumentuje ich coraz większą determinację i zmiany, jakie zachodzą w ich artystycznych manifestacjach pod wpływem tragicznych wydarzeń. Pokazuje, jak mury stają się nawet nie tyle płótnem dla zaangażowanej sztuki, co głosem prawdy w świecie opanowanym przez polityczną propagandę. Na ścianach budynków pojawia się wizerunek odpowiedzialnego za śmierć demonstrantów snajpera, swoisty społeczny „list gończy”, malowane są pośmiertne portrety tych, którzy polegli. Na murach toczy się pojedynek między aktywistami a reżimową władzą.

W innej (wydawać by się mogło) galaktyce, tysiące kilometrów od placu Tahrir ulice opowiadają inną historię. Historię przepychu, bogactwa i luksusu. Dopracowane w każdym szczególe witryny przy słynnej 5th Avenue w Nowym Jorku kuszą dostępnymi jedynie dla nielicznych cudownościami. Dom handlowy Bergdorf Goodman – legendarna świątynia mody – przyciąga ludzi z całego świata. O tym, jak wygląda codzienność jej funkcjonowania opowiada film *Rozrzucie moje prochy nad świątynią mody* 🌱. Poznajemy ludzi odpowiedzialnych za to, czym Bergdorf Goodman stał się na przestrzeni ponad 100 lat istnienia. Opowieść tę snują najsłynniejsi projektanci, którzy

za punkt honoru stawiają sobie obecność w sklepie przy 5 Alei. Film to prawdziwa gratka dla fashionistów – wśród bohaterów jest Manolo Blahnik, Christian Louboutin, Karl Lagerfeld, Giorgio Armani, Oscar de la Renta czy Marc Jacobs. Reżyser filmu Matthew Miele przeprowadził w sumie aż 175 wywiadów! Zafascynowani tym miejscem celebryci, szeregowi pracownicy i szare eminencje – dekoratorzy witryn czy personal shopperzy, którzy są często tak samo ekscentryczni, jak największe gwiazdy – którzy dbają o to, by prestiż najstojniejszego domu mody został zachowany.

O tym, jak zmieniały się ulice polskich miast, opowiada z kolei film **Neon** ERIKA BEDNARSKIEGO. Kanadyjski reżyser o polskich korzeniach bierze na warsztat historię świecących warszawskich reklam, w której jak w zwierciadle odbija się los całego miasta na przestrzeni ostatnich kilkudziesięciu lat – metropolii trzymanej w ryzach przez socjalistyczne dyktando, z czasem ulegającej przemianom i zachylającej się dobrobytem, zapominającej o swoim wartościowym dziedzictwie. Reżyser przekopuje się przez archiwalne materiały, dociera do osób odpowiedzialnych za dekorowanie ulic w latach 60. i 70. kilometrami świecących rurek, rozmawia z projektantami, architektami oraz młodymi aktywistami (m.in. twórcami Muzeum Neonu, kuratorami, artystami), którzy postanowili ratować zapomniane i niszczone na gzymsach relikty peerelu.

Z kolei **Mikrotopia** to uroczy i inspirujący film o ludziach, którzy minimalizują swoje mieszkalne potrzeby eksperymentując z architekturą. Odwracają się od panującej w miastach gigantomanii i ograniczają swoją życiową przestrzeń do minimum. Okazuje się, że można świetnie funkcjonować mieszkając w kontenerze, minidomku na kółkach czy na pływającej wyspie zbudowanej ze śmieci. Reżyser rozmawia z architektami, aktywistami, domorosłymi budowniczymi i artystami, którzy szukają nowych rozwiązań i sposobów życia na mikropowierzchni. Niektórzy robią to z powodów ekonomicznych, inni artystycznych, jeszcze inni ekologicznych. Wszyscy jednak w minimalizmie widzą sposób na lepsze życie i patent na rozwiązanie problemów populacyjnych rozrastającego się świata.

Miasto z perspektywy mrocznych punkowych klubów można poznać w towarzystwie Kathleen Hanny, wokalistki legendarnego punkowego składu Bikini Kill, feministycznej aktywistki i pierwszej riot grrl, bohaterki biograficznego dokumentu **Punkowa** SINI ANDERSON. Hanna, niepokorna ikona punk rocka, jednej z najbardziej miejskich subkultur wyrosłej ze sprzeciwu wobec poukładanej i uporządkowanej rzeczywistości ograniczającej wolność jednostki, inspirowała i inspirowała całe zastępy dziewczyn, które nie chcą podporządkować się narzucanym im społecznym rolom. Riot Grrrl miały dość zdominowanego przez mężczyzn kapitalistycznego świata. Upust alienacji i frustracji dawały m.in. poprzez muzykę. Kathleen stała się czołową postacią całego ruchu i kluczową artystką wśród radykalnych feministek tzw. trzeciej fali. Żywiłowy dokument o artystce podsumowuje 20 lat jej aktywności na scenie. Reżyserka ilustruje tę opowieść archiwalnymi zdjęciami, zapisami koncertów oraz wywiadami ze współpracownikami i najbliższymi aktywistki, oraz oczywiście z nią samą.

Ciekawą propozycją w sekcji „Aktivistka” jest też **Europa w 8 bitach**. To historia o tym, jak (dosłownie) ze śmietnika historii można trafić do klubów. Film przedstawia artystów z całej Europy, którzy „grają muzykę na Game Boyach”, tworząc nowy gatunek muzyki elektronicznej zainspirowany dźwiękami starych komputerów i konsol ery ośmio-bitowych gier wideo, które wygrzebują z pudeł ze starociami na strychu u swoich rodziców. Nowoczesne w latach 80. komputery i konsole pozwalają tworzyć nowe dźwięki i obrazy będące wyrazem nostalgii dzisiejszych dwudziestolatków za czasami ich dzieciństwa i pierwszych technologicznych fascynacji. 🎮

PLANETE + DOC FILM FESTIVAL

FILMY PLANETE+ DOC FILM FESTIVAL W SUPER CENACH!

SZALONA MIŁOŚĆ
– YVES SAINT LAURENT

SZTUKA ZNIKANIA

SOUL POWER

OBLICZA EKOLOGII 2

OBLICZA MUZYKI ŚWIATA

**OBLICZA POLSKIEGO
FILMU DOKUMENTALNEGO**

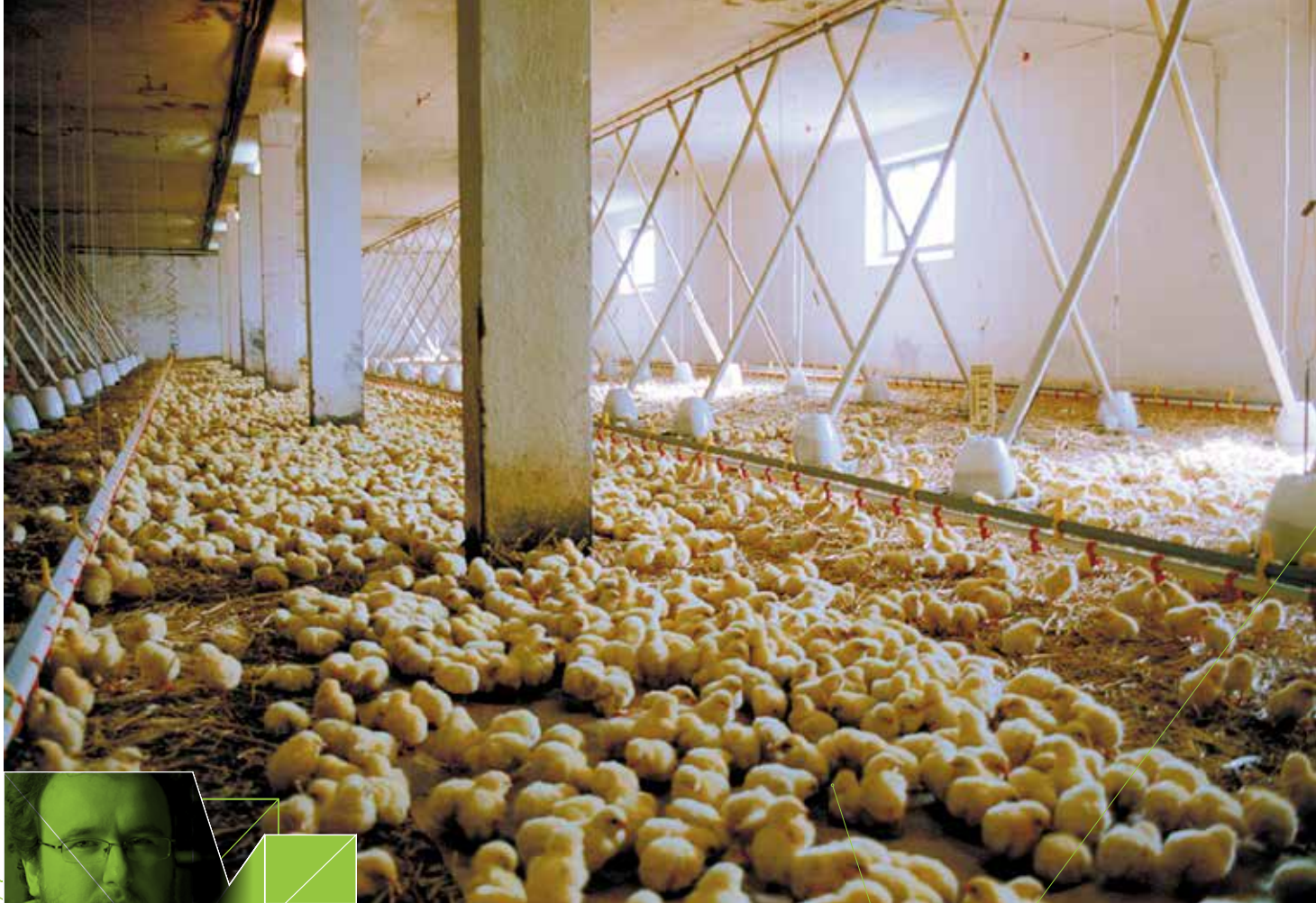
**KOLEKCJA PLANETE+ DOC
FILM FESTIVAL VOL. 3**

**ŚWIAT WEDŁUG
JORGENA LETHA**

OBLICZA FOTOGRAFII

JAKUB MAJMUREK
„KRYTYKA POLITYCZNA”

TETNO TRZĘCH KRWIOBIEGÓW

Razem z Ulrichem Seidem i Michaeliem Glawoggerem ERWIN WAGENHOFER zamyka trójkę najważniejszych przedstawicieli współczesnego austriackiego dokumentu. O ile Seidla interesuje przede wszystkim austriackie drobnomieszczaństwo – któremu od początku swojej kariery przygląda się z wystudiowanym okrucieństwem – to dwaj pozostali autorzy w swoich obrazach konsekwentnie szukają globalnej perspektywy. Dokumenty Glawoggera i Wagenhofera skonstruowane są jak katalogi zestawiające ze sobą obrazy z odległych miejsc świata, w celu zilustrowania określonego problemu społecznego i politycznego: sytuacji pracowników seksualnych na globalnym południu (*Chwała dziwkom*), zmierzchu produkcji przemysłowej i związanego z nią modelu pracy (*Śmierć człowieka pracy*), paradoksów urynkwionej produkcji żywności (*Nakarmimy świat* 🍌). Obaj austriaccy twórcy dokonują w swoich filmach konsekwentnej krytyki współczesnego ładu społeczno-polityczno-ekonomicznego, wszystkich tych procesów, które zbiorczo określamy mianem „globalizacji”. Pokazują ich negatywne konsekwencje: dla społeczeństwa, demokracji, jakości życia większości ludzi, gospodarki i środowiska naturalnego.

OBRAZY I ROZMOWY

Glawogger podróżując po świecie wydaje się szukać przede wszystkim obrazów. Jego kino opowiada obrazem, to obrazy zostają nam w głowie po projekcji. Trudno je zapomnieć: agonía zwierząt zarzynanych na otwartym targu Port Harcourt w Nigerii; indonezyjscy tragarze niosący na plecach kosze siarki; młode pracujące w seksbiznesie Tajki siedzące w podświetlonym, szklanym pomieszczeniu, wystawione na wzrok oceniających je i dokonujących wyboru zamożnych, często zachodnich klientów. W ten sposób kino to tworzy przejmującą wizję nędzy, wykluczenia, zgloabalizowanego, pozbawionego granic świata. A jednocześnie cały czas balansuje na granicy swoistej „pornografii nędzy”, estetyzacji zdegradowanej rzeczywistości.

Wagenhofer jest w swoich filmowych studiach globalizacji o wiele mniej spektakularny. W znacznie mniejszym stopniu opiera się na obrazie.

W swych filmowych podróżach po całym świecie szuka więc przede wszystkim rozmówców. Każdy z jego filmów jest właściwie ciągiem wypowiedzi, monologów kolejnych postaci, jakie reżyser napotyka w swoich poszukiwaniach. W każdą pokazywaną w jego filmach rzeczywistość społeczną – centra współczesnego kapitalizmu finansowego w Singapurze i na wyspie Jersey (*Zaróbmy jeszcze więcej* 🌱), chiński system edukacyjny (*Alfabet* 🌱), przemysłowe hodowle kurczaków w Europie (*Nakarmimy świat*) – wprowadza nas jakaś spotkana przez reżysera postać.

Sam Wagenhofer nie pojawia się przed kamerą, nie opatruje swoich obrazów żadnym komentarzem, nie słyszymy jego pytań. Daje swobodnie wypowiedzieć się także postaciom, z którymi wyraźnie ani on, ani większość jego widzów nie sympatyzuje. Dopuszcza do głosu beneficjentów obecnego systemu. Nie przerywa wychwalającemu niskie koszty pracy w Indiach austriackiemu przemysłowcowi (*Zaróbmy jeszcze więcej*) czy prezesowi jednej z największych korporacji spożywczych na świecie, Nestlé, gdy ten mówi, że dostęp do pitnej wody powinien być regulowany przez rynek i dostarczające wodę klientom korporacje (*Nakarmimy świat*). Przez pracę montażu, zestawiając takie wypowiedzi ze słowami tych, których taka polityka dotyka, czy niezależnych ekspertów, reżyser umieszcza je w odpowiednim kontekście i pozwala widzom wyciągnąć z nich własne wnioski.

PARADOKSY GLOBALIZACJI

Rozważania Wagenhofera nad współczesnym porządkiem globalnym układają się jak dotąd w trylogię. Każdy z jej trzech członów bierze na warsztat inny podsystem współczesnego globalnego porządku gospodarczo-politycznego. W *Nakarmimy świat* (2005) przyglądamy się rolnictwu, w *Zaróbmy jeszcze więcej* (2008) systemowi finansowemu, wreszcie w *Alfabcie* (2013) różnym systemom edukacji na całym świecie i ich wzajemnym powiązaniom. Globalna dystrybucja pożywienia, pieniądza i reprodukcji wiedzy to trzy krwiobiegi współczesnego świata, podsystemy absolutnie kluczowe dla trwania i reprodukcji całości. Wagenhofer przygląda się im z uwagą, wyluskując z lubością dręczące ja paradoksy. Reżysera interesują te miejsca, w których logika współczesnego kapitalizmu – określana przez zasadę maksymalnego natychmiastowego zysku – zderza się z innymi racjonalnościami: z potrzebami społecznymi, z wymaganiami środowiska, z indywidualnym rozwojem jednostki.

To zamiłowanie do poszukiwania paradoksów widać już w jednej z pierwszych scen *Nakarmimy świat*, pokazującej setki bochenków chleba, które codziennie w Wiedniu wyrzuca się do śmieci. Jak informują nas napisy, chleba każdego dnia wyrzucanego w stolicy Austrii wystarczyłoby, by pokryć dzienne zapotrzebowanie Gruz, drugiego co do wielkości miasta w ojczyźnie reżysera. Paradoksy dręczące rolnictwo mają nie tylko austriacki, ale i prawdziwie globalny wymiar. Reżyser pokazuje znajdujące się w Brazylii wielkie hodowle soi, której eksport był jednym z kół zamachowych fantastycznego rozwoju tego kraju w ostatniej dekadzie. Ale miało to swoją cenę. Pod uprawę rośliny wycięto połacie amazońskiej dżungli. Straty dla środowiska są nieocenione. Brazylijska soja nie żywi przy tym Brazylii, która – zwłaszcza w tych stanach, gdzie soję się uprawia – ma ciągły problem z głodem. Bo soja z takich miejsc jak Mato Grosso żywi przede wszystkim hodowane i uśmiercane przemysłowo europejskie kurczaki. Oglądamy obrazy z takich hodowli i ubojni – mięso tych kurczaków nie tylko otrzymano w co najmniej problematyczny etycznie sposób, ale – co gorsze – nie ma smaku i zapachu, jaki miałby hodowany organicznie kurczak, który za sprawą rozwoju chowu przemysłowego stał się produktem luksusowym.

W *Zaróbmy jeszcze więcej* Wagenhofer przygląda się paradoksalnej naturze współczesnego systemu finansowego. Choć nie wytwarza on żadnej wartości w świetle jakiegokolwiek znanej nam teorii ekonomicznej, choć zajmuje się jedynie przeksięgowywaniem pieniędzy z jednego konta na drugie, to stanowi dziś najpotężniejszą część gospodarki, generującą największe zyski i najhojniej wynagradzającą pracujące w nim osoby.

Po kryzysie ekonomicznym taka opinia o bankach i bankierach stała się niemal powszechna, ale reżyser pokazuje też mniej oczywiste paradoksy globalizacji, na przykład te związane z „inwestycjami zagranicznymi”. Ciągłe dominujący w większości miejsc na świecie pogląd głosi, że ich przyciąganie powinno być celem krajów rozwijających się. Wagenhofer pokazuje, że bardziej niż przyjmujące inwestycje kraje, korzystają na nich podmioty gospodarcze z krajów rozwiniętych. Studium przypadku są tutaj Indie. To, co austriacka grupa przemysłowa inwestuje, otrzymuje wcześniej od rządu w postaci grantów podatkowych. By móc sobie na nie pozwolić rząd tnie świadczenia i inwestycje społeczne. Cierpi na tym najuboższa ludność – ta sama, która bezpośrednio doświadcza większości ekologicznych kosztów działań inwestora.

Wreszcie w *Alfabcie* Wagenhofer przygląda się podstawowemu paradoksowi współczesnej edukacji. Rzekomo oparta na wiedzy i innowacji współczesna gospodarka ciągle wspiera system szkolny oparty o XIX-wieczne wzorce. Zamiast rozwijać kreatywność młodych ludzi, zmusza ich do dostosowania się do panujących poglądów i modeli postępowania. Do XIX-wiecznej, „pruskiej” sztywności system ten dodaje już zupełnie współczesną manię konkurencji, testów, mierzalnych wyników, ciągły stres porównywania się między sobą uczniów, szkół i państw. System najlepiej radzący sobie w testach PISA (chiński) ma jednocześnie największy wskaźnik samobójstw wśród prymusów. W efekcie tak zorganizowanego systemu, większość dzieci opuszczających szkoły traci w nich specjalne uzdolnienia, z którymi zaczynały edukację. Edukacja zamiast służyć rozwojowi jednostki, zmienia się w fabrykę absolwentów na potrzeby rynku. To szkodzi samej gospodarce – która w modelu kapitalistycznym potrzebuje przecież ciągłej innowacji i nieszablonozonego myślenia. Wagenhofer oddając głos niekonwencjonalnym teoretykom edukacji, przedstawia idące za myślą takich radykalnych pedagogów, jak Ivan Illich tezy wzywające do „odszkolnienia społeczeństwa” i deinstytucjonalizacji edukacji.

CO ROBIĆ?

Czy Wagenhofer ma jakiś pozytywny program społecznej zmiany, który przeciwstawiałby paradoksalnemu światu, jaki portretuje? Nigdy nie wykląda go w swoich filmach wprost, ale dość łatwo można go zrekonstruować. Gospodarka nakierowana nie na abstrakcyjny zysk, ale na zaspokajanie podstawowych ludzkich potrzeb w poszanowaniu wymagań środowiska; społeczeństwo pozwalające każdemu rozwijać własne zainteresowania i kreatywność; demokracja i interesy lokalnych wspólnot przed interesami kapitału – to jego podstawowe elementy.

Utopijne, nierealistyczne? Z pewnością. Ale patrząc na sprzeczności i paradoksy obecnego porządku, wydobywane przez kino reżysera, warto się zastanowić czy bardziej utopijne nie jest przekonanie, że wszystko może trwać dalej w tym stanie. Bez zmian. 🌱

12 maja o godz. 18:00 w Dolnośląskim Centrum Filmowym w ramach PLANETE+ DOC MASTERS odbędzie się spotkanie z Erwinem Wagenhoferem, które poprowadzi dziennikarz, felietonista, pisarz i krytyk filmowy Bartosz Żurawiecki. Podczas spotkania reżyser opowie o swych pomysłach na filmy, o filozofii i metodach pracy dokumentalisty. W trakcie tegorocznej edycji festiwalu odbędzie się również mini-retrospektywa filmów Wagenhofera.

9 MAJA, PIĄTEK | May 9, Friday

19:00 | DOLNOŚLĄSKIE CENTRUM FILMOWE | OTWARCIE FESTIWALU: MIARA WSZECHRZECZY

– film dokumentalny na żywo

Opening Night. "The Measure of All Things" – live documentary

W JĘZYKU POLSKIM I ANGIELSKIM / IN POLISH AND ENGLISH

BILETY DO KUPIENIA W KASIE KINA. / TICKETS ARE AVAILABLE IN THE CINEMA'S BOX OFFICE.

Mieszkający w San Francisco reżyser SAM GREEN jest dokumentalistą, autorem m.in. nominowanego w 2004 roku do Oscara filmu *The Weather Underground*. Jest też twórcą tzw. „live documentary”, czyli filmów dokumentalnych na żywo. Poprzedni – *Utopia w czterech odsłonach* – otwierał 8. edycję festiwalu PLANETE+ DOC w 2011 roku w Warszawie. Filmy dokumentalne na żywo Sama Greena łączą wszystkie elementy klasycznego filmu dokumentalnego – składa się na nie porywający scenariusz, świetne zdjęcia, bogata ścieżka dźwiękowa i ciekawa narracja reżysera. Przyjmują jednak formę widowiska, w którym bierze udział osobiście Green i 3-osobowy zespół.

Tematem najnowszego filmu Greena, *Miary wszechrzeczy*, jest Księga rekordów Guinnessa. Na film składa się seria portretów rekordzistów, miejsc i przedmiotów, w tym najwyższego człowieka (232,5 cm wzrostu), najstarszej żyjącej rzeczy (licząca pięć tysięcy lat sosna długowieczna z pld. Kalifornii), człowieka najczęściej uderzanego przez piorun (7 razy!), najdłużej żyjąca osoba (116 lat) oraz kobiety z najdłuższym nazwiskiem na świecie. Czerpiąc inspirację zarówno ze starych dzienników podróży, japońskich aktorów głosowych Benshi, jak i konferencji TED, *Miara wszechrzeczy* będzie wyświetlana z towarzyszeniem narracji i muzyki na żywo.

Muzykę do *Miary wszechrzeczy* skomponowali i wykonują BRENDAN CANTY, T. GRIFFIN oraz CATHERINE MCRAE. Canty to perkusista i założyciel zespołów Fugazi i Rites of Spring, który komponuje i produkuje płyty w Waszyngtonie od 1980 roku. Griffin to uznany kompozytor filmowy z ponad 30 tytułami w życiorysie. Grał z takimi sławami muzyki, jak Vic Chesnutt, Tom Verlaine i Godspeed You! Black Emperor. Wraz z Catherine McRae mieszka w Brooklinie i gra w The Quavers.

Światowa premiera *Miary wszechrzeczy* odbyła się na festiwalu Sundance w styczniu 2014 roku.

Sam Green is a San Francisco-based documentalist, author of, among others, the 2004 Oscar-nominated "The Weather Underground". He's also a creator of so called "live documentary" – documentary films presented live. His prior "Utopia in Four Movements" opened the eighth edition of PLANETE+ DOC in 2011 in Warsaw. Green's live documentaries combine all the elements of a classic documentary – a captivating script, excellent cinematography, a rich soundtrack and the director's interesting narration. They look, however, like a show of Green himself and his trio.

The subject of Green's newest film, "The Measure of All Things", is The Guinness Book of Records. The film comprises a series of portraits of record-holding people, places, and things, including the tallest man (7 feet 9 inches), the oldest living thing (a 5,000 year old Bristlecone Pine in Southern California), the man struck by lightning the most times (seven!), the oldest living person (116), and the woman with the world's longest name, among others. Drawing inspiration equally from old travelogues, the Benshi tradition, and TED talks, "The Measure of All Things" will be screened with in-person narration and a live soundtrack.

"The Measure of All Things" score is composed and performed by Brendan Canty, T. Griffin and Catherine McRae. Canty is drummer and founding member for Fugazi and Rites of Spring and has been making music and producing records in Washington DC since 1980. Griffin is a noted film composer with over 30 films on his resume who has played with musical luminaries such as Vic Chesnutt, Tom Verlaine and Godspeed You! Black Emperor. He and Catherine McRae are based in Brooklyn and play together in The Quavers. The world premiere of "The Measure of All Things" was at the Sundance festival in January 2014.

22:00 | KLUB FESTIWALOWY BUŁKA Z MASŁEM | IMPREZA: CYTRYNÓWKA HOOLIGANZ; HOUSE/BASS DRIVEN MUSIC

Party: Cytrynówka Hooliganz; house/bass driven music

WSTĘP WOLNY / FREE ENTRY

Cytrynówka Hooliganz to nieformalne zrzeszenie didżejsko-towarzyskie o nie do końca sprecyzowanych ramach muzycznych oraz personalnych.

Cytrynówka Hooliganz is an informal DJ and social group whose musical and personal profile has not been quite defined yet.

10 MAJA, SOBOTA | May 10, Saturday

12:00 | DOLNOŚLĄSKIE CENTRUM FILMOWE | RODZINNE POPOŁUDNIE: BLOK 1 – PRIX JEUNESSE: OKNO NA ŚWIAT

– pokaz filmów z sekcji OKI DOKI dla dzieci w wieku 7-10 lat.

Family afternoon, screenings of films from Oki Doki section, for kids aged 7-10. Block 1 – PRIX JEUNESSE: A WINDOW TO THE WORLD

FILMY W ZESTAWIE:

Bracia (2Brothers), *Zobacz coś, powiedz coś (See Something Say Something)*, *To ja i tyle (This is Me and That is That)*, *Design ah!*

W JĘZYKU POLSKIM / IN POLISH

WSTĘP NA POKAZY DLA RODZIN Z DZIEĆMI: 10 ZŁ OD OSOBY.

WSTĘP DLA POZOSTAŁYCH WIDZÓW W MIARĘ WOLNYCH MIEJSC: 12 ZŁ OD OSOBY.

REZERWACJA MIEJSC DLA RODZIN: KASIA.WRO@PLANETEDOCFF.PL

POKAZY Z LEKTOREM. CZAS TRWANIA POKAZU: 90 MINUT (W TYM 52 MINUTY FILMU).

Prix Jeunesse International jest jak Oscar® przyznawany co dwa lata produkcjom z całego świata skierowanym do młodych widzów. Różnorodny zestaw najciekawszych filmów z dwóch ostatnich edycji Prix Jeunesse jest wstępem do świata filmu dokumentalnego. Pokazuje przekrój form filmowych – od klasycznych filmów dokumentalnych po anima-doki (animowane filmy dokumentalne). Filmy podejmują zarówno poważne tematy społeczne (niepełnosprawność, przemoc), jak i wątki związane ze sztuką, wprowadzając dzieci m.in. w świat designu. Częścią pokazu jest spotkanie z animatorem na temat oglądanych filmów.

ORGANIZATORZY:

PARTNERZY:

18:00 | DOLNOŚLĄSKIE CENTRUM FILMOWE | DEBATA: JAK OBALIĆ DYKTATORA? BIAŁORUSKI WOLNY TEATR, EUROMAJDAN, ROSYJSKY OBRONCY PRAW CZŁOWIEKA – CZY EUROPA WSCHODNIA WYWALCZY SOBIE DROGĘ KU WOLNOŚCI? – po filmie *W rolach głównych: białoruscy wicherzyciele*

Debate: How to abolish a dictator? Free Belarusian Theatre, Euromaidan, Russian human rights activists – will Eastern Europe fight its way to freedom?, following the screening of "Dangerous Acts Starring the Unstable Elements of Belarus"

W JĘZYKU POLSKIM / IN POLISH

WSTĘP WOLNY. PIERWSZEŃSTWO MAJĄ OSOBY Z BILETEM NA SEANS POPRZEDZAJĄCY WYDARZENIE. / FREE ENTRY. PRIORITY FOR HOLDERS OF TICKETS FOR THE SCREENING PRECEDING THE EVENT.

Film *W rolach głównych: białoruscy wicherzyciele* opowiadający o niezależnym zespole teatralnym z Białorusi inspirowany do rozmyślań o indywidualnych aktach oporu, o niezależności myśli i potrzebie wolności, która drzemie w społeczeństwach Europy Wschodniej. Jakie wnioski możemy wyciągnąć z dotychczasowych aktów oporu – demonstracji, happeningów, inicjatyw niezależnych artystów? Każdy zadaje sobie również pytanie – ile jeszcze czasu minie, ile poświęceń potrzeba, aby na Ukrainie, Białorusi czy w Rosji każdy mógł swobodnie wyrażać swoją opinię, bez obawy przed represjami?

UCZESTNICY:

ALEKSANDRA ZIELIŃSKA – koordynatorka kampanii Amnesty International

MADELEINE SACKLER – reżyserka filmu *W rolach głównych: białoruscy wicherzyciele*

PROF. NIKOŁAJ IWANOW - pracownik Instytutu Historii Uniwersytetu Opolskiego, prezes Fundacji Za Wolność Waszą i Naszą, był rosyjskim i polskim działaczem opozycji

MODERATOR:

MICHAŁ SYSKA - dyrektor Ośrodka Myśli Społecznej im. F. Lassalle'a we Wrocławiu, publicysta, konsultant polityczny, działacz społeczny

22:00 | KLUB FESTIWALOWY BUŁKA Z MASŁEM | KONCERT: MAMATUCADA + TOMASZ BEDNARCZYK

Concert: Mamatucada + Tomasz Bednarczyk

WSTĘP WOLNY / FREE ENTRY

Mamatucada to pierwsza żeńska orkiestra perkusyjna w Polsce i jedyna żeńska *batucada* (brazylijska orkiestra bębniarska grająca sambę i akompaniująca parodom). Gra niezwykle energetyczną muzykę (samba, funk, bossa nova, samba reggae). Zagra w klimatycznym ogrodzie Klubu Festiwalowego wspólnie z Tomaszem Bednarczykiem, który łączy jakościowy pop z wrażliwymi dźwiękami oraz ambient i żywsze rytmy.

Grupa Mamatucada w składzie: repinique – Marianna Wasik, caixa – Aleksandra Wasik, surdo – Anna Krotoska, Katarzyna Kapela, chocalho – Alicja Aksamit, Agata Owczarek, agogo – Magdalena Jaroszyk, tamborim – Joanna Gniazdowska, Joanna Kaczmarek.

Mamatucada is the first female percussion band in Poland, playing an unusually energetic music (samba, funk, bossa nova, samba reggae). It is the only female *batucada* (Brazilian percussive ensemble playing samba and accompanying parades) in Poland. Mamatucada will perform together with Tomasz Bednarczyk who combines qualitative pop with sensitive sounds as well as ambient with more lively rhythms. They will play in an atmospheric garden at the Festival Club.

The Group Mamatucada is composed of: repinique – Marianna Wasik, caixa – Aleksandra Wasik, surdo – Anna Krotoska, Katarzyna Kapela, chocalho – Alicja Aksamit, Agata Owczarek, agogo – Magdalena Jaroszyk, tamborim – Joanna Gniazdowska, Joanna Kaczmarek.

11 MAJA, NIEDZIELA | May 11, Sunday

11:00 | DOLNOŚLĄSKIE CENTRUM FILMOWE | **WARSZTATY FILMOWE**
CANON CINEMA EOS DLA TWÓRCÓW FILMOWYCH I DOKUMENTALNYCH

– film dokumentalny na żywo

Canon Cinema EOS film workshops for filmmakers and documentalists

W JĘZYKU POLSKIM / IN POLISH

ZGŁOSZENIA NA WARSZTATY: MASTERCLASS@PLANETEDOCFF.PL

W TYTULE MAILA PROSIMY O ZAZNACZENIE WYBRANEGO MIASTA I DNIA WARSZTATÓW.

Warsztaty przygotowane przez Canon Polska i DIGITAL24 – Canon Pro Imaging Partner – pozwolą zapoznać się bliżej ze światem niesamowitych możliwości obrazu. Zostaną zaprezentowane kamery C500, C300, C100 oraz EOS 1DC wraz z gamą obiektywów Canon, które najczęściej wykorzystywane są w produkcjach filmowych. Główną tematyką spotkania będą możliwości matrycy CMOS Super 35mm, czułość ISO oraz praca na wysokim ISO, Rolling shutter, Canon RAW, możliwości trybu nagrywania w technologii Canon Log i przewaga, jaką daje on nad filmowaniem DSLR. Dodatkowo zostaną pokazane możliwości korekcji koloru zapisanego materiału w technologii Canon Log. Eksperti zaprezentują opcje najnowszych lamp ledowych Rotolight i stabilizacji 3 osiowej BeSteady. Wejdź do świata filmowania na www.canon.pl

WARSZTATY PROWADZĄ:

JACEK SZYMCZAK – reżyser filmów dokumentalnych, operator obrazu, fotograf i producent. Wykładowca TVN Media School i Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie oraz PWSFTiT w Łodzi, doktor sztuki filmowej. Jest autorem scenariuszy oraz reżyserem kilkudziesięciu teledysków i reklam, na co dzień pracuje nad formatami telewizyjnymi. Pracował między innymi przy filmie *Kiler* w reż. Juliusza Machulskiego, *Przedwiośnie* w reż. Filipa Bajona, oraz *Na Koniec świata* Magdaleny Łazarkiewicz.

ROBERT WOŹNIAK – Canon Polska

12:00 | DOLNOŚLĄSKIE CENTRUM FILMOWE | **RODZINNE POPOŁUDNIE: BLOK 3 – DEMOKRACJA!**

– pokaz filmów z sekcji OKI DOKI dla nastolatków w wieku 11-13 lat.

Family afternoon, screenings of films from Oki Doki section, for kids aged 11-13. Block 3 – DEMOCRACY!

FILM:*Przywódcy* (Leaders)

W JĘZYKU POLSKIM / IN POLISH

WSTĘP NA POKAZY DLA RODZIN Z DZIEĆMI: 10 ZŁ OD OSOBY.**WSTĘP DLA POZOSTAŁYCH WIDZÓW W MIARĘ WOLNYCH MIEJSC: 12 ZŁ OD OSOBY.****REZERWACJA MIEJSC DLA RODZIN: KASIA.WRO@PLANETEDOCFF.PL****CZAS TRWANIA POKAZU: 90 MINUT (W TYM 50 MINUT FILMU).**

Studium demokracji w działaniu: w jednej z warszawskich podstawówek trwa kampania przed wyborami samorządowymi. Emocje, które im towarzyszą są równie silne, jak przy wyborach do sejmu. Który z młodych kandydatów zdobędzie zaufanie uczniów szkoły? Który najlepiej wypełni swoje obietnice wyborcze? Jak wybrać właściwego przywódcę? Młodzi widzowie mogą śledzić poczynania swoich rówieśników, ich ambicje i aspiracje. A starsi odbiorcy – zauważyć cechy, które ma niejeden dorosły polityk, i poczuć się jakby oglądali dziecinństwo bohaterów serialu „House of Cards” czy „Boss”. Po pokazie widzowie będą mieli okazję porozmawiać z reżyserem o filmie.

18:00 | DOLNOŚLĄSKIE CENTRUM FILMOWE | **DEBATA: LUDZKI WYMIAR PRACY**– po filmie *Pozbądź się szefa*

Debate: The human side of work. After the screening of “Kick out Your Boss”

W JĘZYKU POLSKIM / IN POLISH

WSTĘP WOLNY. PIERWSZEŃSTWO MAJĄ OSOBY Z BILETEM NA SEANS POPRZEDZAJĄCY WYDARZENIE. /**FREE ENTRY. PRIORITY FOR HOLDERS OF TICKETS FOR THE SCREENING PRECEDING THE EVENT.**

Praca niezmiennie zajmuje bardzo ważne miejsce w życiu społecznym, nie tylko w prostym rachunku godzin, które poświęcamy jej każdego dnia, lecz również jako wyznacznik pozycji społecznej i element tożsamości. Współcześnie jedną z najważniejszych przemian związanych z życiem zawodowym są próby nadania pracy bardziej „ludzkiego” wymiaru, próby uczynienia jej mniej alienującą. Film *Pozbądź się szefa* ukazuje takie przykłady z różnych części świata. Jakie elementy czynią pracę szczególnie uciążliwą: warunki panujące w niej, ścisła hierarchia czy sama organizacja pracy? Czy spółdzielnia jest lepszym miejscem do pracy? Czy podmioty tzw. ekonomii społecznej mogą stanowić element walki z kryzysem? Jak wygląda praktyka kolektywnego zarządzania zakładem pracy? Jakie czynniki i wartości powinny wyznaczać funkcjonowanie zakładów pracy: zysk, demokracja czy jakość życia?

UCZESTNICY:

ŁUCJA ŁOPATKA – członkini fundacji „Projekt Caracol” prowadzącej byłą księgarnię-kawiarnię Falanster, aktualnie działaczką queerowego kolektywu „Q Alternatywie”

PAULINA OGRABISZ – pomysłodawca i manager projektu w Wielobranżowej Spółdzielni Socjalnej PANATO, założycielka fundacji BLIK

MACIEK WIŚNIEWSKI – reprezentuje Stowarzyszenie Tratwa, pracownik i wolontariusz w kilku organizacjach społecznych

ŁUKASZ DĄBROWIECKI – członek krakowskiego klubu Krytyki Politycznej, aktywista miejski, w trakcie zakładania spółdzielni społecznej

MODERATOR:

PIOTR ANTONIEWICZ – doktor socjologii i prekariusz, uczestnik oddolnych kolektywów, zainteresowany funkcjonowaniem niehierarchicznej demokracji oddolnej

12 MAJA, PONIEDZIAŁEK | May 12, Monday

10:00 | DOLNOŚLĄSKIE CENTRUM FILMOWE | AKADEMIA PLANETE+ DOC DLA SZKÓŁ PODSTAWOWYCH:
pokazy filmów z sekcji Oki Doki (klasy IV-VI). **BLOK 3 – DEMOKRACJA!**

PLANETE+ DOC Academy for primary schools: screenings of films from Oki Doki section (grades IV-VI). Block 3 – DEMOCRACY!

FILM:

Przywódcy (Leaders)

W JĘZYKU POLSKIM / IN POLISH

WSTĘP DLA UCZNIÓW: 10 ZŁ OD OSOBY.

WSTĘP DLA POZOSTAŁYCH WIDZÓW W MIARĘ WOLNYCH MIEJSC: 12 ZŁ OD OSOBY.

ZGŁOSZENIA SZKÓŁ: KASIA.WRO@PLANETEDOCFF.PL

CZAS TRWANIA POKAZU: 90 MINUT (W TYM 50 MINUT FILMU).

Pokaz filmów dokumentalnych dla dzieci, któremu towarzyszy spotkanie z twórcami filmu. Dokumentacja wyborów samorządowych w jednej z warszawskich szkół podstawowych jest lekcją demokracji w działaniu. Uczniowie obserwują na filmie swoich rówieśników, gdy ci walczą o uznanie szkoły. Od czego zależy zwycięstwo w wyborach? Jak dobrze wybrać swojego reprezentanta? Na czym polega rola przedstawiciela wybranego w wyborach? Czy łatwo jest działać społecznie?

18:00 | DOLNOŚLĄSKIE CENTRUM FILMOWE | PLANETE+ DOC MASTERS: ERWIN WAGENHOFER

– po filmie *Alfabet*

PLANETE+ DOC MASTERS: Erwin Wagenhofer – after the screening of “Alphabet”

W JĘZYKU POLSKIM I ANGIELSKIM / IN POLISH AND ENGLISH

WSTĘP NA WYDARZENIE WOLNY Z BILETEM NA SEANS POPRZEDZAJĄCY SPOTKANIE.

DLA POZOSTAŁYCH OSÓB WSTĘP NA SPOTKANIE W CENIE 5 ZŁ OD OSOBY. /

FREE ENTRY FOR HOLDERS OF THE TICKET FOR THE SCREENING PRECEDING THE MEETING. ENTRY FOR OTHERS IS 5 PLN.

Erwin Wagenhofer to autor jednych z najgłośniejszych i najbardziej kontrowersyjnych filmów dokumentalnych ostatnich lat krytykujących globalny przemysł spożywczy, system ekonomiczny i edukacyjny. Bardzo rzetelnie podchodząc do tematu, tworzy wnikliwie eseje dokumentalne o istotnych problemach współczesnego świata, nie zapominając przy tym o rytmie, poetyce i wizualnej warstwie obrazu filmowego.

Chcesz wiedzieć kim są ludzie, którzy przetwarzają rzeczywistość na sztukę? Gdzie przebiega granica między rejestracją a kreacją? Co leży u źródeł pomysłów najwybitniejszych twórców i jakie są tajemnice ich warsztatu? We Wrocławiu możesz poznać odpowiedzi na te i inne pytania podczas spotkań z mistrzami kina dokumentalnego odbywających się w ramach PLANETE+ DOC MASTERS, których celem jest przełamanie dystansu między widzami a sławnymi reżyserami filmów dokumentalnych.

Erwin Wagenhofer is the author of some of the best known and most controversial documentaries of the recent years which criticize the global food industry as well as economic and educational systems. He approaches his topics very methodically, creating insightful documentary essays on essential problems of the modern world while keeping in mind the rhythm, poetry and visual part of the film's image.

Would you like to know more about the people who transform reality into art? Where is the border between registration and creation? What lies at the foundation of the source of ideas of more renowned artists and what are the secrets of their trade? You can find answers to these and other questions in Wrocław during the meetings with the master documentary filmmakers as part of the PLANETE+ DOC MASTERS, which aim to break down the barrier between the audience and famous directors of documentaries.

SPOTKANIE POPROWADZI / THE MEETING WILL BE HELD BY:

BARTOSZ ŻURAWIECKI – dziennikarz, felietonista, pisarz i krytyk filmowy, Laureat Nagrody im. Krzysztofa Mętraka, szef działu recenzji w miesięczniku *Kino*, współpracował m. in. z *Przekrojem*, *Filmem*, *Gazetą Wyborczą* i portalem *Onet.pl* / journalist, columnist, writer and art critic, the winner of the Krzysztof Mętrak Award. Head of reviews department in the magazine “Kino”. He has cooperated, among others, with “Przekrój” magazine, “Kino”, “Film”, “Gazeta Wyborcza” and *Onet.pl* website.

13 MAJA, WTOREK | May 13, Tuesday

10:00 | DOLNOŚLĄSKIE CENTRUM FILMOWE | AKADEMIA PLANETE+ DOC DLA SZKÓŁ PODSTAWOWYCH:
pokazy filmów z sekcji Oki Doki (klasy I-III). **BLOK 1 – PRIX JEUNESSE: OKNO NA ŚWIAT**
PLANETE+ DOC Academy for primary schools: screenings of films from Oki Doki section (grades I-III).
Block 1 – PRIX JEUNESSE: A WINDOW TO THE WORLD

FILMY W ZESTAWIE:

Bracia (2Brothers), Zobacz coś, powiedz coś (See Something Say Something), To ja i tyle (This is Me and That is That), Design ah!

W JĘZYKU POLSKIM / IN POLISH

WSTĘP DLA UCZNIÓW: 10 ZŁ OD OSOBY.
WSTĘP DLA POZOSTAŁYCH WIDZÓW W MIARĘ WOLNYCH MIEJSC: 12 ZŁ OD OSOBY.
REZERWACJA MIEJSC DLA RODZIN: KASIA.WRO@PLANETEDOCFF.PL

POKAZY Z LEKTOREM. CZAS TRWANIA POKAZU: 90 MINUT (W TYM 52 MINUTY FILMU).

Pokaz filmów dokumentalnych dla dzieci, któremu towarzyszy spotkanie z edukatorem. Różnorodny zestaw filmów nagrodzonych Prix Jeunesse jest wstępem do świata filmu dokumentalnego. Filmy podejmują zarówno poważne tematy społeczne (niepełnosprawność, przemoc), jak i wątki związane ze sztuką czy designem. Po pokazie odbędzie się dyskusja z edukatorem, na której uczestnicy odpowiedzą na pytania: O czym opowiadają filmy? Czy są filmy dokumentalne? Czy mogą być one animowane?

ORGANIZATORZY:**PARTNERZY:****18:30 | DOLNOŚLĄSKIE CENTRUM FILMOWE | ROZMOWA Z NOAMEM CHOMSKYM**

– po filmie *Czy Noam Chomsky jest wysoki czy szczęśliwy?* i wręczenie nagrody miesięcznika Focus dla „największej osobowości festiwalu PLANETE+ DOC”

Discussion with Noam Chomsky after the screening of “Is the Man Who Is Tall Happy?” and giving out the “Focus” award for “the festival’s greatest personality”

W JĘZYKU POLSKIM I ANGIELSKIM / IN POLISH AND ENGLISH

WSTĘP WOLNY. PIERWSZEŃSTWO MAJĄ OSOBY Z BILETEM NA SEANS POPRZEDZAJĄCY WYDARZENIE. / FREE ENTRY. PRIORITY FOR HOLDERS OF TICKETS FOR THE SCREENING PRECEDING THE EVENT.

Kim jest Noam Chomsky? Zdaniem *The New York Times* to najważniejszy żyjący intelektualista naszych czasów. Jego sylwetkę nakreśla pokazywany na festiwalu barwny, pełen animacji film Michela Gondry’ego (autora m.in. filmów *Zakochany bez pamięci* czy *Jak we śnie*). Ale jaki jest jest Noam Chomsky na żywo?

Po filmie odbędzie się rozmowa z Noamem Chomskym – wideokonferencja prowadzona pomiędzy Warszawą, Wrocławiem a zachodnim wybrzeżem USA. Poprowadzi ją profesor psychologii społecznej (William & Mary, SWPS Poznań) John B. Nezlek, któremu publiczność będzie miała możliwość przekazać swoje własne pytania do naukowca.

Podczas rozmowy miesięcznik Focus uhonoruje Noama Chomsky’ego przyznawaną co roku nagrodą dla „największej osobowości festiwalu PLANETE+ DOC”, którą wręczy Łukasz Załuski, zastępca redaktora naczelnego miesięcznika.

Who is Noam Chomsky? According to “The New York Times”, he’s the most important living intellectual of our times. His person is the subject of an expressive, largely animated, and screened during the festival, film by Michel Gondry (author of such films as “Eternal Sunshine of the Spotless Mind”, “The Science of Sleep”). But what is Noam Chomsky like alive?

After the screening there will be a discussion with Noam Chomsky – a video conference between Warsaw, Wrocław and the West Coast of the USA. It will be moderated by professor of social psychology (William & Mary, SWPS Poznań) John B. Nezlek. The audience will be able to tell him their questions to the scientist.

During the conversation, monthly magazine “Focus” will honor Noam Chomsky with their award, presented every year to the “greatest personality of PLANETE+ DOC FILM FESTIVAL”. The award will be presented by Łukasz Załuski, deputy chief editor of the magazine.

22:00 | KLUB FESTIWALOWY BULKA Z MASŁEM | IMPREZA: BONTONE/PRZAŚNIK; AFROBEAT

Party: Bontone/Przaśnik; afrobeat

WSTĘP WOLNY / FREE ENTRY.

Bontone/Przaśnik jest laureatem konkursu na najlepszy remix „Break In” Skalpela, wydany na winylu przez kultową wytwórnię Ninja Tune. Połowa duetu DJ-sko-producentckiego Przaśnik, który zagościł na kompilacjach „Jazz For More”, obok The Bamboos i Ugly Duckling oraz „Agogo Makes The World Go Round” z Quantic, Mo’Horizons i Una Mas Trio. Znakiem rozpoznawczym jego setów są afrobeat i hip-hop.

Bontone/Przaśnik was the winner of the contest for the best remix of “Break In” by Skapel, released on vinyl by a cult record label Ninja Tune. Half of this Dj-producer duo is Przaśnik who has appeared in the “Jazz For More” compilations next to The Bamboos and Ugly Duckling as well as in “Agogo Makes The World Go Round” with Quantic, Mo’Horizons and Una Mas Trio. His trademark sets are afrobeat and hip-hop.

14 MAJA, ŚRODA | May 14, Wednesday

10:00 | DOLNOŚLĄSKIE CENTRUM FILMOWE | **AKADEMIA PLANETE+ DOC DLA SZKÓŁ PODSTAWOWYCH:**

pokazy filmów z sekcji Oki Doki (klasy IV-VI). **BLOK 4 – NIE TACY SAMI**

PLANETE+ DOC Academy for primary schools: screenings of films from Oki Doki section (grades IV-VI).

Block 4 – NOT THE SAME

FILMY W ZESTAWIE:

Usłysz to! (*Hear this!*), *Przez uszy Ellen* (*Through Ellen's Ears*), *Latająca Anne* (*Flying Anne*)

W JĘZYKU POLSKIM / IN POLISH

WSTĘP DLA UCZNIÓW: 10 ZŁ OD OSOBY. WSTĘP
DLA POZOSTAŁYCH WIDZÓW W MIARĘ WOLNYCH MIEJSC: 12 ZŁ OD OSOBY.
ZGŁOSZENIA SZKÓŁ: KASIA.WRO@PLANETEDOCFF.PL

POKAZY Z LEKTOREM. CZAS TRWANIA POKAZU: 90 MINUT (W TYM 54 MINUTY FILMU).

Pokaz filmów dokumentalnych dla dzieci, któremu towarzyszy spotkanie z edukatorem. Holandia jest jednym z europejskich krajów, które mają najbogatszą produkcję filmów dokumentalnych dla dzieci. Jest to niezmiernie popularne medium edukacyjne, z którego korzystają szkoły w całym kraju. Blok obejmuje trzy holenderskie filmy dla dzieci poruszające temat niepełnosprawności i inności. Po seansach odbędzie się spotkanie, na którym uczestnicy szukać będą odpowiedzi na liczne pytania: Na czym polega inność? Czy każdy z nas jest w jakiś sposób inny? Czy ciekawie jest poznawać i otaczać się ludźmi, którzy są inni? Po co nam tolerancja?

18:00 | DOLNOŚLĄSKIE CENTRUM FILMOWE | **DEBATA: WZROST EKONOMICZNY – ZRÓWNOWAŻONY I (NIE)SKOŃCZONY?** – po filmie *Ostatni dzwonek*

Debate: Economic Growth – sustainable and (un)limited? – following the screening of “Last Call”

W JĘZYKU POLSKIM I ANGIELSKIM / IN POLISH AND ENGLISH

WSTĘP WOLNY. PIERWSZEŃSTWO MAJĄ OSOBY Z BILETEM NA SEANS POPRZEDZAJĄCY WYDARZENIE. /
FREE ENTRY. PRIORITY FOR HOLDERS OF TICKETS FOR THE SCREENING PRECEDING THE EVENT.

40 lat po ukazaniu się raportu „Granice wzrostu” jego przesłanie wydaje się bardziej aktualne niż kiedykolwiek: powodujący zanieczyszczenie środowiska wzrost ekonomiczny bazujący na wykorzystaniu wyczerpujących się surowców w połączeniu z rosnącą liczbą ludności na świecie powoli napotyka na granice możliwości naszej planety. Jak zatem skierować wzrost gospodarczy na bardziej ekologiczne tory i oprzeć globalny dobrobyt ludzkości na zrównoważonym podejściu człowieka do natury? W jakim stopniu odpowiedzią na wyzwania przyszłości może stać się „zielony wzrost”, oparty na zrównoważonych innowacjach i technologiach? W jaki sposób doświadczenia różnych krajów mogą stać się inspiracją dla wykorzystania potencjałów i możliwości dostępnych w Polsce dla procesu budowania zrównoważonej ekologicznie ekonomii?

40 years after the “Limits to Growth” the message resonates stronger than ever: economic growth based on highly polluting fossil fuels and swelling global population put our planet under immense pressure that may soon be beyond its limits. How can we secure global prosperity anchored in a sustainable and balanced relationship between humans and nature? How to paint economic growth in green? To which extent is green growth, based on sustainable technologies and innovation, the answer to our predicament? How can Poland capitalise on foreign experiences to unlock potential and pursue opportunities for building a sustainable economy?

UCZESTNICY: / PARTICIPANTS:

ENRICO CERASUOLO – reżyser filmu *Ostatni dzwonek* / director of “Last Call”

PROF. WAWRZYNIEC KONARSKI – wiceprzewodniczący Polskiego Towarzystwa Współpracy z Klubem Rzymskim, Uniwersytet Jagielloński / Vice-President of the Polish Association for the Club of Rome, Jagiellonian University

PROF. LARS RYDÉN – Uppsala Centre for Sustainable Development (Szwecja), założyciel i wieloletni dyrektor Baltic Development Programme / Uppsala Centre for Sustainable Development (Sweden), founder and long-term director of the Baltic University Programme

KATARZYNA SŁODCZYK – Uniwersytet Południowoczeski w Czeskich Budziejowicach, członkini Partii Zieloni 2004 / University of South Bohemia in České Budějovice, Member of the Polish Green Party

MODERATOR:

EDWIN BENDYK – dziennikarz, publicysta *Polityki* / journalist, “Polityka”

22:00 | KLUB FESTIWALOWY BUŁKA Z MASŁEM | **IMPREZA: BRT**

Party: BRT

WSTĘP WOLNY / FREE ENTRY

Zagra Tom Bert, wrocławski DJ i organizator imprez, członek kolektywu Poppa Fats', który współtworzy z En2akiem i Spiskiem Jednego.

Performance by: Tom Bert, a Wrocław DJ and event organiser, member of the Poppa Fats' collective, which he co-creates with En2ak and Spisek Jednego.

15 MAJA, CZWARTEK | May 15, Thursday

10:00 | DOLNOŚLĄSKIE CENTRUM FILMOWE | AKADEMIA PLANETE+ DOC DLA SZKÓŁ PODSTAWOWYCH:
pokazy filmów z sekcji Oki Doki (klasy I-III). **BLOK 2 – ROZUMIEM CIĘ**
PLANETE+ DOC Academy for primary schools: screenings of films from Oki Doki section (grades I-III).
Block 2 – I UNDERSTAND YOU

FILMY W ZESTAWIE:

Cicha (The Quiet One), *Trzy siostry* (Tough Cookies: The Three Sisters)

W JĘZYKU POLSKIM / IN POLISH

WSTĘP DLA UCZNIÓW: 10 ZŁ OD OSOBY.

WSTĘP DLA POZOSTAŁYCH WIDZÓW W MIARĘ WOLNYCH MIEJSC: 12 ZŁ OD OSOBY.

REZERWACJA MIEJSC DLA RODZIN: KASIA.WRO@PLANETEDOCFF.PL

POKAZY Z LEKTOREM. CZAS TRWANIA POKAZU: 90 MINUT (W TYM 54 MINUTY FILMU).

Pokaz filmów dokumentalnych dla dzieci, któremu towarzyszy spotkanie z edukatorem. Blok obejmuje film szwedzki i holenderski. Według UNICEFu w obu tych krajach jakość życia dzieci jest bardzo wysoka. Są to też kraje, w których dziecięce kino dokumentalne jest powszechnie stosowanym narzędziem edukacyjnym. W bloku znajdują się filmy poruszające tematy niezrozumienia i porozumienia. Po obu filmach odbędzie się rozmowa, której uczestnicy spróbują odpowiedzieć na pytania: Jaka jest rola języka w porozumieniu? Czym jest poczucie izolacji i niezrozumienia? Czym są różnice kulturowe?

18:00 | DOLNOŚLĄSKIE CENTRUM FILMOWE | DEBATA: RUCHY PROTESTU – RADYKALNE CZY BANALNE?

– po filmie *Rewolucja non-stop*

Debate: "Protest Movements – Radical or Banal?" following the screening of the film "Everyday Rebellion"

W JĘZYKU POLSKIM I ANGIELSKIM / IN POLISH AND ENGLISH

WSTĘP WOLNY. PIERWSZEŃSTWO MAJĄ OSOBY Z BILETEM NA SEANS POPRZEDZAJĄCY WYDARZENIE. / FREE ENTRY. PRIORITY FOR HOLDERS OF TICKETS FOR THE SCREENING PRECEDING THE EVENT.

W ostatnich latach agencje prasowe i media społecznościowe pełne są doniesień o kolejnych protestach. Niektóre z nich przeradzają się w większe ruchy obywatelskie, które przejdą do historii, jak *Indignados* czy *Occupy*, o wielu z nich wie tylko nieliczna grupa najbardziej zainteresowanych, bądź dotkniętych poruszonym przez organizatorów tematem. I choć coraz większą rolę w życiu społecznym odgrywa komunikacja cyfrowa, to z jakichś powodów ludzie nadal wychodzą na ulicę, by wspólnym głosem wyrażać swoje racje. Co zatem łączy Hiszpanów z Plaza del Sol, Egipcjan z Placu Tahrir czy Ukraińców z demonstracji na Majdanie? Co jest celem protestów? Obalenie dyktatorów, jak w Arabskiej Wiosnie, czy też walka z rynkiem finansowym (*Occupy*) lub koncernem paliwowym (*Occupy Chevron*)? Na czym polega różnica między protestem, nieposłuszeństwem obywatelskim a rewolucją? Czy istnieją uniwersalne recepty na sukces? Czy im głośniejszy, tym lepiej?

Do jakich wzorców odwołują się Polacy? Czy w dobie cyfryzacji przetrwa potrzeba i konieczność „wychodzenia na ulicę”?

In recent years, press agencies and social media have frequently informed about social protests. Some of them have transformed into larger social movements that will enter the history books, like "Indignados" or "Occupy". Many of the protests are known only by a small group of most interested or concerned people. And although the digital communication plays a constantly more important role in our lives, people still go out into the streets to voice their arguments. What is then the common denominator for the Spaniards from Plaza del Sol, Egyptians from the Tahrir Square or the demonstrating Ukrainians at the Maidan Square? Do the protests aim at overthrowing the dictators as it was the case during the Arab Spring? Or is it a fight against the financial market (Occupy) or the fuel corporation (Occupy Chevron)? What are the differences between a protest, disobedience and a revolution? Are there any universal recipes for a success? The louder, the better? What are the standards that the Poles tend to apply? Will the need and necessity to "go out into the street" survive in the digital era?

UCZESTNICY: / PARTICIPANTS:

AHMED ZAINO – bohater filmu *Rewolucja non-stop*, Iran / protagonist of "Everyday Rebellion", Iran

MARIYA IVANCHEVA – socjolożka i antropolożka, członkini kolektywu Social Center Xaspel i New Left Perspectives, Bułgaria / sociologist and anthropologist, member of the collective of Social Center Xaspel and New Left Perspectives, Bulgaria

MAŁGORZATA MACIEJEWSKA – Instytut Socjologii UWr, Inicjatywa Pracownicza / Sociology Institute UWr, Inicjatywa Pracownicza

MODERATOR:

DAWID KRAWCZYK – klub Krytyki Politycznej we Wrocławiu / "Krytyka Polityczna", Wrocław.

22:00 | KLUB FESTIWALOWY BUŁKA Z MASŁEM | IMPREZA: SALUT! SOUND; REGGAE

Party: Salut! Sound; reggae

WSTĘP WOLNY / FREE ENTRY

Salut! Sound to duet Rogal i Długi Długson. Grają razem od 2011 roku. Na początku 2013 roku wspólnymi siłami wydali debiutancki Mixtape o nazwie „Salut!”. Choć skład jest jeszcze młody, w krótkim czasie zagrał wiele koncertów promując i rozpowszechniając kulturę reggae/dancehall w całym kraju. Swoim optymizmem i energią porywają do dobrej zabawy nawet najbardziej wymagającą publiczność. Grali u boku najbardziej doświadczonych artystów z kraju i ze świata, m.in.: Ras Luta, Natural Dread Killaz, Bob One, Junior Stress, East West Sound, Bas Tajpan, Kacezet, Tallib, Metrowy, Mesajah, Splendid Sound, Joint Venture, Deadly Hunta (UK), Blackout JA, Damalistik (FR), Kali, Sitek, Buszu, Naaman, Rufijok, Solar/Bialas, Vixen, i wielu innych. Salut! Sound is the duo of Rogal and Długi Długson. They have been performing together since 2011. At the beginning of 2013, by joint effort they released a debut Mixtape entitled “Salut!”. Although they are young they have managed to play, in a short time, many concerts promoting and popularising the culture of reggae/dancehall in Poland. With their optimism and energy they make even the most demanding audience have a good time. They have performed together with some of the most experienced artists from Poland and abroad, among others: Ras Luta, Natural Dread Killaz, Bob One, Junior Stress, East West Sound, Bas Tajpan, Kacezet, Tallib, Metrowy, Mesajah, Splendid Sound, Joint Venture, Deadly Hunta (UK), Blackout JA, Damalistik (France), Kali, Sitek, Buszu, Naaman, Rufijok, Solar/Bialas, Vixen, and many others.

16 MAJA, PIĄTEK | *May 16, Friday***18:00 | DOLNOŚLĄSKIE CENTRUM FILMOWE | DEBATA: CO Z TĄ EDUKACJĄ?**– po filmie *Alfabet*

Debate: What about education? After the screening of “Alphabet”

W JĘZYKU POLSKIM / IN POLISH**WSTĘP WOLNY. PIERWSZEŃSTWO MAJĄ OSOBY Z BILETEM NA SEANS POPRZEDZAJĄCY WYDARZENIE.**

W filmie „Alfabet” podważony zostaje sens systemu edukacji, który w bardzo przybliżonej formie funkcjonuje w większości krajów dzisiejszego cywilizowanego świata. Reżyser oskarża klasycznie pojmowaną edukację o to, że zabija w dzieciach potencjał twórczy, niszczy wyobraźnię i modeluje obywateli zdolnych jedynie do wykonywania schematycznych zadań, łatwych do kontrolowania, nieumiejących krytycznie oraz konstruktywnie reinterpretować rzeczywistości. Dlaczego nasze szkoły wciąż „tkwią w programach” i wykorzystują metody nauczania wymyślone dawno temu w celu kształcenia mas robotniczych i posłusznych żołnierzy? Jaka jest prawdziwa funkcja edukacji? Czy alternatywne metody nauczania niosą jakąś nadzieję na rozwój świadomego swojej wartości i potencjału społeczeństwa? Czy hierarchicznie zorganizowane i centralnie zarządzane szkoły mogą w jakikolwiek sposób przyczynić się do rozwoju ludzkości? Na jakie życie skazani są dzisiejsi „najlepsi” i „najgorsi” uczniowie? Wreszcie – kim powinien być nauczyciel?

UCZESTNICY:**AGATA WOLSKA-KUSIAK** – prezes fundacji „Edukacja w Wolności”, członkini i inicjatorka grupy pracującej na rzecz powstania we Wrocławiu pierwszej szkoły demokratycznej, polonistka**PROF. BARBARA WIŚNIEWSKA-PAŻ** – kierownik Zakładu Socjologii Edukacji Instytutu Socjologii UWr**MARIUSZ BUDZYŃSKI** – członek Towarzystwa Edukacji Otwartej, były nauczyciel autorskiej Szkoły Samorozwoju „ASSA”, autor metody dydaktyczno-wychowawczej, założyciel i dyrektor „ALA” – Autorskich Liceów Artystycznych**JAROSŁAW DELEWSKI** - dyrektor Departamentu Edukacji Urzędu Miejskiego Wrocławia**MODERATOR:****PAWEŁ RUDNICKI** – pedagog, politolog, adiunkt w Instytucie Pedagogiki DSW, zainteresowania naukowe: pedagogika krytyczna i emancypacyjna, edukacja globalna, relacje transformacji i edukacji.

22:00 | KLUB FESTIWALOWY BUŁKA Z MASŁEM AFTERPARTY: OLDSKULOWI RENEGACI

– po filmie *Oldskulowi renegaci* (pokaz w DCF, godz. 19:30)

Afterparty: Oldschool Renegades – following the screening of “Oldschool Renegades”
(screening at DOLNOŚLĄSKIE CENTRUM FILMOWE at 7.30 p.m.)

WSTĘP NA WYDARZENIE: 10 ZŁ OD OSOBY. / ENTRY 10 PLN.

20 lat po tym, jak techno zawiadnęło sceną muzyczną, Maurice Steenbergen, reżyser filmu *Oldskulowi renegaci*, odwiedził z kamerą pionierów gatunku. Po seansie na afterparty zagrają ich wrocławscy koledzy po fachu: KAZÜLA (Viadrina), DJ PLAN i SEB (Step Ahead). KAZÜLA – początkowo organizator koncertów i imprez pod hasłem „Indie Sounds Night”, potem połowa duetu Slam Dunk. Jego obecny projekt producencki Viadrina grał w Polsce, Paryżu, Zurychu, Berlinie, Pradze, Bratysławie, Nowosybirsku czy meksykańskiej Playa Del Carmen. KAZÜLA pisze relacje z tych wyjazdów i prowadzi bloga o architekturze. Kiedy gra solo nie ucieka od house’owych brzmień macierzystego projektu, choć lubi uderzyć ciężiej i mocniej, lecz bez przesadnej surowizny i nadgorliwości techno-nuworysza. DJ PLAN (Aleksander Krawczyk) karierę zaczął od grania rock’n’rolla na własnej studniówce 1995 roku. Na przełomie wieków wraz z DJ Konradem Wolfem tworzył projekt KAROSCHI oraz Sonic Party. Pracował w londyńskim The End i grał w Play na Old Street. Regularnie występuje na imprezach w klubach Wagon, Outside, Dziwne Dni, Melin Cafe, Das Lokalu, UP Wrocław czy imprezach w Ogródzie Galerii Bwa. Jako rezydent Drogi do Mekki wspomagał m.in. Aril Brikha, Appatar czy Sleeparchive. Gra tylko z winyli, głównie minimal house. SEB – za gramofonami od ponad 10 lat, porusza się w deepowo-tech housowej stylistyce. Był rezydentem wielu wrocławskich klubów, m.in. w Drodze do mekki, gdzie zajmował się oprawą muzyczną i cyklem Stay Dirty! Import, gdzie zagrali m.in. Antonelli Electric, Jeff Milligan, Narcotic Syntax, Lawrence aka Sten, Apparat, Noze, Swayzak, Deadbeat czy Aril Brikha. Stworzył klub LOG: IN. Obecnie współprowadzi audycję Akademickiego Radia LUZ „Wieczór Klubowy”. W planach ma rozwój projektu STEP AHEAD. 20 years after techno music dominated the music scene, Maurice Steenbergen, the director of the film entitled Oldschool Renegades paid a visit with his camera to the pioneers of the genre. Their colleagues from the Wrocław music scene: KAZÜLA (Viadrina), DJ PLAN and SEB (Step Ahead) will perform at the afterparty following the screening. KAZÜLA – initially the organiser of concerts and events under the slogan “Indie Sounds Night”, later half of the Slam Dunk duo. His current producing project Viadrina has performed in Poland, Paris, Zurich, Berlin, Prague, Bratislava, Novosibirsk or the Mexican Playa Del Carmen. KAZÜLA writes coverage of these trips as well as his own blog on architecture. When he performs solo he does not shy away from the house sounds of his own project although he likes to play stronger and harder without exaggerated rawness and officiousness of a techno nouveau riche. DJ PLAN (Aleksander Krawczyk) started his career playing rock’n’roll at his own prom in 1995. At the turn of the century together with DJ Konrad Wolf they created a project called KAROSCHI as well as Sonic Party. He worked at London’s The End and performed in Play on Old Street. He also makes regular appearances at events held in the Wrocław clubs Wagon, Outside, Dziwne Dni, Melin Cafe, Das Lokalu, UP Wrocław as well as events held at the Garden of Bwa Gallery. As a resident of Droga do Mekki he supported, among others, Aril Brikha, Appatar or Sleeparchive. He performs only from vinyl records, mainly Minimal House. SEB – has been behind gramophones for over 10 years, he moves within the deep-tech house style. A former resident of many Wrocław clubs, among them Droga do Mekki, where he was responsible for the musical setting and the cycle of Stay Dirty! Import, with the participation of, among others, Antonelli Electric, Jeff Milligan, Narcotic Syntax, Lawrence aka Sten, Apparat, Noze, Swayzak, Deadbeat or Aril Brikha. He created the LOG: IN club. He is currently co-hosting a program in Akademickie Radio LUZ entitled “Club Evening”. Further development of the STEP AHEAD project has also been planned.

17 MAJA, SOBOTA | May 17, Saturday

12:00 | DOLNOŚLĄSKIE CENTRUM FILMOWE | RODZINNE POPOŁUDNIE:

– pokaz filmów z sekcji Oki Doki dla dzieci w wieku 7-10 lat. **BLOK 2 - ROZUMIEM CIĘ**

Family afternoon, screenings of films from Oki Doki section, for kids aged 7-10. Block 2 – I UNDERSTAND YOU

FILMY W ZESTAWIE:

Cicha (The Quiet One), *Trzy siostry* (Tough Cookies: The Three Sisters)

W JĘZYKU POLSKIM / IN POLISH

WSTĘP NA POKAZY DLA RODZIN Z DZIEĆMI: 10 ZŁ OD OSOBY.

WSTĘP DLA POZOSTAŁYCH WIDZÓW W MIARĘ WOLNYCH MIEJSC: 12 ZŁ OD OSOBY.

REZERWACJA MIEJSC DLA RODZIN: KASIA.WRO@PLANETEDOCFF.PL

POKAZY Z LEKTOREM. CZAS TRWANIA POKAZU: 90 MINUT (W TYM 54 MINUTY FILMU).

Według UNICEFu Szwecja i Holandia są jednymi z pięciu krajów świata, w których jakość życia dzieci jest najwyższa. W obu krajach filmy dokumentalne, poruszające często trudne tematy, są bardzo popularne wśród dzieci i powszechnie dostępne. Blok obejmujący szwedzki i holenderski film porusza temat niezrozumienia i porozumienia. *Cicha* to opowieść o uroczym sześciolatce, Miryam, córce imigrantów, która nie mówiąc po szwedzku, idzie do szwedzkiego przedszkola. Zanim uda jej się zbudować nić porozumienia z kolegami, czekają ją trudne chwile. *Trzy siostry* jest historią pewnie nietypowej rodziny. Wszyscy się bardzo kochają, ale mama dużo płacze – jest chora na depresję. Co to tak naprawdę znaczy? Trzy siostry, każda w różnym wieku, próbują własnymi słowami opowiedzieć widzowi o chorobie i jej wpływie na mamę i rodzinę. Film łączy elementy dokumentalne i animowane. Częścią pokazu jest spotkanie na temat oglądanych filmów.

15:00 | DOLNOŚLĄSKIE CENTRUM FILMOWE | SPOTKANIE: JAK ZAMIESZKAĆ W DOMU PŁYWAJĄCYM PO RZECIE? / 13 M² – MINIMALNA PRZESTRZEŃ MIESZKALNA– po filmie *Mikrotopia*

Meeting: How to live in a house floating on a river? / 140 sq feet – minimal living space, after the screening of "Microtopia"

W JĘZYKU POLSKIM / IN POLISH**WSTĘP WOLNY. PIERWSZEŃSTWO MAJĄ OSOBY Z BILETEM NA SEANS POPRZEDZAJĄCY WYDARZENIE. / ENTRANCE FREE. PRIORITY FOR HOLDERS OF TICKETS FOR THE SCREENING PRECEDING THE EVENT.**

Mikrotopia to opowieść o poszukiwaniu nowych rozwiązań mieszkaniowych. Po pokazie odbędzie się spotkanie z Kamilem Zarembą i z Szymonem Hanczarem. Pierwszy jest mieszkańcem pierwszego w Polsce domu na wodzie. Skąd pomysł, żeby stworzyć sobie przestrzeń do życia na rzece? Jakie trudności formalne i konstrukcyjne trzeba było pokonać, żeby pływający obiekt mieszkalny przycumował przy Odrze? Będzie to pierwsza w pełni otwarta dla publiczności prezentacja projektu. Drugi zaprojektował mikroskopijną powierzchnię mieszkalną liczącą 13 m². Jak na takiej przestrzeni zmieścić kuchnię, łazienkę, sypialnię i salon? Ile miejsca jest nam tak naprawdę niezbędnie potrzebne do życia?

UCZESTNICY:**SZYMON HANCZAR** – architekt wnętrz, wykładowca Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu**KAMIL ZAREMBA** – mieszkaniowiec i konstruktor Domu Na Wodzie, założyciel Fundacji OnWater.pl**18:00 | DOLNOŚLĄSKIE CENTRUM FILMOWE | PLANETE+ DOC MASTERS: JACEK BŁAWUT**– po filmie *Cyrk Skalskiego* (21 min), *Wirtualna wojna* (70 min)

PLANETE+ DOC MASTERS: JACEK BŁAWUT – following the screening of "Cyrk Skalskiego" (21 min), "Wirtualna Wojna" (70 min)

W JĘZYKU POLSKIM / IN POLISH**WSTĘP NA WYDARZENIE WOLNY Z BILETEM NA SEANS POPRZEDZAJĄCY SPOTKANIE. DLA POZOSTAŁYCH OSÓB WSTĘP NA SPOTKANIE W CENIE 5 ZŁ.**

Jacek Bławut to jedna z najwybitniejszych postaci współczesnego polskiego kina dokumentalnego. Ma koncie takie filmy, jak: „Born Dead”, „Szczur w koronie”, „Wojownik” czy „Wirtualna wojna”. Bławut często portretuje osoby należące do marginesu społecznego. Z pewnością można powiedzieć, że filmy tworzy dla swoich bohaterów i czuje się za nich odpowiedzialny na długo po zakończeniu pracy.

Chcesz wiedzieć, kim są ludzie, którzy przetwarzają rzeczywistość na sztukę? Gdzie przebiega granica między rejestracją a kreacją? Co leży u źródeł pomysłów najwybitniejszych twórców i jakie są tajemnice ich warsztatu? We Wrocławiu odpowiedź na te i inne pytania możesz poznać podczas spotkań z mistrzami kina dokumentalnego odbywających się w ramach PLANETE+ DOC MASTERS, których celem jest przełamanie dystansu między widzami a sławnymi reżyserami filmów dokumentalnych.

SPOTKANIE POPROWADZI:**LECH MOLIŃSKI** – dziennikarz filmowy i animator kultury związany z Wrocławską Fundacją Filmową oraz festiwalami PLANETE+ DOC**22:00 | KLUB FESTIWALOWY BULKA Z MASŁEM | KONCERT: GWEM I TONYLIGHT | IMPREZA: FUNKY MASONS; FUNK/DISCO/MODERN BOOGIE/RAP/HOUSE**– po filmie *Europa w 8 bitach* (pokaz w DCF, godz. 19:30)

Concert: GwEm and Tonylight | Party: Funky Masons; funk/disco/modern boogie/rap/house – following the screening of "Europe in 8 Bits" (screening at DOLNOŚLĄSKIE CENTRUM FILMOWE at 7.30 p.m.)

WSTĘP WOLNY / FREE ENTRY

Kilku artystów odkurzyło stare Game Boye, prawie dwadzieścia lat po tym, jak grali na nich dzieciństwo.

Potraktowali te urządzenia nie jako konsole do gry, lecz jako instrumenty muzyczne służące im za nowatorski i oryginalny sprzęt DJ-ski. Dwóch z nich – bohaterów filmu „Europa w 8 bitach” – GwEm i Tonylight zagra na imprezie po pokazie filmu.

Kariera GwEm jako muzyka ośmiobitowego trwa już ponad 10 lat. Zdążył wystąpić ponad 200 razy w co najmniej 20 krajach.

Swoją ośmiobitową muzykę tworzy za pomocą oprogramowania maxYMiser, które napisał na komputer Atari ST z lat osiemdziesiątych.

Jego muzyczne portfolio zawiera drum'n'bass, punk, heavy metal, garage, electro, folk, house, grime, dad rock, happy hardcore i dubstep, a wszystko to łączy artystyczna wolność, którą daje mu scena ośmiobitowa.

Antonio Cavadini, albo Tonylight, to techno-dadaista muzyki ośmiobitowej, który w swoich klubowych sesjach z elementami muzyki z Detroit korzysta z Game Boyów i własnej roboty perkusji analogowych. Mieszka i pracuje w Mediolanie. Gra na Game Boyach i starych komputerach, takich jak Nes i Atari ST, a od 2001 roku również na analogowym syntezatorze z sekwencerem.

Po koncercie zagrają b-boys z ekipy Funky Masons Jazera i Dejoj. To reprezentanci tanecznej sceny, autorzy imprez Keep The Vibe, Party People czy Wefunk Radio we Wrocławiu. Ich sety wypełnione są mieszanką różnorodnych brzmień od klasycznego rapu, poprzez funk, disco, modern boogie do nowoczesnych dźwięków bassowych, na housie kończąc.

Several artists dusted off old Game Boys almost twenty years after they had played them in their childhood. However, they treated them not as game consoles but as musical instruments serving as innovative and original DJ equipment. Two of them, the main characters of the film entitled "Europe in 8 bits", GwEm i Tonylight will perform at the party after the screening of the film.

GwEm has a career in 8bit music lasting more than 10 years and over two hundred gigs in at least twenty countries. He creates his 8bit music using the maxYMiser software he wrote for the 1980s Atari ST home computer. His extensive catalogue of material includes drum'n'bass, punk, heavy metal, garage, electro, folk, house, grime, dad rock, happy hardcore and dubstep, all joined by the artistic freedom that the 8bit scene gives him.

Antonio Cavadini aka Tonylight is an 8bit techno-dadaist that uses Game Boys and homemade analogue drum machines in his Detroit-influenced club sessions. He lives and works in Milano, Italy. He plays the Game Boy and old computers like Nes and Atari ST and since 2001, analog synth and sequencer.

B-boys from the teams of Funky Masons Jazera and Dejoj will perform after the concert. They are representatives of a dance scene and the authors of Keep The Vibe, Party People or Wefunk Radio events in Wrocław. Their sets are filled with a mixture of various sounds from classic rap through funk, disco, modern boogie to sounds of modern bass and house.

23:30 | DOLNOŚLĄSKIE CENTRUM FILMOWE | **NOC MUZEÓW: POKAZ FILMU „GÓRA CERRO TORRE”**

As part of Night of Museums we will present the film "Cerro Torre: A Snowball's Chance in Hell"

W JĘZYKU POLSKIM I ANGIELSKIM / IN POLISH AND ENGLISH

WSTĘP NA WYDARZENIE WOLNY. / FREE ENTRY.

W ramach Nocy Muzeów zaprezentowany zostanie film **Góra Cerro Torre** – historia podejścia na jedną z najtrudniejszych do zdobycia gór świata. Pierwsza wyprawa, odbyta w 1959 roku zakończyła się śmiercią jednego z dwóch alpinistów, który rzekomo posiadał zdjęcia dokumentujące zdobycie szczytu. Jego aparatu nigdy nie odnaleziono i do dziś środowisko alpinistyczne kwestionuje to, czy drugi członek ekipy – Maestri – rzeczywiście zdobył górę. Kolejne podejścia były nie mniej kontrowersyjne. Bohaterowie filmu **Góra Cerro Torre** – David Lama i Peter Ortner – za punkt honoru postawili sobie zdobycie góry w sposób klasyczny z zastosowaniem najsurowszych zasad, wykorzystując jedynie linę asekuracyjną. Film dokumentuje ich drogę na 3133-metrowy szczyt. "Cerro Torre: A Snowball's Chance in Hell" – a history of climbing one of the least accessible mountains in the world. The first expedition in 1959 ended with the death of one of the alpinists, who allegedly had photos documenting reaching the summit. His camera was never found and until today the climbing world doubts whether the second climber – Maestri – indeed reached the summit. The following ascents were no less controversial.

The heroes of "Cerro Torre: A Snowball's Chance in Hell" – David Lama and Peter Ortner – decided to reach the summit in a classical way, following the most severe rules, with a safety line as the only device. The film documents their way up the 10,262 ft high mountain.

18 MAJA, NIEDZIELA | May 18, Sunday

12:00 | DOLNOŚLĄSKIE CENTRUM FILMOWE | **RODZINNE POPOŁUDNIE:**

– pokaz filmów z sekcji Oki Doki dla nastolatków w wieku 11-13 lat. **BLOK 4 – NIE TACY SAMI**

Family afternoon, screenings of films from Oki Doki section, for kids aged 11-13. Block 4 – NOT THE SAME

FILMY W ZESTAWIE:

Usłysz to! (Hear this!), Przez uszy Ellen (Through Ellen's Ears), Latająca Anne (Flying Anne)

W JĘZYKU POLSKIM / IN POLISH

WSTĘP NA POKAZY DLA RODZIN Z DZIEĆMI: 10 ZŁ OD OSOBY.

WSTĘP DLA POZOSTAŁYCH WIDZÓW W MIARĘ WOLNYCH MIEJSC: 12 ZŁ OD OSOBY.

REZERWACJA MIEJSC DLA RODZIN: KASIA.WRO@PLANETEDOCFF.PL

POKAZY Z LEKTOREM. CZAS TRWANIA POKAZU: 90 MINUT (W TYM 54 MINUTY FILMU).

Holandia jest jednym z europejskich krajów, które mają najbogatszą produkcję filmów dokumentalnych dla dzieci – w ciągu ostatnich 15 lat powstało ich ponad 200. W bloku pokazane zostaną trzy z nich, poruszające temat niepełnosprawności i inności.

Usłysz to! to historia chłopca, który chciałby, żeby jego ojciec – mistrz piłkarski – trenował też jego drużynę szkolną. Jest tylko jeden kłopot: tata nie słyszy. Bohaterką **Przez uszy Ellen** jest z kolei niesłysząca dziewczyna, która chciałaby chodzić do szkoły dla słyszących dzieci. Czy uda jej się przekonać otoczenie, że udźwignie to wyzwanie? **Latająca Anne** to historia dziewczyny, która ma tiki spowodowane wrodzoną chorobą mózgu, zespołem Tourette'a. Choroba każe Anne robić różne rzeczy, na które wcale nie ma ochoty. Jeden z tików polega na tym, że mimo woli wszystko liże, nawet najbardziej okropne rzeczy. Częścią pokazu jest spotkanie z animatorem na temat oglądanych filmów.

18:00 | DOLNOŚLĄSKIE CENTRUM FILMOWE | **PRYZNANIE GRAND PRIX DOLNEGO ŚLĄSKA – NAGRODY MARSZAŁKA WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO**

– po wrocławskiej premierze filmu **Zappa wraca na Sycylię**

Presenting the Lower Silesia Grand Prix – the Marshall of Lower Silesia Award after the Wrocław premiere of "Summer '82: When Zappa Came to Sicily"

W JĘZYKU POLSKIM / IN POLISH

BILETY DO KUPIENIA W KASIE KINA.

Na zakończenie trzeciej już wrocławskiej edycji festiwalu zaprezentowany zostanie film **Zappa wraca na Sycylię**.

Jest to film drogi i portret legendarnego muzyka Franka Zappy widziany oczami jego dzieci. Po wrocławskiej premierze filmu ogłoszone zostaną wyniki konkursu o Grand Prix Dolnego Śląska – jury w składzie: Adriana Prodeus, Bodo Kox i Katarzyna Roj przyzna nagrodę Marszałka Województwa Dolnośląskiego i 3000 euro najlepszemu filmowi wyłonionemu z konkursu.

22:00 | KLUB FESTIWALOWY BUŁKA Z MASŁEM | IMPREZA: WOJTEK FURMANIAK AKA NORMALNY TYP; GLOBAL BASS MUSIC – pokazie filmu *Zappa wraca na Sycylię* i wręczeniu Grand Prix Dolnego Śląska – Nagrody Marszałka Województwa Dolnośląskiego (pokaz w DCF, godz. 18.00)

Party: Wojtek Furmianiak, aka Normalny Typ; global bass music – following the screening of “Summer ‘82: When Zappa Came to Sicily” and presenting the Lower Silesia Grand Prix – the Marshall of Lower Silesia Award (screening at DCF, 6 p.m.)

WSTĘP WOLNY / FREE ENTRY

Po rozdaniu nagród zapraszamy do klubu na imprezę zamykającą festiwal. Zagra Wojtek Furmianiak aka Normalny Typ – DJ i promotor z Wrocławia, pan od bookingów we wrocławskich Puzzlach. Odpowiedzialny za niedzielny cykl plenerowy Rap Szalet (Aktivist 2012 w kategorii Impreza Roku), Regularną i NieRegularną Stopę oraz Imported Go(o)ds – blog i eventy poświęcone globalnym brzmieniom basowym.

After the award ceremony we invite you to the club for the closing festival party. Wojtek Furmianiak, aka Normalny Typ will perform – a DJ and a promoter, the “booking guy” at Wrocław’s Puzzle. He’s responsible for Sunday open-air cycle Rap Szalet (Acitivist Award in 2012 for the Party of the Year), the Regular and IrRegular Foot parties and Imported Go(o)ds – blog and events devoted to global bass sounds.

17 KWIETNIA - 18 MAJA | April 17 - May 18

DOLNOŚLĄSKIE CENTRUM FILMOWE | NEON FESTIWALOWY

Festival Neon

WSTĘP WOLNY / FREE ENTRY

W tegorocznym programie znalazł się film **Neon** opowiadający o wielkiej pasji i sentymencie do neonów z okresu PRL.

Za ich sprawą te sierniężne czasy miały swoje jasne strony – szare za dnia ulice nocą przechodziły metamorfozę dzięki świetlnym reklamom i szyldom kwiaciarni, fryzjerów, cukierni i pralni. Barwne i świetliste neony Wrocławia czasów PRL o charakterystycznym literactwie projektowane były przez uznanych grafików.

W tym roku historyczny neon powrócił na ulice Wrocławia z okazji festiwalu PLANETE+ DOC. Tomasz Kosmański, założyciel Neon Side, kolekcjoner świetlnych reklam, zbudował go z zabytkowych wrocławskich neonów. Litery znane od lat mieszkańcom Wrocławia stworzyły razem całkiem nowy napis, który co noc świeci nad wejściem do Dolnośląskiego Centrum Filmowego.

Nowy neon z hasłem „Dobry wieczór we Wrocławiu” jest niczym uchylająca kapelusza postać witająca przez dekady podróżnych naprzeciwko Dworca Głównego PKP. Przenosi na nowo widzów do czasów, kiedy taksówkarze jeździli dużymi fiatami, a w klubach bawiono się przy muzyce bigbitowej.

Neon Side – galeria neonów. W kolekcji znajduje się ponad 40 neonowych reklam. Są wśród nich m.in. „Rumcajs” i „Hanka” z ul. Powstańców Śląskich, „Wrocławskie Zakłady Graficzne” z ul. Oławskiej, „Moda Polska” z Rynku, „Alliance Française” z ul. Kazimierza Wielkiego, „Pranie Bielizny” z ul. Młodych Techników, „Kino Dworcowe” i „Wrocław Główny” z Głównego Dworca PKP, „Hermes” z ul. Grabiszyńskiej, neon nieistniejącego już dziś kina „Lalka”, czy najnowszy nabytek – „Grand Hotel” z ul. Piłsudskiego. Żaden z nich nie miał szans na przetrwanie w swoim oryginalnym miejscu. Po demontażu część z udało się odrestaurować i uruchomić na nowo. Niektóre były prezentowane na wystawach we wrocławskich klubo-galeriach i podczas imprez kulturalnych, inne znalazły tymczasowe miejsce w Muzeum Motoryzacji w Zamku Topacz. Pozostałe wciąż czekają na restaurację. Wszystkie zaś czekają na miejsce stałej ekspozycji, także plenerowej, by znów mogły cieszyć oczy wrocławian.

This year's program includes the screening of “Neon”, a film about the great passion and sentiment to neons from the time of the People's Republic of Poland. It was thanks to them that these plain times had their bright side – streets that were grey during the day were transformed at night thanks to the neon advertising banners and signs of the flower shops, hairdressing salons, pastry shops or drycleaners. Colorful and luminous neon signs in Wrocław with their characteristic lettering were designed by renowned graphic artists. A historic neon signs has returned to the streets of Wrocław this year on the occasion of the PLANETE+ DOC FILM FESTIVAL. Tomasz Kosmański, the founder of Neon Side, a collector of neon advertising banners, recreated it from historic Wrocław neon signs. Letters which have been known to Wrocław inhabitants for years, created together a totally new sign which every night illuminates the entrance to the Dolnośląskie Centrum Filmowe, wishing the audience a “Good Night in Wrocław” just like the little man tipping his hat for decades to welcome passengers in front of the Main Railway Station. This again transfers the audience to the time when taxi drivers used to drive their big Fiats and people partied in clubs to bigbit music.

Neon Side – gallery of neons. Its collection contains over 40 neon advertising banners. They include, among others, “Rumcajs” and “Hanka” from Powstańców Śląskich Street, “Wrocławskie Zakłady Graficzne” from Oławska Street, “Moda Polska” from the Market Square, “Alliance Française” from Kazimierza Wielkiego Street, “Pranie Bielizny” from Młodych Techników Street, “Kino Dworcowe” and “Wrocław Główny” from the Main Railway Station, “Hermes” from Grabiszyńska Street, a neon the “Lalka” cinema which no longer exists or – the latest acquisition – “Grand Hotel” from Piłsudski Street. None of them had a chance to survive in their original locations. After dismantlement it was possible for some of them to be restored and lit again. Some of them were presented in exhibitions at Wrocław clubs and galleries as well as during cultural events, while others found a temporary place for display in the Motors Museum at Topacz Castle. Yet others are still waiting to be restored whereas all of them are waiting for a permanent location, also outdoor, to be displayed in order for the Wrocław inhabitants to again feast their eyes.

9 MAJA, PIĄTEK | May 9, Friday

	SALA 1 / ROOM 1 POLONIA	SALA 2 / ROOM 2 WARSZAWA	SALA 3 / ROOM 3 LWÓW	SALA 4 / ROOM 4 LALKA
10:00				
10:30				
11:00				
11:30				
12:00				
12:30				
13:00				
13:30				
14:00				
14:30	14:30 ZENERGETYZOWANI (Energized), REŻ. HUBERT CANAVAL, AUSTRIA, 2014, 92 MIN		14:30 MIAŁEM PRZYJACIELA (Miałem przyjaciela), REŻ. JACEK BŁAWUT, POLSKA 1996, 57 MIN; BYŁEM GENERAŁEM WERMACHTU (Byłem generałem Wehrmachtu), REŻ. JACEK BŁAWUT, POLSKA, NIEMCY, 1988, 17 MIN; KAWALERIA POWIETRZNA (Kawaleria powietrzna), REŻ. JACEK BŁAWUT, WOJCIECH MACIEJEWSKI, POLSKA, 2000, 27 MIN	14:30 SEPIDEH MARZY O GWIAZDACH (Sepideh), REŻ. BERIT MADSEN, DANIA, 2013, 90 MIN
15:00				
15:30				
16:00				
16:30	16:30 JAK W ZŁYM ŚNIE (Awake in a Bad Dream), REŻ. PETRA LATASTER-CZISCH, PETER LATASTER, HOLANDIA, 2013, 114 MIN			16:30 POŻEGNANIE Z HOLLYWOODEM (Farewell to Hollywood), REŻ. HENRY CORRA, REGINA NICHOLSON, USA, 2013, 123 MIN
17:00			17:00 NAKARMIMY ŚWIAT (We Feed the World), REŻ. ERWIN WAGENHOFER, AUSTRIA, 2005, 96 MIN	
17:30				
18:00				
18:30				
19:00	19:00 BEZSENNOŚĆ W NOWYM JORKU (Sleepless in New York), REŻ. CHRISTIAN FREI, SZWAJCARIA, 2013, 92 MIN	19:00 OTWARCIE FESTIWALU: MIARA WSZECHRZĘCZY – FILM DOKUMENTALNY NA ŻYWO Opening Night. The Measure of All Things – LIVE DOCUMENTARY	19:00 ROZWAŻANIA O PRZEMOCY (Concerning Violence), REŻ. GÖRAN HUGO OLSSON, SZWECJA, USA, DANIA, FINLANDIA, 2014, 85 MIN	19:00 PUNKT WIDZENIA KAMERY (Optical Axis), REŻ. MARINNA RAZBEZHKINA, ROSJA, 2013, 90 MIN, SPOTKANIE Z REŻYSERKĄ
19:30				
20:00				
20:30				
21:00	21:00 PORNO SAGA (The Sarnos – A life in Dirty Movies), REŻ. WIKTOR ERICKSSON, SZWECJA, NORWEGIA, 2013, 78 MIN		21:00 ŚWIATYNIE KULTURY 3D BŁOK 1: FILHARMONIA BERLIŃSKA, ROSYJSKA BIBLIOTEKA NARODOWA, WIEZIENIE HALDEN (Cathedrals of Culture 3D: Berlin Philharmony, Library of Russia, Halden Prison), REŻ. WIM WENDERS, MICHAEL GLAWOGGER, MICHAEL MADSEN, NIEMCY, NORWEGIA, AUSTRIA, FRANCJA, 2014, 3X 26 MIN	21:30 ODRZUCENI W AMERYCE (American Vagabond), REŻ. SUSANNA HELKE, FINLANDIA, DANIA, 2013, 85 MIN
21:30				
22:00				
22:30				
23:00				
23:30				
0:00				

10 MAJA, SOBOTA | May 10, Saturday

	SALA 1 / ROOM 1 POLONIA	SALA 2 / ROOM 2 WARSZAWA	SALA 3 / ROOM 3 LWÓW	SALA 4 / ROOM 4 LALKA
10:00				
10:30				
11:00				
11:30				
12:00				12:00 RODZINNE POPOŁUDNIE: BLOK 1 - PRIX JEUNESSE. OKNO NA ŚWIAT
12:30				
13:00		13:00 SKAZANI NA ADHD <i>(Four Letters Apart – Children in the Age of ADHD),</i> REŻ. ERLEND E. MO, DANIA, NORWEGIA, 2013, 87 MIN		
13:30				
14:00	14:00 JAK W ZŁYM ŚNIE <i>(Awake in a Bad Dream),</i> REŻ. PETRA LATASTER-CZISCH, PETER LATASTER, HOLANDIA, 2013, 114 MIN			
14:30				
15:00		15:00 WZDŁUŻ RUROCIĄGU <i>(Pipeline),</i> REŻ. WITALIJ MANSKIJ, ROSJA, CZECHY, NIEMCY, 2013, 117 MIN	15:00 DZIEŃ WESELNY. KASIA I WOJTEK <i>(Dzień weselny. Kasia i Wojtek),</i> REŻ. JACEK BŁAWUT, POLSKA, 2001, 27 MIN; OSTATNI RAZ KAWALER <i>(Ostatni raz kawaler),</i> REŻ. JACEK BŁAWUT, POLSKA, 2010, 46 MIN	15:00 SÓL TEJ ZIEMI <i>(My Name Is Salt),</i> REŻ. FARIDA PACHA, SZWAJCARIA, INDIE, 2013, 92 MIN
15:30				
16:00				
16:30	16:30 PARK <i>(The Park),</i> REŻ. DOROTA PROBA, MONIKA PROBA, TURCJA, POLSKA, 2014, 34 MIN; PRZYWÓDCY <i>(Przywódcy),</i> REŻ. PAWEŁ FERDEK, POLSKA, 2013, 50 MIN, SPOTKANIE Z REŻYSEREM			
17:00			17:00 ŚWIĄTYNIE KULTURY 3D BLOK 2: INSTYTUT SALKI, OPERA W OSŁO, CENTRUM GEORGESA POMPIDOU <i>(Cathedrals of Culture 3D: Salk Institute, Oslo Opera House, Centre Pompidou),</i> REŻ. ROBERT REDFORD, MARGRETH OLIN, KARIM AINOUI, NIEMCY, NORWEGIA, AUSTRIA, FRANCJA, 2014, 3X 26 MIN	17:00 PUNKT WIDZENIA KAMERY <i>(Optical Axis),</i> REŻ. MARINA RAZBEZHKINA, ROSJA, 2013, 90 MIN
17:30				
18:00		18:00 W ROLACH GŁÓWNYCH: BIAŁORUSCY WICHRZYCIELE <i>(Dangerous Acts Starring the Unstable Elements of Belarus),</i> REŻ. MADELEINE SACKLER, USA, 2013, 78 MIN DEBATA: JAK OBALIĆ DYKTATORA? <i>Debate: How to Abolish a Dictator?</i>		
18:30				
19:00	19:00 POŻEGNANIE Z HOLLYWOODEM <i>(Farewell to Hollywood),</i> REŻ. HENRY CORRA, REGINA NICHOLSON, USA, 2013, 123 MIN		19:00 BRAKUJĄCE ZDJĘCIE <i>(The Missing Picture),</i> REŻ. RITHY PANH, KAMBODŻA, FRANCJA, 2013, 90 MIN	19:00 BEZSENNOŚĆ W NOWYM JORKU <i>(Sleepless in New York),</i> REŻ. CHRISTIAN FREI, SZWAJCARIA, 2013, 92 MIN
19:30				
20:00				
20:30				
21:00			21:00 UCIEKINIER Z NOWEGO JORKU <i>(Song from the Forest),</i> REŻ. MICHAEL OBERT, NIEMCY, 2013, 97 MIN	21:00 OFF ROAD <i>(Off Road),</i> REŻ. ELISA AMORUSO, WŁOCHY, 2013, 70 MIN
21:30	21:30 SEPIDEH MARZY O GWIAZDACH <i>(Sepideh),</i> REŻ. BERIT MADSEN, DANIA, 2013, 90 MIN	21:30 WEEKEND Z MISTRZEM <i>(Weekend of a Champion),</i> REŻ. FRANK SIMON, ROMAN POŁAŃSKI, WIELKA BRYTANIA, 1972, 80 MIN		
22:00				
22:30				
23:00				
23:30				
0:00				

11 MAJA, NIEDZIELA | May 11, Sunday

	SALA 1 / ROOM 1 POLONIA	SALA 2 / ROOM 2 WARSZAWA	SALA 3 / ROOM 3 LWÓW	SALA 4 / ROOM 4 LALKA
10:00				
10:30				
11:00			11:00 WARSZTATY FILMOWE CANON CINEMA EOS DLA TWÓRCÓW FILMOWYCH I DOKUMENTALNYCH	
11:30				
12:00				12:00 RODZINNE POPOŁUDNIE: BŁOK 3 – DEMOKRACJA!
12:30				
13:00				
13:30		13:30 W (NIE)REALU <i>(InRealLife)</i> , REŻ. BEEBAN KIDRON, WIELKA BRYTANIA, 2013, 86 MIN		
14:00				
14:30				
15:00	15:00 ROZRZUCIE MOJE PROCHY NAD ŚWIATYNIĄ MODY <i>(Scatter My Ashes at Bergdorf's)</i> , REŻ. MATTHEW MIELE, USA, 2013, 89 MIN	15:30 WIEDZIEĆ CZEGO SIĘ NIE WIE <i>(The Unknown Known)</i> , REŻ. ERROL MORRIS, USA, 2013, 103 MIN	15:00 ŚWIATYNIE KULTURY 3D BŁOK 1: FILHARMONIA BERLINSKA, ROSYJSKA BIBLIOTEKA NARODOWA, WIEZIENIE HALDEN <i>(Cathedrals of Culture 3D: Berlin Philharmony, Library of Russia, Halden Prison)</i> , REŻ. WIM WENDERS, MICHAEL GLAWOGGER, MICHAEL MADSEN, NIEMCY, NORWEGIA, AUSTRIA, FRANCJA, 2014, 3X 26 MIN	15:00 W ROLACH GŁÓWNYCH: BIŁORUSCY WICHRZYCIELE <i>(Dangerous Acts Starring the Unstable Elements of Belarus)</i> , REŻ. MADELEINE SACKLER, USA, 2013, 78 MIN
15:30				
16:00				
16:30				
17:00	17:00 MARATON PRZESZYSTOŚĆ <i>(Desert Runners)</i> , REŻ. JENNIFER STEINMAN, USA, 2013, 99 MIN		17:00 UCIEKINIER Z NOWEGO JORKU <i>(Song from the Forest)</i> , REŻ. MICHAEL OBERT, NIEMCY, 2013, 97 MIN	17:00 KRAINA SZCZĘŚCIA <i>(Happiness)</i> , REŻ. THOMAS BALMÉS, FRANCJA, FINLANDIA, 2013, 80 MIN
17:30				
18:00		18:00 POZBĄDŹ SIĘ SZEFA <i>(Kick out Your Boss)</i> , REŻ. ELISABETH SCHARANG, AUSTRIA, 2013, 90 MIN; DEBATA: LUDZKI WYMIAR PRACY <i>Debate: The Human Side of Work</i>		
18:30				
19:00	19:00 NEOREALIZM: NIE TYLKO ŻŁODZIEJE ROWERÓW <i>(The Neorealism: We Were Not Just Bicycles Thieves)</i> , REŻ. CARLO LIZZANI, GIANNI BOZZACCHI, WŁOCHY, 2013, 75 MIN		19:00 AKSAMITNI TERRORYŚCI <i>(Velvet Terrorists)</i> , REŻ. IVAN OSTROCHOVSKY, PAVOL PEKARČIK, PETER KEREKES, SŁOWACJA, CHORWACJA, CZECHY, 2013, 87 MIN	19:00 ATLAS <i>(Atlas)</i> , REŻ. ANTOINE D'AGATA, FRANCJA, 2013, 76 MIN
19:30				
20:00				
20:30				
21:00	21:00 PROJEKT SILK <i>(Silk)</i> , REŻ. BENJAMIN SHEARN, USA, 2013, 92 MIN	21:30 MINKOWSKI I SAGA <i>(Minkowski i Saga)</i> , REŻ. RAFAEL LEWANDOWSKI, POLAND, 2013, 85 MIN, SPOTKANIE Z REŻYSEREM	21:00 OFF ROAD <i>(Off Road)</i> , REŻ. ELISA AMORUSO, WŁOCHY, 2013, 70 MIN	21:00 PORZĄDNY <i>(The Decent One)</i> , REŻ. VANESSA LAPA, AUSTRIA, NIEMCY, IZRAEL, 2014, 94 MIN
21:30				
22:00				
22:30				
23:00				
23:30				
0:00				

12 MAJA, PONIEDZIAŁEK | May 12, Monday

	SALA 1 / ROOM 1 POLONIA	SALA 2 / ROOM 2 WARSZAWA	SALA 3 / ROOM 3 LWÓW	SALA 4 / ROOM 4 LALKA
10:00				10:00 AKADEMIA PLANETE+ DOC DLA SZKOŁ PODSTAWOWYCH KLASY IV-VI: BLOK 3 –DEMOKRACJA!
10:30				
11:00				
11:30				
12:00				
12:30				
13:00				
13:30				
14:00			14:00 PARK (The Park), REŻ. DOROTA PROBA, MONIKA PROBA, TURCJA, POLSKA, 2014, 34 MIN; PRZYWÓDCY (Przywódcy), REŻ. PAWEŁ FERDEK, POLSKA, 2013, 50 MIN	
14:30	14:30 TESTOWANE NA LUDZIACH (The Human Experiment), REŻ. DANA NACHMAN, DON HARDY, USA, 2013, 91 MIN			
15:00				15:00 PORZĄDNY (The Decent One), REŻ. VANESSA LAPA, AUSTRIA, NIEMCY, IZRAEL, 2014, 94 MIN
15:30		15:30 ROZRZUCIE MOJE PROCHY NAD ŚWIĄTYNIĄ MODY (Scatter My Ashes at Bergdorf's), REŻ. MATTHEW MIELE, USA, 2013, 89 MIN		
16:00			16:00 MIAŁEM PRZYJACIELA (Miałem przyjaciela), REŻ. JACEK BŁAWUT, POLSKA 1996, 57 MIN; BYŁEM GENERAŁEM WERMACHTU (Byłem generałem Wehrmachtu), REŻ. JACEK BŁAWUT, POLSKA, NIEMCY, 1988, 17 MIN; KAWALERIA POWIETRZNA (Kawaleria powietrzna), REŻ. JACEK BŁAWUT, WOJCIECH MACIEJEWSKI, POLSKA, 2000, 27 MIN	
16:30	16:30 PUNKÓWA (The Punk Singer), REŻ. SINI ANDERSON, USA, 2013, 80 MIN			
17:00				17:00 ODRZUCENI W AMERYCE (American Vagabond), REŻ. SUSANNA HELKE, FINLANDIA, DANIA, 2013, 85 MIN
17:30				
18:00		18:00 ALFABET (Alphabet), REŻ. ERWIN WAGENHOFER, AUSTRIA, NIEMCY, 2013, 107 MIN, PLANETE+ DOC MASTERS: ERWIN WAGENHOFER	18:30 BYŁ SOBIE LAS (Once Upon a Forest), REŻ. LUC JACQUET, FRANCJA, 2013, 78 MIN, SPOTKANIE Z BOHATEREM	
18:30	18:30 BLOCK PARTY (Block Party), REŻ. MICHEL GONDRI, USA, 2005, 103 MIN			
19:00				19:00 #CHICAGOGIRL. FACEBOOKOWA REWOLUCJA (#chicagoGirl – The Social Network Takes on a Dictator), REŻ. JOE PISCATELLA, USA, SYRIA, 2013, 74 MIN, SPOTKANIE Z BOHATERKĄ FILMU
19:30				
20:00				
20:30				
21:00	21:00 ODKRYWANIE BETTIE PAGE (Bettie Page Reveals All), REŻ. MARK MORI, USA, 2013, 101 MIN	21:30 PODEJRZANY: AI WEIWEI (Ai Weiwei The Fake Case), REŻ. ANDREAS JOHNSEN, DANIA, 2013, 79 MIN, SPOTKANIE Z PRODUCENTKĄ	21:00 MINKOWSKI I SAGA (Minkowski i Saga), REŻ. RAFAEL LEWANDOWSKI, POLAND, 2013, 85 MIN, SPOTKANIE Z REŻYSEREM	21:30 BEZSENNOŚĆ W NOWYM JORKU (Sleepless in New York), REŻ. CHRISTIAN FREI, SZWAJCARIA, 2013, 92 MIN
21:30				
22:00				
22:30				
23:00				
23:30				
0:00				

13 MAJA, WTOREK | May 13, Tuesday

	SALA 1 / ROOM 1 POLONIA	SALA 2 / ROOM 2 WARSZAWA	SALA 3 / ROOM 3 LWÓW	SALA 4 / ROOM 4 LALKA
10:00				10:00 AKADEMIA PLANETE+ DOC DLA SZKOŁ PODSTAWOWYCH KLASY I-III: BLOK 1 – PRIX JEUNESSE: OKNO NA ŚWIAT
10:30				
11:00				
11:30				
12:00				
12:30				
13:00				
13:30				
14:00				
14:30		14:30 PORNO SAGA <i>(The Sarnos – A life in Dirty Movies)</i> , REŻ. WIKTOR ERICKSSON, SZWECJA, NORWEGIA, 2013, 78 MIN		
15:00	15:00 PUNKÓWA <i>(The Punk Singer)</i> , REŻ. SINI ANDERSON, USA, 2013, 80 MIN		15:00 NAKARMIMY ŚWIAT <i>(We Feed the World)</i> , REŻ. ERWIN WAGENHOFER, AUSTRIA, 2005, 96 MIN	15:00 POZBĄDŹ SIĘ SZEFA <i>(Kick out Your Boss)</i> , REŻ. ELISABETH SCHARANG, AUSTRIA, 2013, 90 MIN
15:30				
16:00				
16:30		16:30 MARATON PRZEZ PUSTYNIĘ <i>(Desert Runners)</i> , REŻ. JENNIFER STEINMAN, USA, 2013, 99 MIN		
17:00	17:00 DZIEŃ WESEŁNY. KASIA I WOJTEK <i>(Dzień weselny. Kasia i Wojtek)</i> , REŻ. JACEK BŁAWUT, POLSKA, 2001, 27 MIN; OSTATNI RAZ KAWALER <i>(Ostatni raz kawaler)</i> , REŻ. JACEK BŁAWUT, POLSKA, 2010, 46 MIN		17:00 BRAKUJĄCE ZDJĘCIE <i>(The Missing Picture)</i> , REŻ. RITHY PANH, KAMBODŻA, FRANCJA, 2013, 90 MIN	17:00 SÓL TEJ ZIEMI <i>(My Name Is Salt)</i> , REŻ. FARIDA PACHA, SZWAJCARIA, INDIE, 2013, 92 MIN
17:30				
18:00				
18:30				
19:00	19:00 TESTOWANE NA LUDZIACH <i>(The Human Experiment)</i> , REŻ. DANA NACHMAN, DON HARDY, USA, 2013, 91 MIN	18:45 CZY NOAM CHOMSKY JEST WYSOKI CZY SZCZĘŚLIWY? <i>(Is the Man Who Is Tall Happy?)</i> , REŻ. MICHEL GONDREY, FRANCJA, 2013, 88 MIN ROZMOWA Z NOAMEM CHOMSKYM <i>Discussion with Noam Chomsky</i>	19:00 BYŁ SOBIE LAS <i>(Once Upon a Forest)</i> , REŻ. LUC JACQUET, FRANCJA, 2013, 78 MIN	19:00 ZENERGETYZOWANI <i>(Energized)</i> , REŻ. HUBERT CANAVAL, AUSTRIA, 2014, 92 MIN
19:30				
20:00				
20:30				
21:00	21:00 PROJEKT SILK <i>(Silk)</i> , REŻ. BENJAMIN SHEARN, USA, 2013, 92 MIN		21:00 ROZWAŻANIA O PRZEMOCY <i>(Concerning Violence)</i> , REŻ. GÖRAN HUGO OLSSON, SZWECJA, USA, DANIA, FINLANDIA, 2014, 85 MIN	21:00 W (NIE)REALU <i>(InRealLife)</i> , EŻ. BEEBAN KIDRON, WIELKA BRYTANIA, 2013, 86 MIN
21:30				
22:00				
22:30				
23:00				
23:30				
0:00				

14 MAJA, ŚRODA | May 14, Wednesday

	SALA 1 / ROOM 1 POLO니아	SALA 2 / ROOM 2 WARSZAWA	SALA 3 / ROOM 3 LWÓW	SALA 4 / ROOM 4 LALKA
10:00				10:00 AKADEMIA PLANETE+ DOC DLA SZKOŁ PODSTAWOWYCH, KLASY IV-VI. BŁOK 4 – NIE TACY SAMI
10:30				
11:00				
11:30				
12:00				
12:30				
13:00				
13:30				
14:00				
14:30	14:30 WZDŁUŻ RUROCIĄGU (Pipeline), REŻ. WITALIJ MANSKIJ, ROSJA, CZECHY, NIEMCY, 2013, 117 MIN		14:30 KRAINA SZCZĘŚCIA (Happiness), REŻ. THOMAS BALMÈS, FRANCJA, FINLANDIA, 2013, 80 MIN	
15:00		15:30 NAOMI CAMPBEL (Naomi Campbell - It's not Easy to Become a Different Person), REŻ. NICOLAS VIDELA, CAMILA DONOSO, CHILE, 2013, 80 MIN		15:00 SEPIDEH MARZY O GWIAZDACH (Sepideh), REŻ. BERIT MADSEN, DANIA, 2013, 90 MIN
15:30				
16:00				
16:30			16:30 PODEJRZANY: AI WEIWEI (Ai Weiwei The Fake Case), REŻ. ANDREAS JOHNSEN, DANIA, 2013, 79 MIN	
17:00	17:00 SKAZANI NA ADHD (Four Letters Apart – Children in the Age of ADHD), REŻ. ERLEND E. MØ, DANIA, NORWEGIA, 2013, 87 MIN			17:00 POŻEGNANIE Z HOLLYWOOD (Farewell to Hollywood), REŻ. HENRY CORRA, REGINA NICHOLSON, USA, 2013, 123 MIN
17:30				
18:00		18:00 OSTATNI DZWONEK (Last Call), REŻ. ENRICO CERASUOLO, WŁOCHY, NORWEGIA, 2013, 90 MIN		
18:30		DEBATA: WZROST EKONOMICZNY – ZRÓWNOWAŻONY I (NIE)SKONCZONY? Debate: Economic Growth – Sustainable and (Un)limited?	18:30 BAD JAO. DUCHY Z MORZA (Walking Under Water), REŻ. ELIZA KUBARSKA, WIELKA BRYTANIA, POLSKA, 2014, 76 MIN, SPOTKANIE Z REŻYSERKĄ I PRODUCENTKĄ	
19:00	19:00 NIENORMALNI (Nienormalni), REŻ. JACEK BŁAWUT, POLSKA, 1990, 78 MIN; PAWEŁ (Paweł), REŻ. JACEK BŁAWUT, POLSKA, 1998, 25 MIN			19:30 NIEKOSZERNY RODZINNY BIZNES (The Manor), REŻ. SHAWNEY COHEN, MIKE GALLAY, KANADA, 2013, 78 MIN
19:30				
20:00				
20:30				
21:00	21:00 WIĘCEJ NIŻ BERGMAN (Trespassing Bergman), REŻ. JANE MAGNUSSON, HYNK PALLAS, SZWECJA, 2013, 107 MIN	21:30 ZIELONY KSIĄŻĘ (The Green Prince), REŻ. NADAV SCHIRMAN, NIEMCY, USA, WIELKA BRYTANIA, IZRAEL, 2014, 95 MIN	21:00 W DRODZE DO JAH (Journey to Jah), REŻ. NOËL DERNESCH, MORITZ SPRINGER, NIEMCY, SZWAJCARIA, 2013, 92 MIN, SPOTKANIE Z REŻYSERAMI	21:30 ATLAS (Atlas), REŻ. ANTOINE D'AGATA, FRANCJA, 2013, 76 MIN
21:30				
22:00				
22:30				
23:00				
23:30				
0:00				

15 MAJA, CZWARTEK | May 15, Thursday

	SALA 1 / ROOM 1 POLONIA	SALA 2 / ROOM 2 WARSZAWA	SALA 3 / ROOM 3 LWÓW	SALA 4 / ROOM 4 LALKA
10:00				10:00 AKADEMIA PLANETE+ DOC DLA SZKOŁ PODSTAWOWYCH, KLASY I-III. BŁOK 2 – ROZUMIEM CIĘ
10:30				
11:00				
11:30				
12:00				
12:30				
13:00				
13:30				
14:00				
14:30				
15:00			15:00 BRAKUJĄCE ZDJĘCIE <i>(The Missing Picture)</i> , REŻ. RITHY PANH, KAMBODŻA, FRANCJA, 2013, 90 MIN	15:00 W (NIE)REALU <i>(InRealLife)</i> , REŻ. BEEBAN KIDRON, WIELKA BRYTANIA, 2013, 86 MIN
15:30	15:30 MINKOWSKI I SAGA <i>(Minkowski i Saga)</i> , REŻ. RAFAEL LEWANDOWSKI, POLAND, 2013, 85 MIN	15:30 ZIELONY KSIĄŻĘ <i>(The Green Prince)</i> , REŻ. NADAV SCHIRMAN, NIEMCY, USA, WIELKA BRYTANIA, IZRAEL, 2014, 95 MIN		
16:00				
16:30				
17:00			17:00 AKSAMITNI TERRORYŚCI <i>(Velvet Terrorists)</i> , REŻ. IVAN OSTROCHOVSKY, PAVOL PEKARČIK, PETER KEREKES, SŁOWACJA, CHORWACJA, CZECHY, 2013, 87 MIN	17:00 PORZĄDNY <i>(The Decent One)</i> , REŻ. VANESSA LAPA, AUSTRIA, NIEMCY, IZRAEL, 2014, 94 MIN
17:30	17:30 OSTATNI DZWONEK <i>(Last Call)</i> , REŻ. ENRICO CERASUOLO, WŁOCHY, NORWEGIA, 2013, 90 MIN			
18:00		18:00 REWOLUCJA NON-STOP <i>(Everyday Rebellion)</i> , REŻ. ARASH & ARMAN T. RIAHI (BRACIA RIAHI), AUSTRIA, SZWAJCARIA, 2013, 115 MIN DEBATA: RUCHY PROTESTU – RADYKALNE CZY BANALNE? <i>Debate "Protest Movements – Radical or Banal?"</i>		
18:30				
19:00			19:00 BADJAO. DUCHY Z MORZA <i>(Walking Under Water)</i> , REŻ. ELIZA KUBARSKA, WIELKA BRYTANIA, POLSKA, 2014, 76 MIN, SPOTKANIE Z REŻYSERKĄ I PRODUCENTKĄ	19:00 W ROLACH GŁÓWNYCH: BIAŁORUSCY WICHRZYCIELE <i>(Dangerous Acts Starring the Unstable Elements of Belarus)</i> , REŻ. MADELEINE SACKLER, USA, 2013, 78 MIN
19:30	19:30 WIĘCEJ NIŻ BERGMAN <i>(Trespassing Bergman)</i> , REŻ. JANE MAGNUSSON, HYNEK PALLAS, SZWECJA, 2013, 107 MIN			
20:00				
20:30				
21:00				21:00 #CHICAGOGIRL. FACEBOOKOWA REWOLUCJA <i>(#chicagoGirl – The Social Network Takes on a Dictator)</i> , REŻ. JOE PISCATELLA, USA, SYRIA, 2013, 74 MIN
21:30	21:30 PUNKÓWA <i>(The Punk Singer)</i> , REŻ. SINI ANDERSON, USA, 2013, 80 MIN	21:30 JESTEŚMY WASZYMI PRZYJACIÓŁMI <i>(We Come As Friends)</i> , REŻ. HUBERT SAUPER, FRANCJA, AUSTRIA, 2014, 110 MIN, SPOTKANIE Z REŻYSEREM	21:30 CZY NOAM CHOMSKY JEST WYSOKI CZY SZCZĘŚLIWY? <i>(Is the Man Who Is Tall Happy?)</i> , REŻ. MICHEL GONDREY, FRANCJA, 2013, 88 MIN	
22:00				
22:30				
23:00				
23:30				
0:00				

16 MAJA, PIĄTEK | May 16, Friday

	SALA 1 / ROOM 1 POLO니아	SALA 2 / ROOM 2 WARSZAWA	SALA 3 / ROOM 3 LWÓW	SALA 4 / ROOM 4 LALKA
10:00				
10:30				
11:00				
11:30				
12:00				
12:30				
13:00				
13:30		13:30 ODKRYWANIE BETTIE PAGE <i>(Bettie Page Reveals All)</i> , REŻ. MARK MORI, USA, 2013, 101 MIN		
14:00				
14:30	14:30 SZUKAJĄC IDEALNEGO SCHRONU <i>(Journey to the Safest Place on Earth)</i> , REŻ. EDGAR HAGEN, SZWAJCARIA, 2013, 52 MIN; KLIMATYCZNI OSZUŚCI <i>(The Carbon Crooks)</i> , REŻ. TOM HEINEMANN, DANIA, 2013, 57 MIN			
15:00			15:00 ROZWAŻANIA O PRZEMOCY <i>(Concerning Violence)</i> , REŻ. GÖRAN HUGO OLSSON, SZWECJA, USA, DANIA, FINLANDIA, 2014, 85 MIN	15:00 SÓL TEJ ZIEMI <i>(My Name Is Salt)</i> , REŻ. FARIDA PACHA, SZWAJCARIA, INDIE, 2013, 92 MIN
15:30		15:30 BLOCK PARTY <i>(Block Party)</i> , REŻ. MICHEL GONDREY, USA, 2005, 103 MIN		
16:00				
16:30				
17:00	17:00 NAOMI CAMPBEL <i>(Naomi Campbell - It's not Easy to Become a Different Person)</i> , REŻ. NICOLAS VIDELA, CAMILA DONOSO, CHILE, 2013, 80 MIN		17:00 UCIEKINIER Z NOWEGO JORKU <i>(Song from the Forest)</i> , REŻ. MICHAEL OBERT, NIEMCY, 2013, 97 MIN	17:00 REWOLUCJA NON-STOP <i>(Everyday Rebellion)</i> , REŻ. ARASH & ARMAN T. RIAHI (BRACIA RIAHI), AUSTRIA, SZWAJCARIA, 2013, 115 MIN
17:30				
18:00		18:00 ALFABET <i>(Alphabet)</i> , REŻ. ERWIN WAGENHOFER, AUSTRIA, NIEMCY, 2013, 107 MIN; DEBATA: CO Z TĄ EDUKACJĄ? <i>Debate: What about Education?</i>		
18:30				
19:00	19:00 JESTEŚMY WASZYMI PRZYJACIÓŁMI <i>(We Come As Friends)</i> , REŻ. HUBERT SAUPER, FRANCJA, AUSTRIA, 2014, 110 MIN		19:00 1989 <i>(1989)</i> , REŻ. MICHAŁ BIELAWSKI, POLSKA, 2014, 54 MIN; BLIŹNIACZKI <i>(Twin Sisters)</i> , REŻ. MONA FRIIS BERTHEUSSEN, NORWEGIA, 2013, 58 MIN	19:30 ODRZUCENI W AMERYCE <i>(American Vagabond)</i> , REŻ. SUSANNA HELKE, FINLANDIA, DANIA, 2013, 85 MIN
19:30				
20:00				
20:30				
21:00				
21:30	21:30 ZENERGETYZOWANI <i>(Energized)</i> , REŻ. HUBERT CANAVAL, AUSTRIA, 2014, 92 MIN	21:30 ZIELONY KSIĄŻĘ <i>(The Green Prince)</i> , REŻ. NADAV SCHIRMAN, NIEMCY, USA, WIELKA BRYTANIA, IZRAEL, 2014, 95 MIN	21:30 W DRODZE DO JAH <i>(Journey to Jah)</i> , REŻ. NOËL DERNESCH, MORITZ SPRINGER, NIEMCY, SZWAJCARIA, 2013, 92 MIN	21:30 OFF ROAD <i>(Off Road)</i> , REŻ. ELISA AMORUSO, WŁOCHY, 2013, 70 MIN
22:00				
22:30				
23:00				
23:30				
0:00				

17 MAJA, SOBOTA | May 17, Saturday

	SALA 1 / ROOM 1 POLONIA	SALA 2 / ROOM 2 WARSZAWA	SALA 3 / ROOM 3 LWÓW	SALA 4 / ROOM 4 ŁAŁKA
10:00				
10:30				
11:00				
11:30				
12:00				12:00 RODZINNE POPOŁUDNIE. BŁOK 2 – ROZUMIEM CIĘ
12:30		12:30 TESTOWANE NA LUDZIACH (The Human Experiment), REŻ. DANA NACHMAN, DON HARDY, USA, 2013, 91 MIN		
13:00	13:00 SZUKAJĄC IDEALNEGO SCHRONU (Journey to the Safest Place on Earth), REŻ. EDGAR HAGEN, SZWAJCARIA, 2013, 52 MIN; KLIMATYCZNI OSZUŚCI (The Carbon Crooks), REŻ. TOM HEINEMANN, DANIA, 2013, 57 MIN		13:00 ŚWIATYNIE KULTURY 3D BŁOK 2: INSTYTUT SALKI, OPERA W OSŁO, CENTRUM GEORGESA POMPIDOU (Cathedrals of Culture 3D: Salk Institute, Oslo Opera House, Centre Pompidou), REŻ. ROBERT REDFORD, MARGRETH OLIN, KARIM AINOUI, NIEMCY, NORWEGIA, AUSTRIA, FRANCJA, 2014, 3X 26 MIN	
13:30				
14:00				
14:30				14:30 ZARÓBMY JESZCZE WIĘCEJ (Let's Make Money), REŻ. ERWIN WAGENHOFER, AUSTRIA, 2008, 110 MIN
15:00		15:00 MIKROTOPIA (Microtopia), REŻ. JESPER WACHTMEISTER, SZWECJA, 2013, 52 MIN SPOTKANIE: JAK ZAMIESZKAĆ W DOMU PŁYWAJĄCYM PO RZECIE? / 13 M ² – MINIMALNA PRZESTRZEŃ MIESZKALNA Meeting: How to Live in a House Floating on a River / 140 sq Feet – Minimal Living Space	15:00 PODEJRZANY: AI WEIWEI (Ai Weiwei The Fake Case), REŻ. ANDREAS JOHNSEN, DANIA, 2013, 79 MIN	
15:30	15:30 NAOMI CAMPBEL (Naomi Campbell - It's not Easy to Become a Different Person), REŻ. NICOLAS VIDELA, CAMILA DONOSO, CHILE, 2013, 80 MIN			
16:00				
16:30				
17:00			17:00 ALFABET (Alphabet), REŻ. ERWIN WAGENHOFER, AUSTRIA, NIEMCY, 2013, 107 MIN	17:00 PIERWSZY DZIEŃ (The First Day), REŻ. CHRISTINE JEZIOR, SABINA KALUZA, NIEMCY, POLSKA, 2014, 82 MIN, SPOTKANIE Z REŻYSERKAMI
17:30	17:30 NEOREALIZM: NIE TYLKO ŻŁODZIEJE ROWERÓW (The Neorealism: We Were Not Just Bicycles Thieves), REŻ. CARLO LIZZANI, GIANNI BOZZACCHI, WŁOCHY, 2013, 75 MIN			
18:00		18:00 CYRK SKALSKIEGO (Cyrk Skalskiego), REŻ. JACEK BŁAWUT, POLSKA, 1986, 20 MIN; WIRTUALNA WOJNA (Wirtualna wojna), REŻ. JACEK BŁAWUT, POLSKA, 2012, 70 MIN; PLANETE+ DOC MASTERS: JACEK BŁAWUT		
18:30				
19:00				
19:30	19:30 SKAZANI NA ADHD (Four Letters Apart – Children in the Age of ADHD), REŻ. ERLEND E. MO, DANIA, NORWEGIA, 2013, 87 MIN		19:30 KABARET ŚMIERCI (The Cabaret of Death), REŻ. ANDRZEJ CELIŃSKI, POLSKA, 2014, 94 MIN, SPOTKANIE Z REŻYSEREM	19:30 EUROPA W 8 BITACH (Europe in 8 Bits), REŻ. JAVIER POLO, HISZPANIA, 2013, 76 MIN, SPOTKANIE Z BOHATERAMI
20:00				
20:30				
21:00				
21:30	21:30 NIENORMALNI (Nienormalni), REŻ. JACEK BŁAWUT, POLSKA, 1990, 78 MIN; PAWEŁ (Paweł), REŻ. JACEK BŁAWUT, POLSKA, 1998, 25 MIN	21:30 CZY NOAM CHOMSKY JEST WYSOKI CZY SZCZĘŚLIWY? (Is the Man Who Is Tall Happy?), REŻ. MICHEL GONDRI, FRANCJA, 2013, 88 MIN	21:30 W DRODZE DO JAH (Journey to Jah), REŻ. NOÉL DERNESCH, MORITZ SPRINGER, NIEMCY, SZWAJCARIA, 2013, 92 MIN	
22:00				22:00 NIEKOSZERNY RODZINNY BIZNES (The Manor), REŻ. SHAWNEY COHEN, MIKE GALLAY, KANADA, 2013, 78 MIN
22:30				
23:00				
23:30		23:30 NOC MUZEÓW: GÓRA CERRO TORRE (Cerro Torre: A Snowball's Chance in Hell), REŻ. THOMAS DIRNHOFER, AUSTRIA, 2013, 103 MIN		
0:00				

18 MAJA, NIEDZIELA | May 18, Sunday

	SALA 1 / ROOM 1 POLONIA	SALA 2 / ROOM 2 WARSZAWA	SALA 3 / ROOM 3 LWÓW	SALA 4 / ROOM 4 LALKA
10:00				
10:30				
11:00				
11:30				
12:00				12:00 RODZINNE POPOŁUDNIE. BLOK 4 – NIE TACY SAMI
12:30		12:30 MIKROTOPIA <i>(Microtopia)</i> , REŻ. JESPER WACHTMEISTER, SZWECJA, 2013, 52 MIN; NEON <i>(Neon)</i> , REŻ. ERIC BEDNARSKI, POLSKA, 2014, 52 MIN	12:30 BYŁ SOBIE LAS <i>(Once Upon a Forest)</i> , REŻ. LUC JACQUET, FRANCJA, 2013, 78 MIN	
13:00	13:00 OSTATNI DZWONEK <i>(Last Call)</i> , REŻ. ENRICO CERASUOLO, WŁOCHY, NORWEGIA, 2013, 90 MIN			
13:30				
14:00				
14:30			14:30 W DRODZE DO JAH <i>(Journey to Jah)</i> , REŻ. NOËL DERNESCH, MORITZ SPRINGER, NIEMCY, SZWAJCARIA, 2013, 92 MIN	14:30 REWOLUCJA NON-STOP <i>(Everyday Rebellion)</i> , REŻ. ARASH & ARMAN T. RIAHI (BRACIA RIAHI), AUSTRIA, SZWAJCARIA, 2013, 115 MIN
15:00	15:00 CYRK SKALSKIEGO <i>(Cyrc Skalskiego)</i> , REŻ. JACEK BŁAWUT, POLSKA, 1986, 20 MIN; WIRTUALNA WOJNA <i>(Wirtualna wojna)</i> , REŻ. JACEK BŁAWUT, POLSKA, 2012, 70 MIN	15:00 JESTEŚMY WASZYMI PRZYJACIÓŁMI <i>(We Come As Friends)</i> , REŻ. HUBERT SAUPER, FRANCJA, AUSTRIA, 2014, 110 MIN		
15:30				
16:00				
16:30			16:30 ALFABET <i>(Alphabet)</i> , REŻ. ERWIN WAGENHOFER, AUSTRIA, NIEMCY, 2013, 107 MIN	
17:00	17:00 PIERWSZY DZIEŃ <i>(The First Day)</i> , REŻ. CHRISTINE JEZIOR, SABINA KALUZA, NIEMCY, POLSKA, 2014, 82 MIN			17:00 #CHICAGOGIRL. FACEBOOKOWA REWOLUCJA <i>(#chicagoGirl – The Social Network Takes on a Dictator)</i> , REŻ. JOE PISCATELLA, USA, SYRIA, 2013, 74 MIN
17:30				
18:00		18:00 PRYZNANIE GRAND PRIX DOLNEGO ŚLĄSKA ZAPPA WRACA NA SYCYLIĘ <i>(Summer '82: When Zappa Came to Sicily)</i> , REŻ. SALVO CUCCIA, WŁOCHY, USA, 2013, 80 MIN		
18:30				
19:00	19:00 WIĘCEJ NIŻ BERGMAN <i>(Trespassing Bergman)</i> , REŻ. JANE MAGNUSSON, HYNEK PALLAS, SZWECJA, 2013, 107 MIN		19:00 1989 <i>(1989)</i> , REŻ. MICHAŁ BIELAWSKI, POLSKA, 2014, 54 MIN; BLIŹNIACZKI <i>(Twin Sisters)</i> , REŻ. MONA FRIIS BERTHEUSSEN, NORWEGIA, 2013, 58 MIN	19:00 KRAINA SZCZĘŚCIA <i>(Happiness)</i> , REŻ. THOMAS BALMÈS, FRANCJA, FINLANDIA, 2013, 80 MIN
19:30				
20:00				
20:30				
21:00				21:00 ATLAS <i>(Atlas)</i> , REŻ. ANTOINE D'AGATA, FRANCJA, 2013, 76 MIN
21:30	21:30 KABARET ŚMIERCI <i>(The Cabaret of Death)</i> , REŻ. ANDRZEJ CELIŃSKI, POLSKA, 2014, 94 MIN		21:30 AKSAMITNI TERRORYŚCI <i>(Velvet Terrorists)</i> , REŻ. IVAN OSTROCHOVSKY, PAVOL PEKARČÍK, PETER KEREKES, SŁOWACJA, CHORWACJA, CZECHY, 2013, 87 MIN	
22:00		22:00 EUROPA W 8 BITACH <i>(Europe in 8 Bits)</i> , REŻ. JAVIER POLO, HISZPANIA, 2013, 76 MIN		
22:30				
23:00				
23:30				
0:00				

AMELIA JUŻ BYŁA... SZYKUJCIĘ SIĘ NA HELEN!

Film Davida Wnendta

WILGOTNE MIEJSCA

Wetlands | Feuchtgebiete

ADAPTACJA KULTOWEJ I SKANDALIZUJĄCEJ KSIĄŻKI
CHARLOTTE ROCHE

NOMINACJA
GOLDEN LEOPARD
MFF LOCARNO
2013

KONKURS
WORLD DRAMATIC
FF SUNDANCE
2014

REŻYSERIA: DAVID F. WENNDT NIEMCY, 2013, 109 MIN
SCENARIUSZ: CLAUD FALKENBERG, DAVID F. WENNDT NA PODSTAWIE KSIĄŻKI CHARLOTTE ROCHE
ZDJĘCIA: JAKUB BEJNAROWICZ MŹYK: ENIS ROTHHOFF WYSTĘPIJĄ: CARLA JURI, CHRISTOPH LETKOWSKI, MERET BECKER, AXEL MILBERG, MARLEN KRUSE, PERI BAUMEISTER, EDGAR SELGE, HARRY BAER
DYSTRYBUCJA W POLSCE: AGAINST GRAVITY

www.againstgravity.pl filmyAgainstGravity

W KINACH OD 30 MAJA

1.

#CHICAGOGIRL. FACEBOOKOWA REWOLUCJA
(*#chicagoGirl – The Social Network Takes on a Dictator*),
reż. Joe Piscatella, USA, Syria, 2013, 74 min
| 12.05 / 19:00 | 15.05 / 21:00 | 18.05 / 17:00 |
2.

1989
(*1989*), reż. Michał Bielawski, Polska, 2014, 54 min
| 16.05 / 19:00 | 18.05 / 19:00 |
3.

AKSAMITNI TERRORYŚCI
(*Velvet Terrorists*),
reż. Ivan Ostrochovsky, Pavol Pekarčík, Peter Kerekes, Słowacja, Chorwacja, Czechy, 2013, 87 min
| 11.05 / 19:00 | 15.05 / 17:00 | 18.05 / 21:30 |
4.

ALFABET
(*Alphabet*), reż. Erwin Wagenhofer, Austria, Niemcy, 2013, 107 mi
| 12.05 / 18:00 | 16.05 / 18:00 | 17.05 / 17:00 | 18.05 / 16:30 |
5.

ATLAS
(*Atlas*), reż. Antoine D'Agata, Francja, 2013, 76 min
| 11.05 / 19:00 | 14.05 / 21:30 | 18.05 / 21:00 |
6.

BADJAO. DUCHY Z MORZA
(*Walking Under Water*), reż. Eliza Kubarska, Wielka Brytania, Polska, 2014, 76 min
| 14.05 / 18:30 | 15.05 / 19:00 |
7.

BEZSENNOŚĆ W NOWYM JORKU
(*Sleepless in New York*), reż. Christian Frei, Szwajcaria, 2013, 92 min
| 9.05 / 19:00 | 10.05 / 19:00 | 12.05 / 21:30 |
8.

BLIŹNIACZKI
(*Twin Sisters*), reż. Mona Friis Bertheussen, Norwegia, 2013, 58 min
| 16.05 / 19:00 | 18.05 / 19:00 |
9.

BLOCK PARTY
(*Block Party*), reż. Michel Gondry, USA, 2005, 103 min
| 12.05 / 18:30 | 16.05 / 15:30 |
10.

BRACIA
(*2Brothers*), reż. Hilt Lochten, Holandia, 2010, 15 mi
| 10.05 / 12:00 | 13.05 / 10:00 |
11.

BRAKUJĄCE ZDJĘCIE
(*The Missing Picture*), reż. Rithy Panh, Kambodża, Francja, 2013, 90 min
| 10.05 / 19:00 | 13.05 / 17:00 | 15.05 / 15:00 |
12.

BYŁ SOBIE LAS
(*Once Upon a Forest*), reż. Luc Jacquet, Francja, 2013, 78 min
| 12.05 / 18:30 | 13.05 / 19:00 | 18.05 / 12:30 |
13.

BYŁEM GENERAŁEM WERMACHTU
(*Byłem generałem Wermachtu*), reż. Jacek Bławut, Polska, Niemcy, 1988, 17 min
| 9.05 / 14:30 | 12.05 / 16:00 |
14.

CICHA
(*The Quiet One*), reż. Emelie Wallgren, Ina Holmqvist, Szwecja, 2011, 29 min
| 15.05 / 10:00 | 17.05 / 12:00 |
15.

CYRK SKAŁSKIEGO
(*Cyrk Skalskiego*), reż. Jacek Bławut, Polska, 1986, 20 min
| 17.05 / 18:00 | 18.05 / 15:00 |
16.

CZY NOAM CHOMSKY JEST WYSOKI CZY SZCZĘŚLIWY?
(*Is the Man Who Is Tall Happy?*),
reż. Michel Gondry, Francja, 2013, 88 min
| 13.05 / 18:45 | 15.05 / 21:30 | 17.05 / 21:30 |
17.

DESIGN AH!
(*Design ahl!*), reż. Masakazu Sato, Japonia, 2012, 12 min
| 10.05 / 12:00 | 13.05 / 10:00 |
18.

DZIEŃ WESELNY. KASIA I WOJTEK
(*Dzień weselny. Kasia i Wojtek*), reż. Jacek Bławut, Polska, 2001, 27 min
| 10.05 / 15:00 | 13.05 / 17:00 |
19.

EUROPA W 8 BITACH
(*Europe in 8 Bits*), reż. Javier Polo, Hiszpania, 2013, 76 min
| 17.05 / 19:30 | 18.05 / 22:00 |
20.

GÓRA CERRO TORRE
(*Cerro Torre: A Snowball's Chance in Hell*),
reż. Thomas Dirnhofer, Austria, 2013, 103 min
| 17.05 / 23:30 |
21.

JAK W ZŁYM ŚNIE
(*Awake in a Bad Dream*),
reż. Petra Lataster-Czisch, Peter Lataster, Holandia, 2013, 114 min
| 9.05 / 16:30 | 10.05 / 14:00 |
22.

JESTEŚMY WASZYMİ PRZYJACIÓŁMI
(*We Come As Friends*), reż. Hubert Sauper, Francja, Austria, 2014, 110 min
| 15.05 / 21:30 | 16.05 / 19:00 | 18.05 / 15:00 |
23.

KABARET ŚMIERCI
(*The Cabaret of Death*), reż. Andrzej Celiński, Polska, 2014, 94 min
| 17.05 / 19:30 | 18.05 / 21:30 |
24.

KAWALERIA POWIETRZNA
(*Kawaleria powietrzna*),
reż. Jacek Bławut, Wojciech Maciejewski, Polska, 2000, 27 min
| 9.05 / 14:30 | 12.05 / 16:00 |
25.

KLIMATYCZNI OSZUŚCI
(*The Carbon Crooks*), reż. Tom Heinemann, Dania, 2013, 57 min
| 16.05 / 14:30 | 17.05 / 13:00 |

26.

KRAINA SZCZĘŚCIA
(*Happiness*), reż. Thomas Balmès, Francja, Finlandia, 2013, 80 min
| 11.05 / 17:00 | 14.05 / 14:30 | 18.05 / 19:00 |
27.

LATAJĄCA ANNE
(*Flying Anne*), reż. Catherine von Campen, Holandia, 2010, 21 min
| 14.05 / 10:00 | 18.05 / 12:00 |
28.

MARATON PRZEZ PUSTYNIĘ
(*Desert Runners*), reż. Jennifer Steinman, USA, 2013, 99 min
| 11.05 / 17:00 | 13.05 / 16:30 |
29.

MIAŁEM PRZYJACIELA
(*Miałem przyjaciela*), reż. Jacek Bławut, Polska 1996, 57 min
| 9.05 / 14:30 | 12.05 / 16:00 |
30.

MIKROTOPIA
(*Microtopia*), reż. Jesper Wachtmeister, Szwecja, 2013, 52 min
| 17.05 / 15:00 | 18.05 / 12:30 |
31.

MINKOWSKI I SAGA
(*Minkowski i Saga*), reż. Rafał Lewandowski, Poland, 2013, 85 min
| 11.05 / 21:30 | 12.05 / 21:00 | 15.05 / 15:30 |
32.

NAKARMIMY ŚWIAT
(*We Feed the World*), reż. Erwin Wagenhofer, Austria, 2005, 96 min
| 9.05 / 17:00 | 13.05 / 15:00 |
33.

NAOMI CAMPBEL
(*Naomi Campbell - It's not Easy to Become a Different Person*),
reż. Nicolas Videla, Camila Donoso, Chile, 2013, 80 min
| 14.05 / 15:30 | 16.05 / 17:00 | 17.05 / 15:30 |
34.

NEON
(*Neon*), reż. Eric Bednarski, Polska, 2014, 52 min
| 18.05 / 12:30 |
35.

NEOREALIZM: NIE TYLKO ZŁODZIEJE ROWERÓW
(*The Neorealism: We Were Not Just Bicycles Thieves*),
reż. Carlo Lizzani, Gianni Bozzacchi, Włochy, 2013, 75 min
| 11.05 / 19:00 | 17.05 / 17:30 |
36.

NIEKOSZERNY RODZINNY BIZNES
(*The Manor*), reż. Shawney Cohen, Mike Gailay, Kanada, 2013, 78 min
| 14.05 / 19:30 | 17.05 / 22:00 |
37.

NIENORMALNI
(*Nienormalni*), reż. Jacek Bławut, Polska, 1990, 78 min
| 14.05 / 19:00 | 17.05 / 21:30 |
38.

ODKRYWANIE BETTIE PAGE
(*Bettie Page Reveals All*), reż. Mark Mori, USA , 2013, 101 min
| 12.05 / 21:00 | 16.05 / 13:30 |
39.

ODRZUCENI W AMERYCE
(*American Vagabond*),
reż. Susanna Helke, Finlandia, Dania, 2013, 85 min
| 9.05 / 21:30 | 12.05 / 17:00 | 16.05 / 19:30 |
40.

OFF ROAD
(*Off Road*), reż. Elisa Amoruso, Włochy, 2013, 70 min
| 10.05 / 21:00 | 11.05 / 21:00 | 16.05 / 21:30 |
41.

OSTATNI DZWONEK
(*Last Call*), reż. Enrico Cerasuolo, Włochy, Norwegia, 2013, 90 min
| 14.05 / 18:00 | 15.05 / 17:30 | 18.05 / 13:00 |
42.

OSTATNI RAZ KAWALER
(*Ostatni raz kawaler*), reż. Jacek Bławut, Polska, 2010, 46 min
| 10.05 / 15:00 | 13.05 / 17:00 |
43.

PARK
(*The Park*), reż. Dorota Proba, Monika Proba, Turcja, Polska, 2014, 34 min
| 10.05 / 16:30 | 12.05 / 14:00 |
44.

PAWEŁ
(*Paweł*), reż. Jacek Bławut, Polska, 1998, 25 min
| 14.05 / 19:00 | 17.05 / 21:30 |
45.

PIERWSZY DZIEŃ
(*The First Day*),
reż. Christine Jezior, Sabina Kaluza, Niemcy, Polska, 2014, 82 min
| 17.05 / 17:00 | 18.05 / 17:00 |
46.

PODEJRZANY: AI WEIWEI
(*Ai Weiwei The Fake Case*), reż. Andreas Johnsen, Dania, 2013, 79 min
| 12.05 / 21:30 | 14.05 / 16:30 | 17.05 / 15:00 |
47.

PORNO SAGA
(*The Sarnos – A life in Dirty Movies*),
reż. Wiktor Ericksson, Szwecja, Norwegia, 2013, 78 min
| 9.05 / 21:00 | 13.05 / 14:30 |
48.

PORZĄDNY
(*The Decent One*), reż. Vanessa Lapa, Austria, Niemcy, Izrael, 2014, 94 min
| 11.05 / 21:00 | 12.05 / 15:00 | 15.05 / 17:00 |
49.

POZBĄDŹ SIĘ SZEFA
(*Kick out Your Boss*), reż. Elisabeth Scharang, Austria, 2013, 90 min
| 11.05 / 18:00 | 13.05 / 15:00 |
50.

POŻEGNANIE Z HOLLYWOODEM
(*Farewell to Hollywood*),
reż. Henry Corra, Regina Nicholson, USA, 2013, 123 min
| 9.05 / 16:30 | 10.05 / 19:00 | 14.05 / 17:00 |

51.

PROJEKT SILK

(Silk), reż. Benjamin Shearn, USA, 2013, 92 min
| 11.05 / 21:00 | 13.05 / 21:00 |

52.

PRZEZ USZY ELLEN

(Through Ellen's Ears),
reż. Saskia Gubbels, Holandia, 2011, 17 min
| 14.05 / 10:00 | 18.05 / 12:00 |

53.

PRZYWÓDCY

(Przywódcy), reż. Paweł Ferdek, Polska, 2013, 50 min
| 10.05 / 16:30 | 11.05 / 12:00 | 12.05 / 10:00 | 12.05 / 14:00 |

54.

PUNKÓWA

(The Punk Singer), reż. Sini Anderson, USA, 2013, 80 min
| 12.05 / 16:30 | 13.05 / 15:00 | 15.05 / 21:30 |

55.

PUNKT WIDZENIA KAMERY

(Optical Axis), reż. Marina Razbezhkina, Rosja, 2013, 90 min
| 9.05 / 19:00 | 10.05 / 17:00 |

56.

REWOLUCJA NON-STOP

(Everyday Rebellion),
reż. Arash & Arman T. Riahi (Bracia Riahi), Austria, Szwajcaria, 2013, 115 min
| 15.05 / 18:00 | 16.05 / 17:00 | 18.05 / 14:30 |

57.

ROZRZUCIE MOJE PROCHY NAD ŚWIĄTYNIĄ MODY

(Scatter My Ashes at Bergdorf's),
reż. Matthew Miele, USA, 2013, 89 min
| 11.05 / 15:00 | 12.05 / 15:30 |

58.

ROZWAŻANIA O PRZEMOCY

(Concerning Violence),
reż. Göran Hugo Olsson, Szwecja, USA, Dania, Finlandia, 2014, 85 min
| 9.05 / 19:00 | 13.05 / 21:00 | 16.05 / 15:00 |

59.

SEPIDEH MARZY O GWIAZDACH

(Sepideh), reż. Berit Madsen, Dania, 2013, 90 min
| 9.05 / 14:30 | 10.05 / 21:30 | 14.05 / 15:00 |

60.

SKAZANI NA ADHD

(Four Letters Apart – Children in the Age of ADHD),
reż. Erlend E. Mo, Dania, Norwegia, 2013, 87 min
| 10.05 / 13:00 | 14.05 / 17:00 | 17.05 / 19:30 |

61.

SÓL TEJ ZIEMI

(My Name Is Salt), reż. Farida Pacha, Szwajcaria, Indie, 2013, 92 min
| 10.05 / 15:00 | 13.05 / 17:00 | 16.05 / 15:00 |

62.

SZUKAJĄC IDEALNEGO SCHRONU

(Journey to the Safest Place on Earth),
reż. Edgar Hagen, Szwajcaria, 2013, 52 min
| 16.05 / 14:30 | 17.05 / 13:00 |

63.

ŚWIĄTYNIE KULTURY 3D BLOK 1:
FILHARMONIA BERLIŃSKA,
ROSYJSKA BIBLIOTEKA NARODOWA,
WIĘZIENIE HALDEN

(Cathedrals of Culture 3D: Berlin Philharmony, Library of Russia, Halden Prison),
reż. Wim Wenders, Michael Glawogger, Michael Madsen, Niemcy, Norwegia, Austria, Francja,
2014, 3x 26 min
| 9.05 / 21:00 | 11.05 / 15:00 |

64.

ŚWIĄTYNIE KULTURY 3D BLOK 2:
INSTYTUT SALKI,
OPERA W OSŁO,
CENTRUM GEORGESA POMPIDOU

(Cathedrals of Culture 3D: Salk Institute, Oslo Opera House, Centre Pompidou),
reż. Robert Redford, Margreth Olin, Karim Ainouz, Niemcy, Norwegia, Austria, Francja,
2014, 3x 26 min
| 10.05 / 17:00 | 17.05 / 13:00 |

65.

TESTOWANE NA LUDZIACH

(The Human Experiment), reż. Dana Nachman, Don Hardy, USA, 2013, 91 min
| 12.05 / 14:30 | 13.05 / 19:00 | 17.05 / 12:30 |

66.

TO JA I TYLE

(This Is Me and That Is That),
reż. Ilze Burkovska Jacobsen, Marianne Müller, Norwegia, 2012, 12 min
| 10.05 / 12:00 | 13.05 / 10:00 |

67.

TRZY SIOSTRY

(Tough Cookies: The Three Sisters),
reż. Charlotte Hoogakker, Holandia, 2013, 23 min
| 15.05 / 10:00 | 17.05 / 12:00 |

68.

UCIEKINIER Z NOWEGO JORKU

(Song from the Forest), reż. Michael Obert, Niemcy, 2013, 97 min
| 10.05 / 21:00 | 11.05 / 17:00 | 16.05 / 17:00 |

69.

USŁYSZ TO!

(Hear this!), reż. Soulaima El Khaldi, Holandia, 2013, 16 min
| 14.05 / 10:00 | 18.05 / 12:00 |

70.

W (NIE)REALU

(InRealLife), reż. Beeban Kidron, Wielka Brytania, 2013, 86 min
| 11.05 / 13:00 | 13.05 / 21:00 | 15.05 / 15:00 |

71.

W DRODZE DO JAH

(Journey to Jah),
reż. Noëi Dernes, Moritz Springer, Niemcy, Szwajcaria, 2013, 92 min
| 14.05 / 21:00 | 16.05 / 21:30 | 17.05 / 21:30 | 18.05 / 14:30 |

72.

W ROLACH GŁÓWNYCH: BIAŁORUSCY WICHRZYCIELE

(Dangerous Acts Starring the Unstable Elements of Belarus),
reż. Madeleine Sackler, USA, 2013, 78 min
| 10.05 / 18:00 | 11.05 / 15:00 | 15.05 / 19:00 |

73.

WEEKEND Z MISTRZEM

(Weekend of a Champion),
reż. Frank Simon, Roman Polański, Wielka Brytania, 1972, 80 min
| 10.05 / 21:30 |

74.

WIEDZIEĆ CZEGO SIĘ NIE WIE

(The Unknown Known), reż. Errol Morris, USA, 2013, 103 min
| 11.05 / 15:30 |

75.

WIĘCEJ NIŻ BERGMAN

(Trespassing Bergman),
reż. Jane Magnusson, Hynek Pallas, Szwecja, 2013, 107 min
| 14.05 / 21:00 | 15.05 / 19:30 | 18.05 / 19:00 |

76.

WIRTUALNA WOJNA

(Wirtualna wojna), reż. Jacek Bławut, Polska, 2012, 70 min
| 17.05 / 18:00 | 18.05 / 15:00 |

77.

WZDŁUŻ RUROCIĄGU

(Pipeline), reż. Witalij Manskij, Rosja, Czechy, Niemcy, 2013, 117 min
| 10.05 / 15:00 | 14.05 / 14:30 |

78.

ZAPPA WRACA NA SYCYLIĘ

(Summer '82: When Zappa Came to Sicily),
reż. Salvo Cuccia, Włochy, USA, 2013, 80 min
| 18.05 / 18:00 |

79.

ZARÓBMY JESZCZE WIĘCEJ

(Let's Make Money), reż. Erwin Wagenhofer, Austria, 2008, 110 min
| 17.05 / 14:30 |

80.

ZENERGETYZOWANI

(Energized), reż. Hubert Canaval, Austria, 2014, 92 min
| 9.05 / 14:30 | 13.05 / 19:00 | 16.05 / 21:30 |

81.

ZIELONY KSIĄŻĘ

(The Green Prince),
reż. Nadav Schirman, Niemcy, USA, Wielka Brytania, Izrael, 2014, 95 min
| 14.05 / 21:30 | 15.05 / 15:30 | 16.05 / 21:30 |

82.

ZOBACZ COŚ, POWIEDZ COŚ

(See Something Say Something),
reż. Marin Orton, Greg Villalobos, Wielka Brytania, 2010, 10 min
| 10.05 / 12:00 | 13.05 / 10:00 |

POLONIA 0

WYRÓŻNIENIE JURY
NAGRODA MILLENNIUM
PLANETE+ DOC FILM FESTIVAL
WARSZAWA, WROCŁAW 2013

ZŁOTY GWIZDEK
KICKING + SCREENING SOCCER FILM FESTIVAL
NOWY JORK 2013

HOLLYWOOD EAGLE
FESTIVAL FILMÓW POLSKICH
LOS ANGELES 2013

NAJPIĘKNIEJSZY SERIAL STANU WOJENNEGO

Film Michała Bielawskiego

MUNDIAL

GRA O WSZYSTKO

Mundial. The Highest Stakes

W KINACH OD 23 MAJA

www.againstgravity.pl [f filmyAgainstGravity](https://www.facebook.com/filmyAgainstGravity) mundial82.pl

CZAS NA TWÓJ KOLEJNY KROK

Jakość lustrzanki
w zaawansowanym
aparacie
kompaktowym.

PowerShot
G1X Mark II

Canon

you can

Take your next step at canon-europe.com | [f YouTube](https://www.facebook.com/YouTube)

Ziv Koren. Canon Ambassador

MECENAT I PARTNERZY | Sponsors and Partners

MECENAS FESTIWALU:

Tradycyjna bankowość w nowoczesnym wydaniu

ORGANIZATOR:

WSPÓŁORGANIZATOR:

GŁÓWNI PARTNERZY:

WITH THE SUPPORT OF THE MEDIA PROGRAMME OF THE EUROPEAN UNION

PARTNERZY:

DOFINANSOWANO ZE ŚRODKÓW
SAMORZĄDU WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGODOFINANSOWANO ZE ŚRODKÓW
MINISTRA KULTURY
I DZIEDZICTWA NARODOWEGOMinisterstwo
Kultury
i Dziedzictwa
NarodowegoWROCŁAWSKA
FUNDACJA
FILMOWAkrytyka
polityczna
KLUB WE WROCŁAWIU

PATRONI MEDIALNI:

WSPÓŁPRACA MEDIALNA:

Millennium bank

MECENASEM
PLANETE+
JEST BANK MILLENNIUM
www.bankmillennium.pl

JEDEN ŚWIAT.
TYSIĄCE WRAŻEŃ.
JEST BANK MILLENNIUM

